

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 3 БЕРЕЗНЯ 2000

ЧИСЛО 9

VOL. CVII

FRIDAY, MARCH 3, 2000

No. 9

Помер Патріарх Димитрій

Патріарх Димитрій

25 лютого, на 85-му році життя, відійшов у вічні оселі Патріарх Димитрій (в миру Володимир Ярема), який з жовтня 1993 року, після смерті Патріарха Мстислава (Скрипника), очолював УАПЦ. Україна втратила видатного діяча сучасного православ'я, активного поборника автокефалії Української Церкви, палкого патріота.

Владика Димитрій народився у селі Глідне на півночі Сяніцької землі, що нині є територією Республіки Польща. З дитинства він допомагав при церкві, самотужки опановував увесь комплекс церковного співу. З 16-ти років навчався малярства у Львові, опановував диригентство, теорію музики, засновував хори. Із серпня 1947 року був висвячений на священника. Отець Володимир Ярема був ініціатором відродження в Україні Автокефальної Православної Церкви, заснованої у 1918 році. За його ініціативи було проведено перший помісний собор цієї конфесії у 1990 році і предстоятелем УАПЦ обрано митрополита Мстислава. Після смерті Мстислава, на прохання єпископату і віруючих, отець Володимир прийняв чернечий постриг і дав згоду очолити УАПЦ.

Патріарх Димитрій видав книгу "Дивний світ ікон", в якому дослідив український іконопис. Проблема православ'я в Україні було присвячено ряд публікацій у газетах "Наша Віра" та "Успенська вежа", Патріарх також звертався до віруючих з посланнями напередодні великих свят. У заповіті Патріарх

Димитрій благословляє паству поминати блаженнішого Митрополита Костянтина – предстоятеля УАПЦ в діаспорі та УПЦ в США. Він просить єпархії УАПЦ в Україні визнати над собою юрисдикцію Митрополита Костянтина.

Заупокійні богослужіння правитимуться в усіх храмах УАПЦ з 25 лютого до 4 березня. Згідно з його заповітом, Святішого Патріарха Димитрія поховано у Петропавлівській церкві у Львові – тій самій, першій незалежній, – де він довгі роки служив настоятелем. Похорон відправлено 29 лютого.

Глава держави Леонід Кучма висловив щирі співчуття архієреям, духовенству та вірним Української Автокефальної Православної Церкви з приводу смерті Патріарха Київського і всієї України Димитрія. Притаманні Патріярху Київському і всієї України Димитрію побожність, мудрість та патріотизм і надалі слугуватимуть взірцем для тисяч віруючих, зазначається у жалобному посланні Леоніда Кучми.

ДІНАУ

Безробіття – найбільша проблема жінок України

Ростислав Хомяк

ВАШІНГТОН. – Безробіття серед жінок України нині сягає 70 відсотків і це, – вважає Оксана Горбунова, – є першою із ряду причин, чому українські жінки так часто стають жертвами торгівлі: вони за всяку ціну хочуть виїхати за кордон, щоб заробити трохи грошей. Відтак часто-густо цю обставину використовують кримінальні елементи для своїх цілей.

Оксана Горбунова є керівником українського проекту Ля Страда – міжнародної організації, яка намагається запобігти торгівлі жінками, а також допомагає тим, які потрапили в біду вже за кордоном, вирватися з цього сучасного рабства. Вона була у Вашингтоні як представник України на міжнародній конференції "Вирішальні голоси: жінки в демократії," яку очолювала Гіллари Клінтон, дружина американського Президента. Конференція тривала від 12 до 18 лютого. Крім України, учасниками конференції були жінки з 15 країн, серед них з Колумбії, Камбоджі, Індії, Росії, Болгарії, Нігерії, Ірландії, Таджики-

Р. Хомяк бесідує з О. Горбуновою – керівником українського проекту Ля Страда – міжнародної організації, яка намагається запобігти торгівлі жінками.

Фото Я. Бігуна

кистану. Після конференції Ігор Гавдяк, президент Української Американської Координаційної Ради, влаштував О. Горбуновій декілька ділових зустрічей в американській столиці.

– Нині доходи з торгівлі жінками сягають рівнів доходів з торгівлі наркотиками й зброєю, – казала під час зустрічі з нашим кореспондентом пані Горбунова, – тому в цій галузі діють досвідчені кримінальні елементи з їхніми широкими міжнародними мережами.

Це, до речі, повторив 22 лютого помічник Державного секретаря Гаролд Ког на слуханні сенатської

(Закінчення на стор. 5)

Вирок у справі А. Діалло спричинив сплеск демонстрацій проти поліції

АЛБАНІ, Нью-Йорк. – Тут у п'ятницю, 25 лютого, після чотиритижневого судового процесу та триденного обдумування і обговорення, дванадцятичленна міжрасова лава присяжних оприлюднила своє одностороннє рішення-вирок і визнала всіх чотирьох підсудних – ньюйоркських поліцейських, невинними в усіх оскарженнях щодо вбивства Амаду Діалло, гвінейського імігранта,

котрого вбито 41 пострілом у передсінку його помешкання в Бронксі.

Вирок винесено в напруженій атмосфері протиполіцейських демонстрацій та переорганізування поліційного Відділу вуличного злочинства, членами якого були всі чотири підсудні.

Справа мала расове забарвлення від самого початку й була в

(Закінчення на стор. 6)

■ ЛАЗАРЕНКА „З'їли”
ЗА ЗАКОНАМИ
ОЛІГАРХІЇ

Стор. 5

■ ШУКАЄМО
АРХІВНИХ МАТЕРІАЛІВ
ПРО ТАРАСА ЧУПРИНКУ

Стор. 8

■ КОНСУЛЬТАЦІЯ
ДЛЯ НОВОПРИБУЛИХ

Стор. 15

■ НАТАЛЯ ЯШВІЛЬ –
КНЯГИНЯ СЕРЕД
СЕЛЯН

Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

До Києва запросили британських парламентаріїв

КИЇВ. – Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час своєї зустрічі 28 лютого з Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні Роландом Смітом сказав, що українські законодавці вважають дуже корисним досвід парламентаризму у Великій Британії, розглядають цю країну як класичну парламентську державу і цінують її допомогу у перетворенні України на повнокровного суб'єкта європейської спільноти. Іван Плющ підтвердив запрошення британській парламентській делегації відвідати Київ наприкінці травня – на початку червня, підкресливши бажання, щоб цю делегацію очолювала спікер Палати Громад британського парламенту Бетті Бутройд, яку він запрошував до України ще у грудні 1993 року.

Україна і Швеція співпрацюють у міграційно-візовій сфері

КИЇВ. – Питання двосторонніх взаємин у контексті інтеграції України до Євросоюзу, співробітництва в міграційно-візовій сфері, а також можливість здійснення програм технічної та експертної допомоги Україні у запровадженні дійової контролю на державному кордоні обговорюються в Києві у рамках візиту до України делегації МЗС Королівства Швеція на чолі з Державним секретарем пані Гун-Бріт Андерсон. Українська сторона плянує порушити питання лібералізації режиму взаємних поїздок громадян України та країн-членів ЄС, зокрема можливість скасування віз для власників дипломатичних паспортів України.

Генеральний Секретар РЕ вітає рішення скасувати смертну кару

КИЇВ. – 25 лютого на адресу Голови Верховної Ради України Івана Плюща

надійшов лист від Генерального Секретаря Ради Європи Вальтера Швіммера, у якому висловлюється поздоровлення парламенту України з нагоди його рішення скасувати покарання смертною карою та ратифікувати Протокол № 6 Європейської Конвенції про права людини. Вальтер Швіммер вважає, що це важливий крок у скасуванні смертної кари на нашому континенті та демонструє рішучість України виконати зобов'язання, які вона взяла на себе, коли вступала до Ради Європи.

Українська молодь Москви обстоює права українців

КИЇВ. – Молодіжне об'єднання "Молодь – надія України" пікетувало Міністерство закордонних справ з вимогою захистити права українців у Москві. Близько десяти представників об'єднання з гаслами "Молода Січ – проти приниження" та "Лужкову – нюрнберзький трибунал" вимагали офіційної реакції на закон мера Москви Юрія Лужкова "Про регулювання використання чужоземної робочої сили", згідно з якою кожний гастарбайтер з країн СНД може отримати дозвіл на роботу в російській столиці протягом року за умови, що він зареєструється у відділенні міліції і сплатить міський владі податок в розмірі 35 мінімальних зарплат (приблизно 70 доларів США). Закон регламентує обов'язкове носіння всіма особами, що зареєструвалися гастарбайтерами, нагрудного знаку.

Чи буде Київ молодіжною столицею Європи?

КИЇВ. – Зробити Київ молодіжною столицею Європи – мета проєкту "Нова Європа". Як сказав його керівник Олексій Смирнов, плянується створити систему громадських організацій, здатну підтримувати молодіж-

ний рух та спрямовану на активну участь молодих людей у процесі європейської інтеграції. Широкий інформаційний супровід проєкту (у тому числі й через Інтернет) дасть можливість підтримувати постійний інтерес до столиці України в європейській молоді, що стане реальним внеском у формування позитивного сприйняття України за кордоном. А у перспективі заплановане створення "Європарку" з макетами шедеврів європейської архітектури, зразками фльори та ландшафту різних країн.

У Полтаві відродився науково-літературний альманах

ПОЛТАВА. – Науково-літературний альманах "Рідний край" почав видаватися у Полтаві. Його поява – це відродження відомого демократичного часопису з такою ж назвою, який вперше побачив світ у Полтаві в 1905 році на хвилі піднесення національно-визвольного руху. Біля витоків "Рідного краю" стояв Панас Мирний, його постійними авторами були Іван Нечуй-Левицький, Борис Грінченко, Леся Українка, Олена Пчілка та чимало інших діячів української культури.

Українські пілоти в Югославії – поза конкуренцією

КОСОВО. – Чотири українські гелікоптери й далі залишаються на американській базі "Сталевий ланцюг" у районі Косова, а більшість їх екіпажів повернулися на Львівщину після піврічної миротворчої служби у складі міжнародних сил на території Югославії. Надійність та майстерність українських військовиків дістали найвищу оцінку – транспортування найбільш високопоставлених осіб, зокрема сенаторів США, територією Югославії, довіряли саме їм.

(ДІНАУ)

ТІЛЬКИ ФАКТ

День незалежності України та Успіння Пресвятої Богородиці цього року ознаменуються урочистим відкриттям центральної частини (без настінних розписів) Успенського собору Києво-Печерської лаври.

Уряд своєю постановою вирішив зменшити чисельність апарату міністерств та інших центральних органів виконавчої влади на 19,571 працівника, а також на 489 легкових автомобілів, внаслідок чого Державний бюджет 2000 року заощадить 71.9 млн. гривень.

Європейська Комісія виділила другий транш-кредит у сумі більш як 42 мільйони доларів у фонд фінансування проєкту "Укриття" на ЧАЕС. Таким чином, разом з торішніми 58 мільйонами внесок Комісії ЄС у даний проєкт становить 100 мільйонів доларів.

За експертними оцінками, нині в Україні частка тіньової економіки фактично зрівнялася з офіційною, а частка неконтрольованої грошової маси становить 44.4 відс. (8.6 млрд гривень).

Торік було замінено 16 голів та 61 заступник голів обласних державних адміністрацій, звільнено 144 голви райдержадміністрацій (28.5 відс. від загальної кількості); 11 відсотків – за серйозні недоліки в роботі.

Весною в Україні буде призвано на військову службу близько 60 тисяч юнаків; перехід Збройних Сил на комплектування за контрактом пройде до 2015 року.

Прем'єр-міністр В. Ющенко і колишній прем'єр-міністр В. Пусто-войтенко народжені одного дня – 23 лютого, з розривом у 7 років.

Протягом січня на обліку в державній службі зайнятості перебувало 1320.8 тисячі незайнятих громадян України; кількість безробітних зросла порівняно з минулим роком в 1.2 раза і становила 1255.8 тисячі осіб.

Протягом минулого тижня в Україні скоєно 383 тяжких злочинів, з яких 286 уже розкрито; у затриманих правопорушників вилучено 4 кулемети, 2 автомати, 16 карабінів і гвинтівок, 16 пістолетів, 36 одиниць саморобної вогнепальної зброї, 16 гранат, понад 13 тисяч набоїв та близько 6 кілограмів вибухівки.

Досвід ринкових взаємин американських підприємців із міста Лонг'ю (США) став основою для створення "Школи майбутнього лідера" в Ромнах Сумської області. Тут навчаються 50 молодих людей з вищою освітою, які незабаром започаткують власну справу.

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот України повідомляє, що на всій території України 26 березня о 3 годині за київським часом вводиться літній час – переведенням стрілки годинника на 1 годину вперед.

КУРС ВАЛЮТ НБУ на 29 лютого

1 долар США	–	5.50 гр.
1 євро	–	5.30 гр.
1 німецька марка	–	2.71 гр.
1 рубль Росії	–	0.19 гр.

Загадки арешту і звільнення військового кореспондента в Чечні Андрія Бабіцького

Військовий кореспондент у Чечні Андрій Бабіцький.

Фото Яромира Стетіна

Російський журналіст, спеціальний кореспондент радіо "Свобода" в Чечні Андрій Бабіцький, був єдиним репортером некавказької національності, який, ризикуючи життям, залишався у зруйнованій російськими військами чеченській столиці, передаючи репортажі з місць бойових дій. Його загадкове зникнення, арешт, концтабір, перевезення до Москви викликають широке зацікавлення світової преси.

Російська влада звільнила кореспондента радіо "Вільна Європа" / "Свобода" Андрія Бабіцького, арештованого в Дагестані зі звинуваченням у тому, що він мав фальшиві документи. Це сталося після публічного заклику в.о. президента Росії В. Путіна. Бабіцький не має дозволу залишати Москву. Військовий кореспондент радіо "Свобода" Андрій Бабіцький, який місяць тому зник у Чечні, сказав: "Можу сказати, що я спершу був не в руках сил безпеки, а в руках садистів, які тримали мене в концтаборі Чорнокозово". Інтерв'ю Бабіцького для радіо „Свобода“ опубліковане на сторінці інтернету радіо.

Чорнокозово – це фільтраційний табір в Чечні, який найбільше критикують міжнародні організації за порушення прав людини. Говорячи про Чорнокозово, Бабіцький підкреслив, що биття в'язнів в цьому таборі – звичайна справа: „До мене застосовували звичайне „легке вітання“, через яке проходять усі, хто прибуває. Це кілька-десять ударів палицею, біль минає через 2–3 дні, удари не залишають жодних поважних і сталих внутрішніх травм.

Журналіста затримали росіяни 16 січня в Чечні, де він працював як військовий кореспондент. Російська влада заявила, що пізніше передала його чеченцям в обмін на російських вояків. Не відомо, що з ним діялося від цього моменту. Тільки в понеділок увечері Бабіцького перевезли до Москви зі столиці Дагестану Махакачили, де він був затриманий і звинувачений у користуванні фальшивими документами. У вівторок, після заклику в.о. президента Росії Владіміра Путіна, він був умовно звільнений з арешту. Шеф російського відділення радіо «Свобода» Шустер переконаний, що Кремль відтягуватиме справу Бабіцького щонайменше до 26 березня, доки в Росії не пройдуть президентські вибори.

Андрій Бабіцький народився в Москві 26 вересня 1964 року. Навчався на філологічному факультеті Московського державного університету. В роки перебудови став учасником руху за людські права, був арештований. Кореспондентом радіо "Свобода" Бабіцький став у 1989 році. Під час серпневого путчу 1991 року робив репортажі з Кремля, ризикуючи власним життям, був удостоєний журналістської нагороди радіо "Свобода". У жовтні 1993 року як кореспондент радіо "Свобода" Андрій робив репортажі з пожежі в російському парламенті. Бував у гарячих точках Таджикистану і північного Кавказу. Під час першої війни в Чечні Бабіцький як репортер радіо "Свобода" працював у зоні воєнних дій. У серпні 1999 року описував воєнні дії в Дагестані, а з листопада 1999 року – став спеціальним кореспондентом радіо "Свобода" у Грозному. Він був єдиним репортером нечеченцем, що залишався у зруйнованій російськими військами чеченській столиці.

Андрій Бабіцький одружений, має двох дітей.

(За матеріалами преси)

ТЕМА ТИЖНЯ

Захід нам допоможе... А потім?

Ще в період горбачовської перебу-
дови в Україні була поширена думка,
що коли Україна стане самостійною
державою, то Захід допоможе їй пе-
ретворитись на квітучу країну. З
проголошенням незалежності в на-
шому суспільстві майже всі стали
вважати, що Захід зобов'язаний ви-
нудити цю придуману українськи-
ми політиками місію. Однак я досі
не можу зрозуміти, чому він пови-
нен це робити, адже милостиню да-
вати повинні хібащо калікам.

Дехто може закинути, що нашої
державі величезні кошти потрібні не
просто так, а на переоснащення за-
старілих технологій, проведення ре-
форм і т.д. З цим твердженням не
можна не згодитись. Але ж їх мож-
на було б заробляти власними рука-
ми. Так, наприклад, за рахунок про-
дажу зброї Україна могла, за
підрахунками фахівців, мати щоріч-
но від 10 до 15 млрд. дол. А що було
зроблено? Нашому суспільству було
нав'язано політику конверсії. В той
час як США, Росія та інші країни
продовжували виробляти й продава-
ти військову техніку, Україна за-
мість ракет і танків стала виготов-
ляти нікому не потрібні чайники та
горшки. Де ж тут хоч якась логі-
ка?

А чи взагалі Україні варто надава-
ти допомогу в існуючій ситуації,
коли процвітає масове розкрадання,
корупція, хабарництво?

На мій погляд, ні. По-перше, для
чого брати закордонні кредити, ста-
вати економічно залежними і ще й
платити за це великі відсотки, коли
в той же час свій національний капі-
тал вивозиться за кордон? За 8
останніх років з України «випарува-
лось» щонайменше 30 млрд. дол., а
їх можна було вкласти в свою еко-
номіку, і не треба було б сьогодні
виклянчувати по кількасот мільйон-
ів, які нічого не вирішують. По-

друге, ті кошти, що позичаються, як
засвідчує практика, не приносять аб-
солютно ніякої користі ні економіці,
ні людям. Вони в основному розкра-
даються і проїдаються, а для насе-
лення залишаються всезростаючі
борги.

За роки незалежності фактично
не було вирішено жодної соціально-
економічної проблеми, не було по-
будовано жодного солідного підпри-
ємства, а віддавати потрібно вже
біля 13 млрд. дол. Наша влада так
напозичалась, що підвела країну до
прірви фінансового дефолту, після
чого наступає перетворення держа-
ви на неоколонію.

А чи світ зацікавлений надавати
Україні повноцінну допомогу? Вва-
жаю, що ні, бо кожна держава в
своїй міжнародній політиці виходить
із власних національних інтересів, а
не з якихось гуманних міркувань. То
ж чи потрібна іншим країнам багата
і сильна Україна? Ні, бо тоді вона
стає небезпечним конкурентом.

Якщо і потрібна Україна, то лише
як буферна зона між Сходом і Захо-
дом і як ринок збуту товарів. Украї-
на як велика і благополучна держа-
ва потрібна тільки українському на-
родові, і тому лише він своїми влас-
ними руками і власною волею, не
оглядаючись ні на Схід, ні на Захід,
може зробити її такою. А завдання
влади — створити для цього належ-
ні передумови. І чим скоріше усвідом-
ить це українська політична і влад-
на еліта, тим краще, тим скоріше ми
вийдемо із нинішнього соціально-
економічного занепаду. А надія на
чужу допомогу — це політична на-
ївність, яка вже не раз призводила
український народ до трагедії. Про
це красномовно говорить наша істо-
рія.

Євген Майк,
історик, м. Жовква («День»)

Війна в Афганістані була помилкою

Повномасштабна воєнна присут-
ність СРСР в Афганістані була по-
літичною помилкою тодішнього
керівництва країни. Про це заявив
губернатор Московської області
Борис Громов. Напередодні 11-ї
річниці виведення радянських сил
з Афганістану тодішній генерал-
лейтенант Борис Громов сказав,
що був і залишається «прихильни-

ком твердої позиції: введення ра-
дянських військ в Афганістан не
було виправданим ні з політичної,
ні з військової точок зору». Гро-
мов вважає, що «СРСР афганську
війну не програв». За більш як 9
років нашої воєнної присутності в
Афганістані, — сказав він, — нам не
ставилося завдання отримати гло-
бальну воєнну перемогу.

А. Грінспен закликає пригальмувати економіку США

ВАШІНГТОН. — Директор Феде-
ральної ради валютних резерв
США Алан Грінспен вважає, що
темпи зростання американської
економіки, які досягли у другому
півріччі минулого року майже 6
відсотків, нереально високі і їх

необхідно пригальмувати. Осо-
бливе задоволення у нього викли-
кає те, що керівникам фінансово-
банківської системи вдається
«дуже успішно» стримувати зрос-
тання цін, не допускаючи сплесків
інфляції.

Президент України привітав біатлоністок

КИЇВ. (ДІНАУ). — Президент Украї-
ни Леонід Кучма привітав із здобут-
тям бронзової медалі в естафетній
гонці на Чемпіонаті світу з біатлону
українських спортсменок Олену Зу-
брилову, Олену Петрову, Ніну Лемиш
та Тетяну Водоп'янову.

«Вірю, що ваш добрий почин при-
множать інші спортсмени української
команди. Бажаю всім і кожній з вас
зокрема міцного здоров'я, спортивно-
го щастя і довголіття, нових злетів та
удач», — зазначається у привітанні гла-
ви держави.

АМЕРИКА І СВІТ

США критикують
Китай і Росію

ВАШІНГТОН. — У своєму що-
річному звіті минулого тижня
Державний департамент гостро
скритикував Китай за недотриман-
ня людських прав у цій країні. У
згаданому звіті Державний депар-
тамент проаналізував понад 180
країн, і саме Китай опинився в цен-
трі уваги і занепокоєння, хоч уряд
Президента Билла Клінтона стара-
ється здобути від Конгресу схва-
лення на постійні торговельні
зв'язки з Китаєм. У звіті підкрес-
лено, що Китай своїм поборюван-
ням духовної секти Фалун Гонг,
включно зі засудженням її провід-
ників на довгорічне покарання, до-
зволив собі знехтувати людськими
правами, переступаючи прийняті
міжнародні норми. Крім того, ска-
зано, що уряд Китаю дедалі об-
межує свободу слова і преси та все
жорстокіше контролює міжмере-
жу (інтернет). Росію також звину-
вачено в цілковитому нехтуванні
людських прав у Чечні, де російське
військо вбивало цивільне на-
селення, а також у недопущенні
міжнародних комісій до відповід-
них перевірок.

Іван Павло II відвідав Єгипет

КАІР, Єгипет. — Глава Римо-Ка-
толицької Церкви протягом трьох
днів перебував у Єгипті. У каїр-
ському міжнародному летовищі
Папу Івана Павла II зустрічав Пре-
зидент Єгипту Госні Мубарак. У
ході візиту Папа Римський провів
масове Богослужіння на каїрсько-
му стадіоні і відвідав монастир
Святої Катерини, на території яко-
го росте Неопалима купина - тер-
новий куш, у якому Бог, за перека-
зами, з'явився Мойсееві. Поряд з
ним розташована гора, що носить
ім'я цього біблійного пророка, де
він отримав 10 заповідей. Папа та-
кож зустрічався з главою Копт-
ської християнської Церкви папою
Шенудою III і керівником найбіль-
шого в світі мусульманського уні-
верситету Аль-Азхар. Ці відвідини
передують наміченій на березень
пастирській поїздки Папи свяtimi
місцями у Палестині й Ізраїлі, при-
свячених 2000-літтю Різдва Хри-
стового. Згідно з заявою Папи Ри-
мського, вона матиме чисто духо-
вний характер.

В Угорщині винайшли
препарат проти ревматизму

БУДАПЕШТ, Угорщина. — В бу-
дапештському Інституті ревмато-
логії і фізіотерапії пройшов випро-
бування унікальний препарат для
лікування запалень суглобів. Угор-
ським вченим у ході багаторічної
роботи вдалося отримати радіоізо-
топний матеріал з ультракоротким
періодом розпаду, використання
якого дозволяє з успіхом замінити
хірургічне втручання і медикамен-
тозну терапію при лікуванні рев-
матичних захворювань. Новий пре-
парат має назву «Толіум-116». Він
має мінімальні побічні явища, зна-
чно скорочує час лікування. Голо-
вний лікар Інституту ревматології
Маргіт Сентеши повідомила, що 75
відсотків хворих при використанні
нового радіоізопа виліковуються
повністю. Хворі отримують міні-
мальну льокальну дозу опромінен-
ня — не більше, ніж при діагностиці
за допомогою комп'ютерної томо-

графії. Ця метода терапії може
бути використана і для лікування
дітей. Радіоізотопний матеріал для
ін'єкцій отримують на експеримен-
тальному ядерному реакторі в НДІ
фізичних досліджень у Чіллібірці
(Будапешт). Зацікавлення новим
угорським препаратом виявляють
у багатьох країнах світу. Фран-
цузькі, німецькі й австрійські ін-
ститути вже заявили про намір
його придбати.

Шукають кандидатури
на директора МВФ

ВАШІНГТОН. — Офіційно вису-
нуті перші кандидати на посаду ди-
ректора-розпорядника Міжнарод-
ного Валютного Фонду. За повідом-
ленням прес-служби Фонду,
ними стали Стенлі Фішер, викону-
ючий обов'язки директора-розпо-
рядника з 15 лютого у зв'язку з
відходом Мішеля Камдессю, і ко-
лишній заступник міністра фінан-
сів Японії Ейсуке Сакакібара. Ви-
сунення відбулося на засіданні
Ради директорів МВФ. Обидві
кандидатури можна вважати не-
традиційними, оскільки посаду ад-
міністративного директора Фонду
посідає, як правило, європеєць.

Косівські албанці
повернуться з Фінляндії

ГЕЛЬСІНКІ, Фінляндія. — По-
вернути до рідних домів косів-
ських албанців, які знайшли при-
тулок у Фінляндії з початку 90-их
років, — така мета угоди, укладеної
цією країною з Міжнародною орга-
нізацією з міграції. Угодою перед-
бачається організування професій-
ного навчання біженців, їхня по-
дальша репатріація і надання допо-
моги для початкового облашту-
вання у себе вдома. Ініціатором
цієї програми стала Фінляндія, по-
відомило міністерство праці. У ви-
тратах на її здійснення братиме
участь Європейський союз. Всього
у Фінляндії в цей час проживає
2500 косівських албанців, яким не
було надано громадянство.

М. Олбрайт хоче стати
президентом Чехії

НЬЮ-ЙОРК. — Секретар Дер-
жавного департаменту США Ма-
делін Олбрайт вивчає можливість
висунення своєї кандидатури в пре-
зиденти Чехії. М. Олбрайт у вузь-
кому колі дала зрозуміти, що заці-
кавлена в тому, щоб спробувати
стати главою чеської держави, але
публічно не обговорюватиме це до
січня 2001 року, закінчення її по-
вноважень. «Мені подобається моя
нинішня робота - представляти
Сполучені Штати», — сказала вона
репортерам. М. Корбел Олбрайт
народилася 15 травня 1937 року в
Празі в сім'ї чеського дипломата.
Її батьки були жидами, які прийня-
ли католицьку віру. Рятуючись від
гітлерівців, сім'я була змушена
емігрувати до Англії. Потім знову
повернулася на батьківщину, але в
1948 році, після встановлення в Че-
хословаччині соціалістичного
ладу, перебралася в США. Уперше,
за словами американських і чесь-
ких офіційних осіб, питання про
можливість висунення М. Олбрайт
своєї кандидатури порушив під час
візиту у Вашингтоні 18 місяців
тому Вацлав Гавел. Він прямо за-
явив, що хотів би бачити її своїм
наступником.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції.
Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

Не пам'ятник, а живий приклад

Пів сторіччя — в залежності від того, якою міркою його міряти — це і малий, і великий проміжок часу в історії народу: за роками малий, а за змістом, за вагою подій — грандіозний і неповторний. Це той проміжок, в якому все ще тісно переплітається особисте і загальнонаціональне. Ось тепер ми відзначаємо 50-ліття трагічної, але цілком природної, як на вояка і командира, смерті Романа Шухевича-Тараса Чупринки — і ця дата, 5 березня 1950 року, для ровесників генерал-хорунжого, для всіх, хто знав його, ще не сприймається як „історична”, бо пов'язана з живою пам'яттю, з особистим болем і жалем. Для молодших поколінь Роман Шухевич є тільки легендою, частиною історії, яку вивчають з підручників чи мемуарів. Для тих же, хто пережив Другу світову війну і знав її героїв не з книжок, а з життя і власних вражень, 50-річчя смерті генерала Тараса Чупринки — прямий привід пов'язати недавнє минуле української нації з її майбутнім.

У дивний та неспокійний час доводиться нам цю річницю вшановувати. Після декількох років всезагальної еufорії та сп'яніння свободою України, коли історія героїчних зусиль Української Повстанської Армії, здавалося, нарешті завершилася омріяним і закономірним вислідом — ми стоїмо знову перед непевним завтрашнім днем нашої України. За цих декілька останніх років повиростали на наших землях численні пам'ятники героям визвольних змагань, а серед них на одному із перших місць — гострий профіль Романа Шухевича-Тараса Чупринки у генеральському мундирі, творця і легендарного командира Української Повстанської Армії. Численні щорічні свята, академії, церковні відправи вкінці просвітили наш нарід щодо цього відтинку нашої історії, що донедавна був промовчуваний ворожим режимом і заляканим народом. У цьому відтинку Роман Шухевич зайняв особливе місце та здобув особливу пошану. Передусім він став найулюбленішим, справді народним героєм в Галичині і Львові, в якому провів молодечі і студентські роки, роки пластування і спортивних змагань. У всіх цих сферах він був першим — бо з нашої юности навчений жити для свого народу.

Рід Шухевичів вславився цілим рядом визначних постатей культури, і Роман виявив себе гідним нащадком його — спершу як пластун, спортсмен, музикант, а відтак як політик із широким діапазоном планів і державного думання. Немає, отже, нічого дивного в тому, що саме західні українці в діаспорі, а відтак на батьківщині поставили його в ряди національних героїв. Немає також нічого дивного, що його героїчна смерть у Білгородці стала легендою, на якій виховалися три покоління. Він залишиться безумовно одним із нечисленних „лицарів без вади”, з яких треба брати приклад, переймаючи їхнє мудре і мужнє думання, організаційний хист і відвагу. Але 50-річчя його смерті, що припадає саме тепер, зобов'язує нас спитати себе, що ми особисто приносимо у цей 2000 рік, поруч із численними академіями, святами, Богослуженнями і споминами? Славу Україні? Єдність? Відвагу? Самопожертву? Політичну зрілість? Як легко у нас завжди плинуть слова, декларації, промови. А слова у Романа Шухевича були скупі, бо йому шкода було часу на них, коли треба братися до чину. Зате була блискуча бистрість, відвага і глибоке бажання з'єднати усі підпільні сили в „армію нескорених”. Йому це вдалося здійснити, але за ним, якого доля забрала від нас заскоро, ой заскоро, мусять іти духовні спадкоємці, мусять іти такі, як він, щоб продовжувати справу, якою він самовіддано жив аж до дня 5 березня 1950 року.

Час і пора у 50-річчя його трагічної і героїчної загибелі піти його дорогою твердого, неситного служіння Україні. Навіть коли наша дорога простелиться не в легенду і безсмертя, але наблизить хоч на крок справжню волю і щастя України — це те, що було змістом життя і метою Романа Шухевича.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, що кому важливе

Цікаво було б знати, скільки із 23 мільйонів глядачів програми „Хто хоче повінчатися з мільйонером” було українців. Здається, таки доволі багато, бо кого не запитаю, бачив цю програму та про неї багато говорив.

Неочікуваний успіх того видовища викликав в організаторів шире вдовolenня та широкі пляни продовжувати її в цей чи інший спосіб, а у глядачів — різні-прерізні коментарі. В загальному, однак, був подив, а навіть заздрість у жінок, що Дарва Конгер так легенько, без найменшого зусилля „здобула” за чоловіка справжнього мільйонера. Важко отримати більше реклами та розголосу, ніж спричинило те вінчання на телебаченні, а може не так вінчання, як гроші, що з цим були пов'язані. Усі часописи і газети були повні описів цього весілля на телебаченні, із світлинами та коментарями, хоча молоде подружжя після п'ятихвилинного знайомства і одного палкого поцілунку виїхало на медову подорож. Розуміється, американські газети посвятили цьому телевізійному вінчанню незвичайно багато передового місця, а ми усі новини, зв'язані із цією справою, вичитували дуже пильно.

Але чому? Це запитання можна поставити дуже ясно, тому що важко знайти нам переконуючу причину такого дивного зацікавлення. Певна річ, тут багато завинили усі засоби масової комунікації, що стараються усіма силами притягнути увагу загалу, а з цим збільшити число глядачів і читачів, бо все це приносить усе більше заробітку. Але з тим насувається питання: що є справді важливим у сьогоdnішньому світі, а що тільки хвилиною сенсацією, за якою так шукають усі публічні засоби ін-

формації, для притягнення уваги глядачів і читачів?

Ось другий приклад. У дуже почитній газеті у штаті Нью-Джерзі, „Стар Леджер”, бачили ми в останньому тижні велику світліну на першій сторінці — молодої медсестри, яка з ніжністю накладає маску із киснем на „обличчя” маленької свинки, що разом із іншими свинками впала жертвою вогню, який скоївся у свиннику на шляху 31. На цю тему находимо широкий репортаж, а посередині — ота світлина медсестри з її „пацієнткою” та відповідним підписом.

„Чи це аж така важлива вістка”? — ставимо собі питання, оглядаючи цю першу сторінку. А рівночасно насувається нам інше запитання: чи справді такі події вимагають стільки уваги, місця та реакції, так журналістів, як і читачів?

А в цьому самому часі, як публіка тут „переживає” вінчання мільйонера та рятуння зачадженої свинки, завдяки інформаціям преси та телебачення, стільки справді зворушливих і жахливих подій коїться довкруги нас!

Ось у „Свободі” за 18 лютого читаємо про жахливі звірства російського війська у Грозному. Читаємо, і стає аж моторошно на серці та просто не хочеться вірити, що такі жорстокі засоби можна безкарно уживати у відношенні до безборонного населення, а передусім у відношенні до жінок. Але про це не містять вісток на першій сторінці американської преси та не подають широко на телебаченні.

Значить, що кому важливе. Парена свиночка — чи людське життя, вінчання з мільйонером — чи згвалтування безборонних жінок?

О-КА

Чи ви вже замовили це унікальне видання?

Щорічне видання УНСоюзу — Альманах — цього року відрізняється від попередніх тим, що воно присвячене даті, яку з хвилюванням чекало все людство планети: початку нового віку у 2000-му роковій Християнства. Отже, наш „Альманах-2000” увібрав найвагомі-

ші, найцікавіші теми, що відображають поступ людської думки і технологій. „Альманах-2000” — це видання, в якому кожен знайде собі тему для зацікавлення.

Замовте „Альманах-2000”. Чеки або грошові перекази на 12 дол. висилати на адресу „Свободи” з позначкою „Альманах-2000”.

Хотіла б хоч іноді читати „Свободу”

Дістала число „Свободи” з розповіддю про „Альманах-2000”, але не відразу подякувала за нього. Не тому, що я невихована чи невдячна. Я тепер настільки збідніла, що на марку просто не маю грошей. Пенсія в мене 40-45 гривень, але її не виплачують з липня минулого року. Хворію на астму, а найдешевший інгалятор коштує 20 гривень, мені ж треба на місяць — два таких препарати... Сиджу в боргах, як в болоті. Буває по три тижні не маю ні хліба, ні молока. За одяг чи взуття уже й не мрію. Зиму зустріла без дров і вугілля, тому стіни хати „їдуть”, стеля падає. Підставила стовпці під сволочки, але й вони „їдуть”...

Дуже мені сподобалася „Свобода”, хотіла б її час від часу читати. Надсилайте мені іноді газету, буду вдячна.

Віра Оберемок

20111 с. Русалівка Маньківського району, Черкаської області

Від редакції. Українська письменниця Віра Оберемок приїхала до рідної Русалівки з міста, щоб доглянути хвору маму і після її смерті так і залишилась в маминій хаті. В „Альманаху-2000” вміщено її розповідь про пращура Андрія Обеременка, який приятелював з Тарасом Шевченком на закаспійському засланні. Запрошуємо читачів зробити подарунок Вірі: передплатити для неї „Свободу”.

ПОПРАВКА. У ч. 7 „Свободи” за 18 лютого ц.р. прізвище автора допису

„Вчитель чи вчителька?” на стор. 17 слід читати — Олександра Старів.

Безробіття...

(Закінчення зі стор. 1)

комісії міжнародних справ. Він додає, що торгівля жінками "безпечніша" ніж торгівля наркотиками й зброєю, бо з однієї сторони попит на жінок зростає, а з другої – поліція ще не переслідуює цієї торгівлі з такою наполегливістю, як торгівлю наркотиками й зброєю.

В Україні вже діє новий закон проти торгівлі людьми і це, вважає О. Горбунова, є позитивним явищем, але ще немає ефективних законів проти кримінальних елементів, які під вивіскою подорожних фірм, компаній працевлаштування, еміграційних і матримоніальних послуг реклямують уявну, але привабливу працю за кордоном, яка насправді є пасткою для рабства і проституції.

Двічі в тиждень з України в Італію відходять автобуси, повні людей, переважно жінок. Усі вони вдають туристів, а насправді надіються дістати якусь пристійну працю. Прибувши в Італію, вони часто-густо змушені працювати як повії і раби. А тому що як туристи вони не мають дозволу працювати, то й не можуть поскаржитись до правоохоронних органів.

Недавно, розповідала Оксана Горбунова, українська Ля Страда допомогла українським студенткам вирватись з будинку проституції у Чорногорії, куди вони поїхали на обіцяні праці як танцюристкі, манекенниці й офіціантки. Одній з дівчат вдалось потелефонувати до батьків з мобільного телефону її клієнта, і батьки звернулись за допомогою до Ля Стради, Ля Страда – до Міністерства закордонних справ України, а Міністерство до прем'єр-міністра Чорногорії. Під тиском згори, місцева поліція звільнила шість дівчат; сьому з цієї групи ще не вдалось вирвати, бо її вже раніше перевезли до Албанії. Це один із прикладів, де Ля Страда мала успіх, пояснила Горбунова. У тисячах інших жінки, або пропадають за кордоном, або повертаються і мовчать, морально знівечені і засоромлені.

У своєму виступі на вашінгтонській конференції "Вирішальні голоси" Гілларі Клінтон нагадала,

що торгівля жінками – це справа глобального масштабу, вона, зокрема, особливо наявна в Росії, Україні, Камбоджі й Індії.

В Україні Ля Страда не тільки намагається допомогти жертвам торгівлі, але веде просвітнянську роботу з метою запобігти цьому лихові, зокрема при допомозі радіопрограм, до яких дзвонять слухачі, що бажають виїхати на заробітки за кордон, та ті, які стали жертвами закордонного рабства. І тут, додає пані Горбунова, жертвами є не тільки жінки. Як один з прикладів, вона згадала чоловіків з України, які виїхали як туристи в Чехію і там дістали роботу на будові. Їм обіцяли заплатити після того, як закінчать будувати будинок. А після закінчення відмовили винагороду, мовляв, ідіть до суду, вам і так тут не дозволено працювати.

Оксана Горбунова також розповіла, що Ля Страда підтримує заходи голови Союзу Українок Америки Ірини Куровицької для встановлення угоди між Сполученими Штатами й Україною про няньок та помічників американських матерів. Така угода відкрила б двері для бажаючих українських жінок приїхати на деякий час до США і працювати легально при американських сім'ях.

США мають такі угоди з західноєвропейськими країнами. Але найкращою розв'язкою для боротьби з торгівлею жінками, вважає пані Горбунова, є створення місць праці в Україні, бо, як заявила у своєму виступі на конференції "Вирішальні голоси" Гілларі Клінтон, "це не таємниця, що сьогодні передумовою демократичного прогресу, економічного і соціального прогресу є прогрес жінок і дівчат. Жодна країна не рушиться вперед, якщо її дівчата й жінки залишаться відсталими".

Оксана Горбунова – спеціаліст з інформатики. З 1991 року працювала у Верховній Раді при комп'ютеризації українського парламенту, у 1993 році стажувалась на програмі Бібліотеки Конгресу США, а тепер тільки одну четверту часу працює у Верховній Раді, а всю решту віддає Ля Страді і заходам допомоги жінкам України.

Погіршення взаємин між Росією і Польщею

На початку тижня амбасадор Польщі в Росії передав до Міністерства закордонних справ цієї держави ноту, в якій уряд Польщі висловив занепокоєння подіями біля дипломатичних представництв Польщі в Москві і Санкт-Петербурзі, де численні демонстранти лалили два польських прапори і закидали будинки пляшками, яйцями і фарбою. Цим подіям передувала хуліганський вчинок біля консульства Росії в Познані, де на

знак протесту проти злочинів росіян в Чечні було спалено російський прапор і пошкоджено фасад будинку. Міністер закордонних справ Польщі Броніслав Геремек сказав, що дії Росії не відповідають розмірам випадку в Познані, де було вжито негайних заходів щодо покарання винних. Невідповідність російського реагування Геремек назвав „загрозливим фактом, який свідчить про низьку політичну культуру в цій країні”.

До США втік з КНДР відомий ракетник

СЕУЛ, Південна Корея. – Північнокорейський експерт з ракетних систем зумів залишити КНДР і через Китай перебігти у Сполучені Штати. Перебіжчиками виявилися вчений у галузі ракетобудування 59-річний Ім Гі Сон, який працював на ракетній базі в провінції Янгандо (КНДР), а також його 31-річний син Хак Чін, який займався ракетними дослідженнями, та 32-

річний племінник Кім Сон Со – командир сотні сил спеціального призначення. КНДР уже завершила розробку ракети з дальністю дії 6,000 км. і нині зайнята створенням балістичної ракети, здатної пролетіти 10,000 км. Ім Гі Сон, який навчався в 60-ті роки в Москві, вважається в КНДР одним з небагатьох спеціалістів зі створення ракетних технологій.

Прем'єр в екзилі

Рік тому Верховна Рада дала згоду на притягнення до кримінальної відповідальності Павла Лазаренка. Але момент істини ще не настав...

Один із олігархів чи кишеньковий злодюжка?

17 лютого минула річниця однієї малопомітної дати в історії сучасної України: рівно рік тому експрем'єр-міністр України Павло Іванович Лазаренко покинув межі України і оселився в екзилі – на вигнанні, на американському континенті. Оселився в особняку, який придбав у відомого американського кіноактора Едді Мерфі за досить таки пристойну суму. Почалася тривала епопея, пов'язана з Лазаренком та американським правосуддям. Особисто я як громадянин України не маю значних претензій до громадянина Лазаренка. Коли мені нагадують про те, що він мене обікрав, у думках спливає інший контраргумент. Уявіть собі, що до вас у кишеньку заліз кишеньковий злодій і поцупив десятку. Прийшовши додому, ви раптом помітили, що у квартиру залізли злодії і вивнесли всі ваші заощадження. Хто стане об'єктом вашого обурення? Так от, порівняно з процесами, які мали місце протягом останніх років і порівняно з певними особами нашого естаблішменту, Лазаренко видається звичайним кишеньковим злодюжкою. Принаймні, у моїх очах.

Вигнання Лазаренка завершило одну сторінку нашої історії і відкрило іншу. З одного боку, Лазаренко був найяскравішим уособленням "дніпропетровського клану", і з його падінням можна говорити взагалі про кінець проєкту під назвою "дніпропетровський клан". Хоча нині в керівних структурах залишається чимало вихідців із Дніпропетровська (Деркач, Тігіпко, Пінчук, Тимошенко), та й сам Президент має у своїй біографії прив'язку до цього міста, але після відставки Лазаренка зникає саме "клан" – структура зі своєю економічною базою, логічним зв'язком, ієрархією. З іншого боку, історія з Лазаренком показує: в Україні почало складатися олігархічне суспільство, і кожен новий олігарх мусить "з'їсти" попереднього, інакше сам стане здобиччю "зграї товаришів".

Чим (чи ким?) був Павло Іванович для України?

За гучною кампанією розвінчувань і штампів ми якось пропустили кілька цікавих і важливих моментів. Хлопець із села на Дніпропетровщині, він змалку привчився господарювати. Він дійсно був господарником – з вольовим характером і з хваткою селянина-куркуля. Йому дісталася у спадок напівзруйнована економіка. У травні 1996 року першим заходом Павла Лазаренка було скликання наради керівників банків. Не знаю, якими методами розмовляв з банкірами Павло Іванович, але факт є фактом: майже одразу комерційні банки розсередилися на 19 трильйонів карбованців. До речі, у ті часи активно заявила про себе Асоціація банків України, яку очолив Геннадій Тимошенко У травні 1997 року проти Лазаренка виступила Народно-демократична партія (Павло Іванович зробив велику помилку, встановивши фіксовані ціни на цукор і цим

самим спровокувавши переділ "солодкого ринку"). Згодом пішов у "відпустку" в Баден-Баден Лазаренків покровитель Володимир Горбулін. За короткий термін Лазаренко зрозумів: він програв справу і вирішив полікуватися. Під час лікарняної відпустки було оголошено про відставку прем'єра, постать якого поступово ставала одіозною. До речі, Лазаренко зі своєї лікарняної палати писав листи, в яких закликав громадян України на виборах 1999 року віддати свої голоси саме за Леоніда Кучму. Прем'єрові не допомогла навіть така запопадливість – він став експрем'єром. Звідси випливає урок: не завжди похвала на адресу керівництва сприймається як власна похвала. (Свого часу командарм Йона Якір перед розстрілом кричав: "Хай живе Сталін!". Коли про це сказали "батькові народів", він, подумавши, відповів: "Яка фальшива людина..."). З цього часу Лазаренко починає активну діяльність як опозиційний діяч. Він розкручує марку маловідомої на той час партії "Громада", сам очолює її і кидає на виборчу кампанію 1998 року шалені гроші. Це дозволяє "Громаді" пройти у парламент, але виснажує Лазаренка фінансово. У той же час під крилом "доброго татуса Павла", який щедро витрачає гроші на різноманітні акції, міцніють його "політичні діти" – Юлія Тимошенко, Олександр Турчинов, Олександр Ільяхевич. Невдовзі настає конфлікт між "батьком" і "дітьми". Повторюється класична ситуація з "королем Ліром". Шкода, що Шекспір – не наш сучасник, інакше він мав би такий прототип для написання чергової трагедії!

Хоча... Не все так трагічно. Лазаренко чудово знав ту гру, в яку збирався грати. І чудово знав правила гри. Лазаренко одним із перших зрозумів важливість промислово-фінансових груп і одним із перших розпочав створення власного олігархічного клану. Завдяки його діям у нас почали з'являтися такі монстри, як "Єдині енергетичні системи України". Завдяки Лазаренкові у нас, наперекір Антимонопольному комітетові з'явилися монополісти. Лазаренко, який в межах власної економічної системи поводився як куркуль, у межах держави поводився так, як голова колгоспу. Павло Лазаренко мріяв стати національним олігархом. Але проєкт під назвою "національний олігарх" також виявився невдалим. У сучасних умовах в Україні олігархи не можуть бути національними, оскільки залежать від зовнішньої сировинної бази. Тому імперія Павла Лазаренка стала легкою здобиччю інших олігархів.

Виїзд Лазаренка з України викрив чимало виразок на тілі нашої держави. Раптом виявилось, що корупція існує у верхніх ешелонах влади. Виявилось, що в Україні можливі ті варіанти, які ми спостерігали в корумпованих латиноамериканських та африканських державах. Світові банки струснуло кілька скандалів, пов'язаних з брудними українськими грошми.

Кость Бондаренко
Львів

А любов до ювілеїв була у нас завжди

Часом здається, що в нашій спільноті завжди існувала виняткова любов до ювілеїв, до святкування різних „круглих дат”, що стосуються як осіб, так і організацій. Доказом того, що ювілеї завжди були у нас популярні, служить розповідь про святкування 20-річчя „Свободи”.

19 лютого 1914 року перша сторінка „Свободи”, цілком присвячена цій річниці, розпочиналася такими словами:

„Сей неділі, 22 лютого 1914 року, минає повних двадцять літ від часу основання нашої народної організації, нашого Руського Народного Союзу. Заслуга заложення сей народної твердині на американській Русі належить ся лиш кільком одиницям, з котрих найбільше потрудив ся бл. п. о. Григорій Грушка, колишній руський парох в Джерзі Сіті. Сей великий і небуденний патріот, прибувши до Америки і взявши в руки провід одної з перших наших громад, дуже швидко переконав ся, що наш нарід тут в Америці не двигнеть ся морально доти, доки

не матиме свого власного прибижища, своєї рідної організації. Щоби таку організацію сотворити, треба було між розкиненим по цілій Америці народом сильно і переконуючо агітувати, а робити сю тяжку роботу не було кому, бо нашу інтелігенцію можна було тоді почислити на пальцях одної руки. Думає, думає о. Грушка тай додумав ся до того, що без своєї власної часописи неможлива ніяка організаційна акція. От він зібрав тоді всі свої скромні ощадности, купив за се трохи черенок та інших друкарських причандалів, виготовив власноручно потрібні рукописи і дня 15 вересня 1893 р. пустив у світ перше число своєї ластівки, яку назвав „Свободою”. Наш нарід, що до часу появи „Свободи” гуртував ся в угоруській „Соєдиненію” та інших чужих нам організаціях, прийняв газету о. Грушки з отвертими раменами та почав його засипувати численними благожеланнями”.

Остарбайтери: знову є надія

У Берліні в грудні минулого року, після тривалих дебатов, було визначено суму виплат жертвам націонал-соціалістського переслідування та жертвам рабської і примусової праці в період фашистського режиму. Вона становить 10 мільярдів німецьких марок. Для вирішення питань про початок виплат і утворення Фонду „Пам'ять, відповідальність і майбутнє” представники країн-учасниць (Росія, Україна, Білорусь, Польща, Чехія, Ізраїль, США і міжнародна єврейська організація „Клеймс конференс”) зібралися у Вашингтоні 1 лютого 2000 року. Друге коло переговорів відбулося в Берліні 16-17 лютого. Підсумки цих засідань коментує голова Міжнародного руху колишніх в'язнів фашизму країн СНД і Балтії Володимир Литвинов.

– Як було вирішено питання розподілу 10 млрд. німецьких марок?

– Узгодити позиції з цього питання було досить складно. Країни-учасниці розділилися на дві групи. До першої групи увійшли держави Центральної і Східної Європи, до другої – США, Німеччина, Ізраїль. П'ять країн – Україна, Росія, Білорусь, Чехія і Польща – після гострих дискусій виробили спільний проєкт підходу до розподілу грошей. Ним передбачено виділення 9 млрд. німецьких марок на прямі і безпосередні виплати жертвам переслідування, рабської і примусової праці, а 1 млрд. використати на утворення Фонду майбутнього, відшкодування страхових полісів і майнових претензій, оплату праці адвокатів, адміністративні потреби. Проєкт передано на розгляд країнам, які не беруть участі у розробленні цього документу. Інша група країн – Німеччина, Ізраїль, США, міжнародна єврейська організація „Клеймс конференс” 17 лютого цього року виїхала зі своїми пропозиціями: з 10 млрд. виділити на прямі виплати 7.7 млрд., а 2.3 млрд. використати для утворення Фонду майбутнього, страховок (забезпечення – Ред.) і майнових претензій, на адміністративні потреби. Для України – це істотна різниця, оскільки у першому варіанті вона могла б отримати близько 2 млрд., а в другому – 1.5. Нам важко погодитися з цією позицією, оскільки Україна вже пішла на великі поступки країнам Заходу. Ми погодилися не зараховувати післявоєнні виплати, коли з суми 120 млрд. німецьких марок, яку Німеччина виплатила жертвам

націонал-соціалістського переслідування, які мешкають в усіх країнах світу, громадяни колишнього СРСР отримали всього 1 млрд. німецьких марок. Хоча відзначити, що це остання можливість для колишніх громадян СРСР щось отримати за свою рабську працю у фашистській Німеччині.

– Коли плянується почати виплати?

– Згідно з німецьким законодавством, гроші не можуть бути перераховані без законодавчого забезпечення. Німеччина повинна ухвалити закон про утворення Фонду „Пам'ять, відповідальність і майбутнє”. Проєкт цього закону вже розроблено і 27 грудня минулого року передано відповідним комісіям Бундестагу. Процедура його ухвалення триватиме до серпня нинішнього року. Після того, як буде оголошено про утворення фонду, має пройти 8 місяців, упродовж яких всі потенційні претенденти заявлять про своє право на отримання виплат. Ми наполягаємо на тому, щоб сума була виплачена повністю, а не частинами.

На сьогодні в Україні найбільша кількість претендентів – 595 тисяч осіб. Хоча відзначити, що німецькі підприємства 16 лютого 1999 року виїхали з ініціативою виплачувати гроші спадкоємцям остарбайтерів, і тепер якщо претендент на компенсацію помер після оголошення ініціативи німецької індустрії 16 лютого 1999 року, то гроші за нього можуть отримати його найближчі спадкоємці – діти або один з подружжя.

(ДІНАУ)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК
ГАРРІМАНСЬКИЙ ІНСТИТУТ КОЛЮМБІЙСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГАРВАРДСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

запрошують членів і українське громадянство на

ДВАДЦЯТУ РІЧНУ ШЕВЧЕНКОЗНАВЧУ КОНФЕРЕНЦІЮ

що відбудеться

у суботу, 11 березня 2000 р., о год. 4-й по пол.

у будинку НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями в Нью-Йорку.

У програмі беруть участь:

ВІДКРИТТЯ – Лариса Залеська Онишкевич,

екзекутивний заступник голови НТШ;

КОЛЬОРИЗМИ В ПОЕЗІЇ ШЕВЧЕНКА – Ася Гумецька,

Мишигенський університет;

ДЕЩО ПРО ДІАЛЕКТНУ ОСНОВУ МОВИ ШЕВЧЕНКА – Андрій Даниленко,

Харківський Університет і Гарріманський Інститут;

АНГЛОМОВНА ШЕВЧЕНКІАНА 1980 і 1990-их РОКІВ – Марта Тарнавська,

Пенсильванський Університет;

ЗАКРИТТЯ – Олекса Біланюк, президент УВАН

Вирок у справі А. Діалло спричинив сплеск...

(Закінчення зі стор. 1)

основною причиною перенесення судового процесу з ньюйоркського Бронксу до Албані.

Хоч вирок було винесено, та до самого акту вбивства можуть ще повернутися. Федеральний прокурор в Мангеттені Мері Джо Вайт відразу після вироку повідомила, що її бюро, котре від самого початку пильно стежило за цією справою, та Відділ громадянських прав Департаменту юстиції будуть цю справу перевіряти, щоб з'ясувати, чи вбивство порушило будь-які особисті громадянські закони. Крім того, батьки убитого мають в пляні позивати в громадському суді місто Нью-Йорк, а всі чотири поліцаї можуть бути притягнені до внутрішньої відповідальності.

Амаду Діалло вбито біля 12:40 ночі 4 лютого 1999 року чотирма поліцейськими в цивільному одязі, два з яких наближались до підозрілого на сходах його помешкання. Через цілий ряд конкретних обставин учасниками вбивства стали два інші поліцаї, вистрілюючи 41 раз і вціливши в Діало 19 разів.

Всі чотири поліцаї відразу та опісля на суді постійно заявляли, що, стріляючи були певні, що А. Діалло мав зброю. Насправді він хотів дістати з кишені звичайний гаманець.

Однак, щоб зрозуміти причини 41 пострілу, треба погодитися зі закидами, що поліцаї – спричинники тієї трагедії – були погано приготівані, погано вишколені та мали погане керівництво.

Звільнені від вини поліцаї – 37-річний Шон Каролл, 28-річний Едвард МекМеллон, 28-річний Кенет Босс і 27-річний Річард Мерфі під час і після відчитання вироку, незважаючи на свої звинувачення, трималися, як і під час всього процесу, спокійно. Вони залишили будинок суду зі спущеними головами, не відповідаючи на запитання репортерів.

Під час процесу всі чотири підсудні визнали свою помилку у

вбивстві А. Діалло, а їхні оборонці-адвокати застосували це визнання головною точкою оборони, твердячи, що вбивство виправдане, бо поліцаї думали, що А. Діалло намагався витягнути з кишені пістолет. Адвокати велику частку провини за цей нещасно-трагічний випадок під час процесу приписали А. Діалло, заявляючи, що він поведився підозріло та не послуховав наказу поліцаїв зупинитися.

Головний прокурор Ерік Ворнер з бюро повітового оборонця Бронксу доводив під час процесу, що ця трагедія сталася як наслідок безпідставного підозріння зі сторони поліцаїв. Вони передусім припустили, що А. Діалло є грабіжником, гвалтівником і не подумали про те, що А. Діалло мав право бути на порозі передсінку, де його вбито.

Незважаючи на те, що обидві сторони гідно представляли під час процесу свої погляди та одногослосне рішення лави присяжних, ця справа залишила по собі глибоку розбіжність думок щодо справедливості згаданого вироку, зокрема серед африкано-американців і еспаномовних меншин, де 70 відсотків вважають вирок несправедливим, тоді коли серед білих тільки 40 відсотків є такої думки.

Суддя Джосеф Тересі був рішучим і справедливим під час судового процесу і дозволив фільмувати суд, щоб публіка могла зрозуміти правову складність „самооборонної” поведінки поліцаїв. Немає сумніву в тому, що нелегко буде стерти травматичні впливи тієї справи на Нью-Йорк та його мешканців.

Вбивство розлютило тих, які думали, що А. Діалло став виключно жертвою расового упередження. В інших заворушилися глибокі сумніви щодо того, чи справді поліція діяла агресивно, а ще в інших – переконання в тому, що існуюча судова система є несправедливою.

Х.В.-Ф.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Юстин Е. Верз і Дафні А. Верз, діти Роберта Лонг і Марії Верз, нові члени 352 Відділу Українського Народного Союзу. Записала своїх внуків до УНСоюзу бабуся Ірена Бандирська-Лонг.

Лідія Анна Дигдало, донечка Павла і Анни Дигдалів, нова членка 94 Відділу Українського Народного Союзу. Записала свою внучку до УНСоюзу бабуся Рома Дигдало.

Ліна Аріянна Ваньо, донечка Ярослава і Оксани Ваньо, нова членка 94 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку до УНСоюзу дід Всеволод Гнатчук і бабуся Христя Гнатчук.

Ліда Калина Гнатчук, дочка Мирона і Марти Гнатчуків, нова членка 94 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку до УНСоюзу дід Всеволод і бабуся Христина Гнатчуки.

Відійшов у вічність голова Баффалівської Округи Відділів УНС бл. п. Зенон Боднарський

15 лютого ц. р., в день Стрітення Господа нашого Ісуса Христа, закінчив земну мандрівку і відійшов у вічність, прийнявши найсвятіші тайни, довголітній активний голова відділів УНС Баффалівської округи бл. п. Зенон Боднарський. Він відзначався повним посвяти життям для української Церкви і народу.

Народився 30 березня 1938 року, в селі Росоховатець Тернопільської області. Під час Другої світової війни з батьками та сестрою залишив рідні землі.

Кілька років жив в таборах Німеччини, опісля родина переїхала до Венесуелі, а через сім років – до Баффало, США. Юнак став членом Пласту, старався поглиблювати свої знання з українознавства. Після військової служби в американській армії включився в громадську працю для нашої громади.

Довгі роки був головою 360-го Відділу УНС, а опісля – головою Баффалівської Округи Відділів УНС, докладаючи всі сили для її розвитку. Організував відзначення 100-річчя УНС в Баффало, влаштовував доходи імпрези на фонд УНС Допомоги Україні, Дітям Чорнобиля та інші.

За жертвенну працю одержав грамоту признання від Екзекутиви УНС. Хоч кілька років страждав від невиліковної недуги, цікавився і в міру сил допомагав в праці Округи.

З. Боднарський був одним з засновників на нашому терені відділу організації „Американці в Обороні Людських Прав в Україні”, Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, членом УАКРади, Українського Патріархального Товариства та Пластприяту.

Активний член церкви св. Миколая, а опісля – церкви св. Івана

Св. п. Зенон Боднарський

Хрестителя, старався допомагати їхній праці, часто як член церковного комітету. Похоронні обряди відбулися 18 лютого ц. р. з української католицької церкви св. Миколая під проводом о. декана Мар'яна Процика і о. Степана Кукліча. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Матвія. Впродовж цілого життя був вірний головним Господнім заповідям любови.

Залишив в смутку дружину Марію, дочку Оленку з чоловіком Леоном Ганн, сина Романа з дружиною Рейчел, маму Франю, сестру Стефанію з чоловіком Ричардом Дуткевичем, тещу Олену Хомин та велику родину в США, Україні й Канаді.

Нехай ця скромна згадка буде подзвінням покійному у вічність.

Оксана Бережницька

ПОВІДОМЛЕННЯ

черговий

З'їзд Товариства Сеньйорів Українського Народного Союзу
відбудеться в днях від 11 до 16 червня 2000 р.

на оселі УНС „Союзівка”

Програма з'їзду буде подана пізніше.

Просимо вчасно зголошувати свою участь в канцелярії Союзівки
тел.: 914 626-5641

У П Р А В А

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме **МАРТА ЛИСКО** – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Коннектикат	Ігор Гайда, 203-531-2090	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	12:00
Вілкс Беррі	Тарас Бутрей, 717-759-9211	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Алленгавн	Анна Гарас, 610-867-4052	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Шамокін	Йосиф Чабані, 570-874-3084	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Клівленд	Тарас Шамагала, 216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександр Серафін, 248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась, 847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів, 416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь, 518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг, 401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляріса Діян, 617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ДО ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ”

Якщо у вашому архіві є матеріали
про Тараса Чупринку...

5 березня виповниться 50 літ від дня загибелі в нерівному бою командувача УПА ген.-хор. Тараса Чупринки – Романа Шухевича. Серед нас ще є чимало людей, які особисто знали героя, членів його родини.

Життя борців за волю вже стало не лише історією, а й надбанням нації, на якому зростатимуть наступні покоління українців. Тому так важливо вже сьогодні забезпечити збереження усіх документальних пам'яток про Тараса Чупринку і його оточення, ознайомлення з ними широкого загалу.

Якщо у вашому архіві є світліни, листи чи інші документи, що стосуються життя національного героя, надішліть до „Свободи”. На ваше побажання ми повернемо вам ці документи. Надіслані матеріали будуть використані в публі-

Р. Шухевич в молодості

Фото з архіву О. Кузьмович

каціях про життя і боротьбу Тараса Чупринки та інших героїв УПА.

Редакція „Свободи”

В пошані до української історії

31 січня 2000 року українці Кергонккону відзначили річницю проголошення самостійної української держави – 22 січня 1918 року і Бою під Крутами, заходами спільного комітету із представників УККА і УАКради. Отець парох Ю. Годенчук разом із о. каноніком Емілієм Шараневичем відправили Службу Божу із Панахидою за всіх поляглих українських вояків. Під час Панахиди ветерани УПА і ветерани УНА Першої і Другої Дивізії, Осередок юного СУМА з Гошину, 56-ий Відділ ООЧСУ з Кергонккону, зі своїми відділовими і національними прапорами, тримали почесну стійку.

Мистецька частина відбулася в церковній залі, програму відкрив проф. Іван Телюк, вітаючи присутніх і вивчаючи історичне значення свята. Проголошення державної самостійності і суверенності Української Народної Республіки 4-им Універсалом в Києві 22 січня 1918 року стало межевою подією в історії українського народу, започаткувавши добу державного будівництва, яка остаточно

закріпилась 24 серпня 1991 року, незалежна і суверенна Україна зайняла своє місце в сім'ї вільних народів світу.

Головним доповідачем була Стефанія Мороз, яка проаналізувала історичні події того часу, зокрема підкреслила велику роль 300 молодих юнаків, які без ніякої військової підготовки обороняли Київ і згинули смертю героїв. Люба Хименєць ричитувала Універсал, хор „Золотий Гомін” під диригентурою д-ра О. Волянського заспівав пісню, „Коли ви вмирали”, муз. О. Кишакевича.

Анна Харчишин продекларувала вірші „Бій під Крутами” В. Яніва і „Поляглим під Крутами” Василя Яцюна. На закінчення хор заспівав „Вкраїно-мати, кат сконав”, муз. К. Стеценка. Проф. І. Телюк зложив сердечну подяку всім виконавцям програми і тим, що готували академію. Національним гимном закінчено святкування двох річниць.

І. Телюк

Зійшлися на традиційну Просфору

16 січня в 3-й год. по полудні у Гантері, при церкві св. Івана Хрестителя, де парохом служить о. Юрій Годенчук, у граді відзначили парафіяльну Просфору.

Парафіян було не дуже багато, чимало з них пороз'їжджалося на зиму по містах, але зала не була порожньою, прийшла велика кількість римо-католиків та люди інших віросповідань.

Це дуже похвально, що люди розуміють, що всі ми прийняли під час хрещення одного Христа і на всіх нас сходить одна і та ж Божа благодать, і не роблять різниці між віросповіданням, а об'єднуються любов'ю. А ми знаємо, що Бог є любов.

*З християнської віри зростає любов,
З такої любові зростає мир,
Там, де мир, перебуває Бог,
Там де є Бог, існує благодать –
Там нічого більше не треба!*

Так просім Бога, щоб осінив нас своєю благодаттю, щоб ми в мирі, злагоді і здоров'ї дочекали до наступного року.

Тут треба подякувати таким парафіянам, які не шкодували ні сил, ні часу, щоб свято вийшло вдалим – це Христина і Михайло Ренісевичі, Олесь Пасецький, а господині Тоні – за надзвичайно смачно приготовану їжу: судячи з бурхливих оплесків, коли Тоня появилася у залі, обід вдався на славу.

І подякувати усім, що їй допомагали – Богданові Романцеві, Анні Якові, Марії Гриців, Ірині Германсі, Ліді Пясецькій, Раїсі і Тані Швачук, Аліні Судіту і Ніні.

Дякуємо усім парафіянам, котрі взяли участь у Просфорі, в приміній і дружній атмосфері, та підтримали парафію.

Марія Васильків

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ МЕЦЕНАТІВ У ДІЇ

Бібліотеки для шкіл України

КИЇВ. – У рамках широкомаштабної програми „Українське слово – дітям України”, над здійсненням якої спільно працюють Ліга українських меценатів і Міністерство освіти України, рік тому почав діяти проєкт „Бібліотеки – для українських шкіл”.

Міністерство попросило тоді Лігу допомогти у формуванні українських бібліотек спершу хоча б дванадцяти школам. Коштів на комплектування шкільних бібліотек останні сім-вісім років держава не виділяла. Існуючі ж фонди застаріли за самою суттю, бо склалися, як правило, ще з советських й російськомовних видань. Ліга відповіла на це прохання конкретно. Нові бібліотечні комплекти від неї отримали вже понад 60 шкіл.

Кожний з цих комплектів – це 500 томів з історії України, політології, народознавства, творів відомих сучасних письменників України й українського зарубіжжя. Численні відгуки, що надходять на адресу Ліги з різних регіонів країни, свідчать, що для юних українців ці бібліотеки стали справжньою скарбницею нових і ґрунтовних знань. Такі бібліотеки отримали вихованці школи імені Тараса Шевченка

села Шевченкового, колишньої Кирилівки, Требухівської сільської школи, що на Київщині, та Матусівської сільської школи, що на Черкащині, середньої школи імені Миколи Бажана міста Умані, Київського державного ліцею „Універсум”, університетів – Уманського національного педагогічного імені Павла Тичини та Київського національного педагогічного імені М. П. Драгоманова, багатьох інших навчальних закладів.

До акції Ліги щодо шкільних бібліотек долучаються відомі громадські та культурні діячі, народні депутати, письменники, журналісти, видавництва, родинні благодійні фонди, просто звичайні люди, які прагнуть внести свою частку в духовне становлення юнацтва і молоді незалежної української держави.

У вас, шановні друзі, є також можливість долучитися до цієї благодійної справи. Якщо маєте книжки історичного, політологічного, мовознавчого, словникового характеру і хотіли б ними від щирого серця поділитися, надсилайте їх, будь ласка, в Україну. Ліга українських меценатів готова посприяти вам у цьому.

Любов Самойленко

Подарунки від українців Тексасу

18 листопада 1999 року Євген А. Кухта, член українсько-американської громади в Гюстоні, Тексас, під час ділової поїздки до Сеулу в Південній Корей мав сніданок з українським амбасадором до цієї країни Михайлом Резником. Під час їхньої зустрічі А. Кухта подарував амбасадорові дві мистецькі картини і різьблену касету від членів Українсько-американського

культурного клубу в Гюстоні.

Ці дарунки були закуплені УАККГ від артистів малярства і майстрів художнього мистецтва, які є членами українсько-американської громади в Гюстоні, Лідії Остапук-Ерл (картина „Кобзар”), Наталки Заблоцької (аквареля „Привіт”). Різьблена касета, на якій відтворений козак на коні, виготовлена Василем Гуличем.

ФК СФУЖО Америки вшанувала
д-р Наталію Іщук-Пазуняк

У час, святкового полуденку, 19 грудня, Фінансова Комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Америки подякувала і відзначила почесним членством д-р Наталію Пазуняк за її понад 30-літню працю для добра української громади.

Д-р Наталія Пазуняк – провідний член українських жіночих і громадських організацій, відомий мовознавець, літературознавець і педагог. Зліва: Марія Леськів, Наталя Даниленко – заступниця голови СФУЖО, Марія Галій, д-р Наталя Пазуняк, Марія Харина – голова ФК СФУЖО, Марія Данилів, Стефанія Жмуркевич. Стоять: Христя Сенік, Галина Пиріг, Мирося Гил, Оріся Новосівська, Христя Кульчицька, Анна Максимович, Дарія Федак (не присутні – Христя Іжак, Ярослава Баранецька, Галина Царинник).

Із щирим сентиментом до „Українського села”

Наша громада у Великому Дітройті відзначила 15-ліття корпорації „Українське село”. Імпреза відбулася в бенкетовій залі у Воррені. Зібралось досить багато людей, рясно цвіли вишивані блюзки і сорочки, а стіни були прикрашені іконами і українськими рушниками, взірцями національного одягу і жіночими прикрасами – усі ці експонати довго і дбайливо прибирували і готували Стефа Дуб та Рома Когут. Атмосферу вельми сприсмнювала високопрофесійна гра Олі Соловій на фортепіані. А перекуску на столах приготували і естетично подали членки 58-го Відділу СУА.

Програму вечора вів Стефан Віхар, президент корпорації від 1986 року, йому допомагали Юстина Маланяк-Неліген і Стефа Дуб. „Наша праця і посвята для старших віком є взірцем для багатьох українських громад не лише тут, але і в Україні”, – сказав С. Віхар, вітаючи присутніх. Представляючи публіці д-ра Ізутачина і Христину Нюман, спеціалістів з лікарні ім. Форда, президент С. Віхар докладно розповів про їхню величезну і безкорисливу допомогу для України, зокрема про проєкт сприяння лікарні для немовлят у Львові. Після спільної молитви, започаткованої о. ігуменом Р. Лукавим, ЧСВВ, і святкової вечері С. Віхар привітав присутніх у залі – колишню радну міста Дітройту д-ра Марусю Бек, радного міста Воррену Михайла Чупу та професора медицини з Гюстону д-ра Володимира Довганя, а п'ятьом найдавнішим мешканкам „Українського села” вручив букети квітів. Член дирекції Іван Стойко дуже зворушливо згадав про працю покійної Анастасії Волкер, першого президента нашої корпорації, ініціаторку побудови „села”. Оскільки прихід від імпреди призначався на шкільні цілі, С. Віхар вручив о. Р. Лукавому чек на 6,000 дол. – на фонд наших українських шкіл при церкві Непорочного Зачаття.

Серед організаторів цієї успішної імпреди треба згадати адміністраторку „Українського села” Христю Шумейко і її асистентку Джуді Гарм.

Люба Гринчук,
Воррен, Мишиген

Зліва: о. ігумен Р. Лукавий і С. Віхар.

Збори Пластової станиці в Нью-Йорку

Загальні річні збори Пластової станиці в Нью-Йорку відбулися в пластовій домівці в неділю, 6 лютого. Зборами провела президія: голова – пл. сен. Юрій Савицький, секретар – пл. сен. Олександра Юзенів. В станиці проходить активне пластове життя – новацтво і юнацтво відбуває щотижня свої заняття, а спільно всі брали участь у святі Весни, літніх і зимових таборах, прогулянках, Орликіді.

Станиця провела перед Великоднем спільну сповідь і Святе Причастя, для новацтва влаштовано костюмову забаву, а для юнацтва – курс сальонових танців. Для виховників влаштовано вишкіл. Пластова станиця в Нью-Йорку була заснована в 1949 році, коли пластуни чисельно почали приїжджа-

ти з переселених таборів в Європі. Станичний пл. сен. Андрій Ганкевич підкреслив, що до станиці тепер кожного року прибуває багато дітей і юнацтва, головню – новоприбулі з України. Станиця в перші роки їхнього тут перебування допомагає батькам в оплаті пластових таборів, і в цьому фінансове сприяння Пластової фундації, яку очолює пл. сен. Богдан Михайлів, та кредитівок „Самопоміч” в Нью-Йорку, православної кредитівки та кредитівки СУМА в Йонкерсі, є дуже помічним.

А. Ганкевич висловив вдячність своїм співпрацівникам – членам Станичної старшини та Ланки батьків і Пластової фундації, а головню пластовим виховникам, які, незважаючи на

працю і навчання присвячують свій вільний час зайняттю з молоддю. Після дискусії над звітами вибрано новий провід. Станична Рада: голова пл. сен – Володимир Корнага, члени – ст. пл. Іван Біланюк, пл. сен. Орест Декайло, пл. сен. Володимир Гнатківський, пл. сен. Богдан Михайлів; станична старшина: станичний – пл. сен. Андрій Ганкевич, заступники – пл. сен. Леся Геймур і п. Стефанія Косович, скарбник – пл. сен. Тиміш Ганкевич, писар – ст. пл. Ярина Ференцевич, реф. коляди – пл. сен. Аскольд Хемич.

Станиця святкуватиме 50-ліття Пласту в США в кінці цього року.

О. Ю.

Ще раз у справі запросин Владики Філарета

Секретар Ради трастів собору св. Володимира в Нью-Йорку Наталя Невмержицька прислала до редакції листа, в якому пише: „Вважаю за необхідне цим спростувати дезінформацію, яка трапилася в статті Раїси Галешко („Свобода”, ч.46, 12 листопада 1999 року) з нагоди відвідин Київським Патріархом Філаретом деяких українських церков США. В статті було подано, що „Громада церкви св. Володимира в Нью-Йорку хотіла вітати у себе Патріярха Київського, однак Архiepіскоп Антоній не дав на це дозволу”. А фактично справа відвідин Владики Філарета ніколи не ставилася й не вирішувалася церковною громадою собору св. Володимира, отже, не було жодної потреби звертатися за дозволом до Архiepіскопа Антонія, предстоятеля нашої катедри. Дуже прикро, що неправдива інформація тепер поширюється з коментарями на інтернеті серед православних українських громад США”.

Від редакції: Ні помилки, ані тим більше „дезінформації” у статті „Патріярх Філарет збирає вірних навколо Київського Патріярхату” нема. Про те, що громада собору св. Володимира зверталася до Архiepіскопа Антонія за дозволом вітати у себе Патріярха Філарета повідомив, на запитання автора статті, голова церковної громади Олександр Редько.

Для більшої певності Р. Галешко за кілька днів до публікації статті телефонувала до Консисторії УПЦ США в Бавнд-Бруку і, не одержавши змоги говорити з Архiepіскупом Антонієм, послала на його ім'я 8 листопада 1999 року факс із двома запитаннями: „1. Чи мають намір владика Бавнд-Бруку зустрітися з Патріярхом Філаретом? Якщо ні, то чому? 2. Чи зверталася до Вас громада підпорядкованих Вам церков в Америці з проханням дозволити

Владіци Філаретові відправити Служби Божі? Яка була Ваша відповідь?” Редакція ніколи не одержала відповіді на свої питання.

Секретар Ради трастів Н. Невмержицька у телефонній розмові з автором статті сказала, що вона не має протоколу зборів громади, на яких мало б вирішуватися питання запросин Владики Філарета, а отже, такого запрошення не було, стверджує вона. Відсутність протоколу зборів, які скликаються двічі на рік, а в надзвичайних випадках – раз у два місяці, ще не означає, що запрошення не могло бути. За даними редакції з інших джерел, таке запрошення було і відповідь на нього була „ні”.

Однак, остаточну крапку у цій справі, може зробити тільки відповідь із Бавнд-Бруку, яку редакція надрукує, як тільки вона надійде.

Раїса Галешко

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

4 березня – запустна забава Третього відділу ООЛ в Пассейку: **The Ukrainian Center, 240 Hope Ave., Passaic, NJ.** Початок о 9-й вечора.

5 березня – академія в честь ген.хор. Тараса Чупринки – Р. Шухевича відбудеться в школі **Asher Levy School** при 1-й ав. між 11 і 12 вулицями в Нью-Йорку. Початок о 2.30 по полудні.

5 березня – в Українському Народному Домі Ірвінгтону (**140 Prospect Ave.**) відбудеться урочиста академія в пам'ять ген.-хор. Т. Чупринки. Початок о 3-й год. Того ж дня Панахида в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку о 9.30.

8-15 березня – виставка живопису і пастелі Сергія Гау і Івана Твердуна в УІА (**2 East 79th Str., New York**).

11 березня – 26-та Шевченковзнавча конференція в будинку **НТШ** при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вул. Початок о 4-й год.

11 березня – урочиста програма з нагоди 50-ліття Українського лікарського товариства Північної Америки (**700 Cedar Road, Jenkintown, Pa.**) Поч. о 6-й веч.

12 березня – святкова академія на вшанування 50-річчя Романа Шухевича-Тараса Чупринки у Філадельфії, в залі **Українського освітньо-культурного центру**. Початок о 3.30 по полудні. Того ж дня о 9.00 ранку – Святі Літургії в пам'ять генерала в Архикатедральному соборі і Церкві св. Покрови.

18 березня – ювілейний бенкет, присвячений 75-річчю СУА, в **парафіяльному осередку св. Йосафата, Воррен**. Початок о 5.30. Тел. (810) 939-8166.

19 березня – річні загальні збори Федеральної Кредитової кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку в **Академії св. Юра**, Нью-Йорк. Початок о 2-й по полудні.

21-23 травня – ювілейний з'їзд шкіл Міттенвальду, Німеччина на Союзівці. Тел. (914) 626-5641. Факс (914) 626-4638.

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон (914) 626-5641.

17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТУ у Львові. Тел. (313) 884-6344. Факс (313) 884-9474.

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – **2200 Route 10, Parsippany, NJ.** Тел. (973) 292-9800, дод. 3055.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?” є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонії тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. **973-292-9800**, дод. **3040**).

Диво-чар Миколаївської ночі...

Виступають найменші учні „Рідної Школи” в Чикаго

Свято Миколая з нетерпінням чекали всі діти Рідної Школи міста Чикаго, а особливо наймолодші. Вони й підготували свято, яке відбулося 18 грудня 1999 року.

Програму відкрила директор школи м-р. Надія Л. Хойнацька, а далі її провадили учителька дошкілля Христина Таран і вихованці школи – від дошкілля до 6-ої класу.

Щоб свято вийшло успішним, немало потрудилися музичні керівники Оксана Хитра і Олена Гірна, тому й чудовим дарунком для кожної дитини була не лише торбинка цукерків від св. о. Миколая, а й українська пісня, рідне слово, добрий настрій.

Зоряна Ольшанська,
учителька

Рідношкільна ялинка у Пармі

Для української громади Клівленду, Огайо, традиційним вже стало свято Рідношкільної ялинки, яке проводить Школа Українознавства Товариства „Рідна Школа”. Цього року дитячий концерт відбувся 29 січня в Культурному осередку українського православного собору св. Володимира у Пармі. Відкрив свято голова управи Т-ва „Рідна Школа” д-р Юрій Яськів. З вітанням до присутніх звернувся директор школи д-р Вірослав Кость. Ведучими програми були учні 11-ої класу Юрій Фірманчук і Адріан Грушкевич. Святковий концерт розпочався виходом на сцену дитячого вертепу, всі учасники якого – діти новоприбулих емігрантів з України, яких органі-

зувала Оксана Рабосюк.

Чудовим співом колядки у виконанні Дженіфер Осередчук (11-та класу), при акомпаньєменті Христофора Осередчука (8-ма класу), було розпочато концертну частину свята Рідношкільної ялинки. Далі зі святковими програмами виступали учні від підготовчої включно до шостої класу. Кожна класа мала новорічні та різдвяні вішуння і колядку.

Між виступами клас мелодійно звучали на струнах бандур колядки у виконанні старшокласників Орісі Гудз, Діани Продан, Лариси Кмйотек, Діани Лис та Андріє Комічак, яка гра-

(Закінчення на стор. 20)

Зимовий сезон гартфордської громади

На Різдво нашою спільною гостинною хатиною став гартфордський Народний дім, куди і завітала наша багаточисленна громада. Завітав до гурту Вертеп, який показали діти нашого шкільного театру. Вчителька молодших класів Стела Ошур взялась до створення шкільного театру. Підтримали її вчителі-подружжя Ірена та Андрій Бойки. Вертеп відтворили Роман Кебало, Маркіян Колінський, Остап Думанський, Настя Тетеричко, Ярина Пинило, Наталя Пинило, Андріян Бобрівник, Віктор Семчишин, Андрій Михайлюк, Володя Розвадовський, Петро Колінський, Наталя Кебало, Соломійка Тетеричко. Господарі гостинного дому Божена і Андрій Папки та

їх малі діточки Адріана і Христина Стефак, Аретка і Маркіян Бойки радо приймали гостей Вертепу. А по вечері усіх чекала смачна кутя з різним різдвяним іством і, звичайно, коляда.

Молодь організації СУМу та Пласту протягом десяти днів з веселою колядою та ширими побажаннями ходили від хати до хати, приносячи радісну новину народження Месії. Долучився до святкування і Комітет милосердя, який утворився при нашій церкві св. Михаїла.

23 січня численна українська громада прибула до Церкви св. Михаїла, де після Служби Божої та Панахиди в церковній

(Закінчення на стор. 20)

Різдвяний вертеп у Гартфорді

Вішуння героїв Крутів

3 віншувань народилася „Мета”

Надзвичайно тепло і родинно Різдво Христове святкували українці Торонто. Відбувалися святкові концерти колядок. Ходили вертепники. Особливо запам'яталися усім виступи з колядою і вертепом дитячої студії художнього слова „Мета”. Довго і терпели-

во виношувала Ярина Завадська ідею заснування дитячої студії. В основу задуму керівника з дітьми було закладено почуття віри і набожності в прославу таїнства народження Божого Дитяти. Вертепний гурт студії „Мета” відвідав три дома опіки – Івана Фран-

ка, на Роял-Йорк і на Ля-Рос. Двічі потішили діти своїм вертепом багаточисельну громаду в Українському культурному центрі на Крісті, – на Маланці і в Свят-Вечір, загостили із щедрівкою на спільну парафіяльну вечерю до церкви св. Миколая, завітали також з колядою до багатьох родин – Хабурських, Шумських, Винницьких, Сакачів та інших. Вертеп вийшов на славу! Кожний з дітей заслуговує похвали: Данило Колос, Роксана Стех і Оля Цюк, Соломія Гоцко, Зорян Стех, Ореста Бабюк, Олексій Туманський.

Ярина Завадська вміло вчить своїх студійців розуміти своє релігійно-національне походження, вчить прислухатися до духу предків. Має Ярина правдиву іскру в собі, цілюще джерело енергії, яке скеровує на щось добре. Як не згадати чудовий вечір, який вона влаштувала, як членкиня Асоціації діячів української культури, під мудрим патронатом голови Асоціації професора Аріяни Стебельської. Ця цікава моно-вистава була присвячена 185-річчю від дня народження Т. Шевченка і принесла слухачам велику естетичну насолоду. Свою частину грошей Ярина і А. Стебельська передали на потреби АДУК, а решту – в Україну, щоб допомогти видати книжку про прекрасного актора театру ім. Заньковецької – Б. Міруса. А як не подякува-

ти Ярині за участь в чисельних культурно-освітніх імпрезах, які неодноразово організовувало „Земляцтво Перемищина”. Тут вона вже, як членкиня цієї організації, безкоштовно готувала виступи дітей. Отже, не всі новоприбулі – пасивні. Не має значення, де живе людина, де закинула її доля чи життєві обставини. Якщо вона має в душі, як казала Л. Українка „те, що не вмирає”, вона через труднощі і муки буде йти і творити те тривке і високе, що називається – народне, а тому і вічне. Символічно, що діти зі студії художнього слова „Мета” з останнім своїм вертепом в цьому році завітали на свято Йордану до Єпископа УГКЦ Пасічника. Владика поблагословив молодих виконавців на їхнє майбутнє, на добру українську мету.

Ярослав Стех,
Торонто

Вертеп в Торонто

Від редакції. Багато наших читачів надсилають до „Свободи” розповіді про Різдвяні свята в місцях їхнього проживання, за що ми дякуємо. Водночас надходять нові свята і ми змушені обмежитися публікацією лише тих повідомлень про Різдво, які вже надійшли до редакції. Просимо надати швидше надсилати свої дописи.

Ірина Куровицька

ПОГЛЯД З УКРАЇНИ

Фідель Сухоніс

Берегти тепло рідного вогнища

Нотатки розмови з головою Союзу Українок Америки Іриною Куровицькою

Серед численних українських організацій, котрі існують на американській землі, є одна, що викликає у мене особливі симпатії. Звісна річ, мова про Союз Українок Америки. Це об'єднання патріотично налаштованих українських матерів, дружин, сестер ось вже довгі роки багато робить, аби зберегти тепло національного вогнища, примножити пам'ять про рідну землю серед наших людей на чужині.

Америка дає велику волю усім людям. Але ця воля для людей енергійних, підприємливих та неледачих. І те, що у 2000 році Союз Українок Америки святкуватиме 75 років своєї плідної та подвижницької праці є заслугою в першу чергу усіх членок цієї організації. На сьогодні у лавах СУА більш як 4 тисячі жінок.

Моя зустріч з головою СУА Іриною Куровицькою відбулася у редакції щомісячника „Наше життя”, який видає СУА. Посприяли зустрічі головний редактор „Нашого життя” Ірена Чабан та адміністратор часопису Наталя Дума.

Наша українка ніколи не була насправді рівнею чоловікові. В першу чергу, через соціальну невлаштованість, бідність, нестатки. Хоча, ясна річ, чоловікам в СРСР теж жилося неспокійно. Через вище зазначені причини у тій чи іншій формі існував чоловічий шовінізм. Очевидно, його ступінь визначався рівнем освіти, обізнаності людей, зрештою, національними

традиціями. Загальновідомо, що у російському селі, наприклад, пересічно найпереконливішим аргументом у спілкуванні чоловіка з жінкою й досі залишається батіг.

У нашого народу жінка, матір традиційно була в пошані. Але радянське животіння вплинуло негативно і на цей бік суспільного життя. Ось і мені з дитинства здавалося, що жінка все ж таки не може бути до кінця рівною з чоловіком. Пригадую, як я був надзвичайно здивований, коли, здається, у третій класі вчителем став Микола Іванович.

Тоді мені здалося, що ця професія є приниженням для чоловіка. Адже у Дніпропетровському 99 відсотків вчителів у школах в 70-их роках були жінки. Професія вважалася не престижною, малооплатною, чоловіки її цуралися. Наслідки такого напівсвідомого чоловічого шовінізму я відчуваю й досі, хоча в Україні нині є вже жінки – політики і „бізнесмени”, керівники високих рівнів. І роблять вони свою працю не гірше, а то й краще від чоловіків.

Однак, я, напевно, як і більшість чоловіків України, сприймаю як виняток самотійну та ділову жінку, абсолютно вільну у своїх прагненнях та помислах. Адже соціальна незахищеність жінки в нашій державі, часто робить її залежною від чоловіка. А це має негативний відбиток на стосунки в родині.

На Заході для жінки соціально-економічна функція чоловіка часто не є життєвоважливою. Часто жінка заробляє більше від чоловіка, має кращу працю – рівність у такому випадку є не декларованою, а фактичною. Усе це спало мені на думку під час бесіди з головою СУА Іриною Куровицькою. Вона має тверду настанову в усьому, за що не береться. І хоча говорили ми, в першу чергу, про справи організації, мене цікавило те споконвічне, що є у світі,

– стосунки між чоловіком і жінкою, з точки зору українок у США.

– *Пані Ірино, мені випало бачити незадоволених жінок, коли я подавав їм руку у незручному для ходи місці. Ви, мовляв, вважаєте мене слабшою за себе? Невже в Америці жінка не хоче залишатися жінкою, з усіма притаманними їй рисами „слабшої статі”?*

– Ясна річ, усе це – перебільшення. Господь створив чоловіка і жінку різними. І ці відмінності не слід штучно ламати. Я вважаю природним, коли чоловіки цілують руку, пропускають вперед, виявляють жінці інші знаки уваги. Інша справа, коли намагаються жінкам відвести місце лише у кухні або біля дитячого ліжечка.

– *Тепер люди з України стали більше подорожувати світом, ширяться контакти між материковим українством і його поселеннями на чужині. Вочевидь, це вимагає певних змін в роботі Союзу Українок Америки. Яких саме?*

– Зрозуміло. Скажімо, нині ми хочемо домогтися від американського уряду рішення про легальну працю в США жінок з України. Важка економічна ситуація жене їх на заробітки до Америки. Опинившись тут, вони, часто-густо не мають захисту від свавілля працедавців, кримінального світу. Жінок з України примушують займатися проституцією. Надання легального права праці цій категорії працівників у США зняло б більшість зі зазначених проблем.

Другий важливий аспект – співпраця з новоприбулими, що приїждять до США легально. Ми хочемо, щоб ці жінки стали членками на-

(Закінчення на стор. 13)

В дусі традицій „Червоної Калини”

„Ви – наша мрія, наші майбутні провідники, тож любіть, учіться, займайтеся, працюйте...” – цими словами, розвиваючи кожну думку, привітав дебютанток та їхніх ескортів господар Вечорниць „Червоної Калини” Ігор Гошовський. Голова Ділового комітету 42-их з черги Вечорниць, Юрій Ганушевський, привітавши гостей, згадав захоплюючі розповіді очевидців про Вечорниці „Червоної Калини” у Львові в 20-их роках. Тоді їх незмінною „коломийкою” починали адвокат С.Федак і „Цюця”-Ціпановська.

В Рочестері Вечорниці „Червоної Калини” 42 роки тому започаткувало Братство колишніх вояків 1-ої Дивізії Української Національної Армії, під проводом Любомира Білика, зі співучастю Станіції Братства Українських Січових Стрільців, 47-го Відділу Союзу Українок Америки та 18-го Відділу Українського Червоного Хреста.

Цьогорічні Вечорниці були надзвичайно добре організовані. До ділового комітету входили: „Пласт” (Леся Телега), Сестрицтво церкви св. Покрови (Зіна Джус-Добов), Союз Українок Америки (Відділ 46-ий – Стефанія Вовкович, Відділ 120-ий – Ірена Грасман і Дарія Ганушевська), Станіція Братства 1-ої Дивізії УНА (Василь Білан), Українсько-Американські ветерани в’єтнамської війни (Юрій Ганушевський і Ігор Гошовський) та Станіція Братства УСС.

Під звуки оркестри „Нові обрії” дебютанток із їхніми ескортами ввели у залу Євген Сидор, полковник у резерві американської армії, та Богдан Домбчевський, майор-емерит американської армії.

Серце радувалося, коли ми побачили 21 молоденьких, гарних, усміхнених дівчаток у білих сукнях із синьо-жовтою стрічкою через плече, з червоними ружами в руках, та таких же юних і гарних ескортів. На великій залі Four Points by Sheraton Hotel присутні, понад 300 осіб, привітали їх бурхливими оплесками. Стефанія Вовкович представила їх усіх. Дебютантки і ескорти були переважно з Рочестеру, але також з Олбані, Баффало, Обурну, Клівленду, Нью-Йорку, Сиракюзу і далекого Чикаго. Ентузіазм молоді причинився до того, що цьогорічні Вечорниці були одні з найчисельніших і найкращих.

Традиційна імпреза почалася відспіванням пісні

„Ой у лузі червона калина”. Співали всі. По молитві, яку перевів парох української католицької церкви св. Йосафата о. прот. Едвард Юнг, та по бенкетовім обіді, пішли в танець дебютантки зі своїми батьками, а ескорти – з матерями дебютанток, а опісля – дебютантки зі своїми ескортами. Ці два офіційні танці започаткували забаву для всіх.

Музиканти грали, співали українські пісні. Відтак прийшла черга на „коломийку”. Всі танці були

гарні, але традиційної „коломийки” нічого не заступить! Дебютантки зі своїми ескортами пішли в цей вогнистий танець, і легко було здогадатися, що всі вони перейшли добру школу народних танців у місцевих гуртках, як також на курсах Роми Прийми-Богачевської на Союзівці та „Верховині”. Видно було, що це справді українська молодь!

Цьогорічні Вечорниці „Червоної Калини” дали нам підставу вірити, що наша громада в Рочестері має надійне майбутнє.

Ірина Руснак,
Рочестер

Зліва (по два ряди): Касандра Адамчук, Никола Вівсяник, Лора Андрієнко, Маркіян Лылак, Іванка Ганушевська, Данило Раковський, Адріана Гонтар, Марко Лой, Наталка Глушко, Тарас Сененко, Кейт Ейгерн, Никола Кулоті, Ірена Йоник, Івась Семенюк, Тоня Корнило, Андрій Ганушевський, Леся Лаба, Василь Гординчук, Катруся Ливан, Олесь Попович, Діанна Лико, Михайло Кормір, Марія Нестерович, Іян Ендрус, Орися Петрик, Роман Коваль, Галина Романюк, Василь Базюк, Ірина Селевер, Зенон Борис, Наталка Скробач, Никола Фришело, Катруся Сидор, Олесь Процик, Христина Сипняк, Марко Снігур, Лариса Чолач, Тарас Коваль, Христия Шпак, Кристофер Сінкевич, Алексис Щур, Шон Черняк

УКРАЇНА І СВІТ

Схід і захід, а мати-Україна – одна

Ці фотографії стануть дорогими реліквіями для всіх дітей, які приїхали зі сходу України в Галичину на свято Різдва Христового

Присмним, радісним і повчальним був Різдвяний відпочинок цього року для 280 дітей та їхніх вчителів зі східної та південної України. Діточки з Донецької, Дніпропетровської, Луганської, Кіровоградської, Херсонської областей та Автономної Республіки Крим відвідали захід України саме в часі Різдва. Для багатьох з них – це була нагорода за відмінне навчання, активну участь в гуртках дитячої та юнацької творчості, художньої самодіяльності.

Стало це можливим завдяки спонсорській допомозі Координаційного Комітету Допомоги Україні (США), багатьом багатьом українцям, які живучи далеко від України, щиро вболівають за її долю. Роблять вони дуже важливу справу, адже східні та південні регіони України ще й досі залишаються зрусіфікованими, рідко можна почути там українське слово. І кожний раз, повертаючись додому, приносять діти у східні краї любов та повагу до української мови, бажання вивчати її і плекати. Про це вони самі пишуть в своїх листах подяки.

Скоординував програму святкування Різдва на заході України Інститут державності і демократії – недержавна громадська організація. П'ять західних областей України: Тернопільська, Івано-Франківська, Львівська, Волинська,

Рівненська гостинно прийняли та подавали їм незабутнє свято, яке діти згадуватимуть все своє життя.

...Чарівний зимовий вечір в Галичині. Все навкруги припорошено пухнастим снігом, велика біла ковдра ніжно огортає невеличке село. Маленькі жовті цяточки вікон осель видно здалеку. Немає лише диму з коминів, та й самі комини не завжди на хатах, бо відійшли в минуле одноповерхові хижки з маленькими вікнами. На їхніх місцях стоять сучасні котеджі. Але за кожним віконцем – родина, і дух галичан залишився незмінним. Як зіницю ока зберігають українці свої багаті традиційні надбання, плекають їх, наче немовля в колісці, дбайливо передають з покоління в покоління. Від матері-газдині – до донечки, від батька – до синочка.

Так і цього вечора, зібралася родина в повному складі на Святу Різдвяну Вечерю. Дванадцять пісних страв на столі, а одна зайва тарілочка – для небіжчика (чи може випадкового гостя?). З першою зіркою посідали всі за стіл; батько на почесному місці в голові столу, читає молитву, славить маленького Сина Божого, що народився в цю ніч 2000 років тому. На столі горять запалені свічки, відганяючи зло подалі від хати. Стоїть різдвяна кутя, вже освячена в церкві, яку всі, хто сидить за столом, їдять з

однієї миски – це теж традиція, покликана ще дужче зміцнити сім'ю.

Так добре усім: і старшим, і дітям!

А дітей сьогодні в родині багато. Окрім своїх, приїхали й зі сходу України, щоб разом зі своїми однолітками та їхніми родинами відсвяткувати Різдво Христове. Для цих дітлахів все тут здається незвичним, іншим, відрізняється від того, що вони звикли бачити в себе вдома. Не бачили такого святкування раніше, бо не святкують ще на сході України Різдво по-справжньому, по-українському. Немає таких яскравих вертепів, щирих колядувань. Тому і їдуть діти зі Східної України й тут залюбки переймають традиції та звичаї української культури. Спогади дитинства, залишаючись глибоко в підсвідомості, здатні суттєво вплинути на доросле життя, зформувати свідомого громадянина своєї Батьківщини.

А тепер діти просто щасливі. Хто в дитинстві не любив подорожі, нові міста, нові обличчя, нові враження? А тим більше, коли тебе чекають, зустрічають гостинно, а вже на наступний день ти начебто стаєш ще одним членом нової родини, знаєш все про нових друзів, а вони знають все про тебе, і відходять кудись русизми, які так і сипалися в перший день приїзду, і так приємно спілкуватися пісенною українською мовою...

Діти ходять з вертепом, розігруючи сцени давнього Вифлеєму. Як вісники добра, йдуть від дому до дому, вітаючи господарів з народженням Христа. А колядування! Хлопці першими заходять в хату і в віршах та піснях бажають господарям щастя та достатку на весь наступний рік. Відвідування церковних служб з нагоди Різдва Христового робить діточок серйозними. Затамувавши подих, входять вони до Божого Храму, віддаючи шану Спасителю. Їх обличчя відразу стають величними та надхненними. Потім – знову на двір. Адже там стільки цікавого, нового, веселого. Христос народився!

Швидко плине час. Здавалося, ніколи не закінчиться чарівна ця подорож, але настає хвилинка прощання. На очі навертаються сльози, шкода кидати друзів і родини, що так гостинно приймали дітей. Вони ще обов'язково зустрінуться, це просто мусить статися, адже вони їли разом з однієї миски кутю, вони стали братами і сестрами довіку. І зустрівшись згодом вже в дорослому житті, вони знатимуть, що є однією родиною. Цим маленьким дітям належить майбутнє, яке вони збудують спільно: і дві такі різні України, східна та західна, колись будуть говорити однією мовою, і буде це українська мова, і пануватимуть на всій нашій славетній українській землі українські традиції, освячені давниною.

Тетяна Брисковська,
виконавчий директор Інституту
державності і демократії, Київ

Майбутність належить жінкам

„В світі відбувається зрушення. Патріархат губить свою силу. У світ знову владно входить матріархат. Жінка все вище й вище піднімається соціальними шаблями і залишає за собою чоловіків, які видихаються, поспішаючи за нею” (П'єр Верго, професор соціології Лізьського університету, Франція). Проф. Верго багато років досліджував зростання впливу жінок в нашому світі. Цей науковець уважає, що чоловіки вже відіграли свою роль в суспільстві, але не хочуть цього визнати. „Жінки поступово починають займати все відповідальніші керівні становища, починаючи з хати і родини аж до верхів суспільної і наукової ієрархії (службової кар'єри)” – каже проф. Верго у своїй статті в журналі „Прес”. Він підкреслює, що в давні минулі часи жінка відігравала велику роль в державному житті своєї країни, але через чоловічу амбітність лишалася в затінку, не одержуючи навіть заслуженої подяки. Якщо заглянути в українську історію, знайдемо багато жінок державницького думання, талановитих дорадниць своїм чоловікам чи синам (князям, гетьманам) у вирішенні складних питань того часу. А за козацьких часів? Лиша-

лася жінка сама на хуторі, охороняючи його від нападу татар чи інших наїзників, маючи під рукою лише челядь; виховувала дітей, дбала про господарку, і то не рік і не два, бо знаємо, як часто козак навідувався додому.

„Спроквола, але невпинно розгортаються сувої минушини. Ще не досить загострені пера, щоб звеличити чарівних жінок Кисва, Переяслава, Путивля, Галича, Новгороду, Пскова, Чернигова, Турова, Пинська, Смоленська, Полоцька, Тмутаракані та інших міст. Не лише своєю красою і елегантністю зваблювали вони чужинців, а й своєю освітою і мудрістю” (Ірина Книш).

Досі найбільш прославлена княгиня Ольга, яка була мудріша за всіх чоловіків. Згадаємо княгиню Всеволозку, яка намагалася помирити князя Володимира з князем Святополком для добра батьківщини й боротьби з її ворогами. Або доньку цієї Анни Всеволожої – синові Ярослава Мудрого – Євпраксію-Аделейду, яка дивувала Захід, ставши жінкою цесаря Римської імперії Генріха IV, не лише пишнотою багатства, але й своєю гордою вдачею, що зважилася на соборі

перед тридцятьма тисячами присутніх сміливо виступити в обороні жіночої честі. А французька королева Анна – донька Ярослава Мудрого, якою захоплювалися через її мудрість, хоробрість і войовничість, що дорівнювала найкращим мужам. Із плину часу виринає багато постатей з літописів, з наших найдавніших пам'яток: билин, переказів, легенд, героїчних епосів, народних дум і пісень.

Жінки-княгині будували державу, змагали до її соборності, закладали Божі храми, монастирі, школи; лицарські подружки, провідниці ухоронницьких ватаг, козацькі-вершиниці, захисниці рідного краю й української правди, народниці, революціонерки, повстанки, військові бойовички – амазонки ХХ століття. Ці героїні, а їх було багато (імена їх у Божому записнику) простягають свої руки з могил до живих нащадків, щоб охоронити від зневіри, закликають, бути самими собою та не загинути на глухих дорогах.

Сьогодні як ніколи жінка в Україні мусить стати активнішою. Серед жі-

нок України є багато філологів, соціологів, соціальних психологів, економістів, глибоких аналітиків. Не випадково З'їзд жіночих організацій нагадав українському жіноцтву: „Від нас, матерів, учителів, хліборобів, робітниць, лікарів, від нас, українок, залежить доля наших дітей, нашої держави! Тож гуртуймося до спільної тяжкої будівничої праці! Скрізь демонструймо свою витримку і терпеливість, оптимізм і жертвність... Не даймося ошукатися тими, хто за демагогічним багатослов'ям і нереальними обіцянками приховує свої справжні, ворожі для України наміри – відновити в Україні знову тоталітарний режим, штовхнути у безодню громадянської війни, перетворити Українську Державу на провінцію імперії”. Жінки України, змагаючись за своє право здобути щасливу майбутність нащадкам, разом з тим утверджують незалежність української держави.

Наталія Кібець,
Міннеаполіс, Міннесота

Український легіт зі степу Херсонщини

Редакційна пошта „Свободи” вперше принесла до нас український журнал під назвою „Степова Україна” і промовистою девізою над заголовком: „Врага не буде, супостата!”. Цей малий журнал (дотепер вийшов 21 номер) появляється за старанням Конгресу Українських Націоналістів від 1994 року. Незважаючи на скромний формат, „Степова Україна” подас цікаві інформації, хроніку подій Херсонщини і вичерпну статтю на тему реформи українського села.

Цікавою для усіх читачів є інформація з порівнянням кількості культурних надбань в Росії і Україні. З неї довідуємося, що в Україні тепер діє 2973 російських державних шкіл, але ні однієї української – в Росії. Кількість студентів, які в Україні вчать російською мовою становить 56,2 відс., а в Росії україномовних студентів немає взагалі. В Україні є 30 російських театрів, в Росії – ні одного укра-

їнського. В Україні виходить 1172 журналі і газет російською мовою – в Росії україномовної преси нема зовсім. В Росії живе не менш як 20 млн. українців, а в Україні – 6 млн. росіян. Всі ці інформації подані в „Степовій Україні” зі заввагою, що вони є „для роздумів”. З „Хроніки подій” довідуємося, що це місто і місцевих членів Конгресу Українських Націоналістів відвідала голова КУН і народний депутат України Слава Стецько у супроводі інших членів проводу. Відбулися святкування днів Херсонського колегіуму ім. Є. Маланюка, на яких промовляла голова КУН.

При кінці видання знаходимо заклики до молодих українців такого змісту: „Якщо твоя гідність не втоптана в багно, і ти вважаєш себе Українцем, вставай у наші лави!”, підписаний обласною організацією Конгресу Українських Націоналістів.

О. К.

Берегти тепло...

(Закінчення зі стор. 11)

ших відділів, котрі є по всій Америці, щоб вони не були втрачені для української спільноти.

Наш обов'язок – допомогти їм адаптуватися за нових життєвих обставин і водночас залишитися українками, якщо вони такими і не були через реалії радянського способу життя. Наш обов'язок – повернути їх до національної справи.

За роки свого існування СУА напружував багато напрямів своєї діяльності. Це – суспільна опіка, допомога літнім людям, плідна праця стипендіального фонду, за рахунок якого багато молодих людей не лише зі США, а й з Бразилії, Парагваю, Уругваю, Західної Європи, а тепер все більше й з України, мають можливість отримати вищу освіту, утримання Українського музею в Нью-Йорку, видання журналу „Наше життя” та багато інших корисних та цікавих акцій.

Усі вони спрямовані на збереження української ідентичності на американській землі, щоб усі, хто належить до українського роду, почували себе дітьми України.

Непомітно збігає час у спілку-

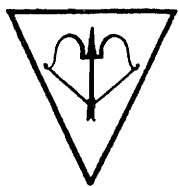
ванні з цікавою людиною. Я в полоні ще одного стереотипу – на Заході дуже цінують час. Та на останку знову заходимося говорити про вічне: дітей, родину, кохання.

Пані Куровицька, незважаючи на свою діловитість і надзвичайну організованість, виявляється, має тонку поетичну душу. Чи може й у надвечір'я бути ласкавим сонечко кохання для подружжя? За моїми спостереженнями, це знову ж таки залежить від способу життя людей. Українці в США до пізніх років у подружньому житті ставляться один до одного з повагою і любов'ю. Цим прикрашають і свій побут, і побут своїх близьких.

І ще один висновок зробив я для себе після зустрічі з цікавою людиною: розмови про прагнення до повної емансипації жінок в Америці дуже перебільшені. Принаймні, серед українок прагнення посісти неприродне для неї місце замість чоловіка не у пошані.

Це змогла довести у розмові зі мною енергійний керівник однієї з найбільших українських громадських організацій Америки, голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька.

Нью-Йорк – Дніпропетровське

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років які володіють (розуміють і говорять) українською мовою
Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 2000 р. Виянтьків немає.
Дитина мусить мати усі щеплення приписані Відділом Здоров'я Стейту Нью-Йорк
Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для пташат.

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 25 червня до 2 липня 2000 р. та від 2 до 9 липня 2000 р.

ОПЛАТА ЗА ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ: за батька, або матір і за одну дитину \$95.00 денно, що включає сніданки та вечері. В ціну є вже включені податки й обслуга. За кожен додаткову дитину оплата \$10.00 денно. Друга доросла особа платить тільки за харчування. Члени УНСоюзу одержують 10% знижки. Замовлення кімнат із \$50.00 завдатку висилати на адресу:

ТАБІР ПТАШАТ

Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529, Kerhonkson, N.Y. 12446 • (914) 626-5641

- Таборова оплата: — \$70.00 і \$5.00 реєстраційне (незворотне)
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до: Mrs. Oksana B. Kogoreckyy, 1604 Forest Park Ave., Baltimore, MD 21207. Tel. (410) 744-0644 (7:30 до 10:00 веч.).
- Реченець зголошень: Перша група: 3 квітня 2000 р.
Друга група: 10 квітня 2000 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 2000

Ім'я і прізвище дитини по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса.....

Телефон.....

☐ від 25 червня до 2 липня 2000 р. ☐ від 2 до 9 липня 2000 р.

Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги.....

Підпис батька або матері

СПРАВИ ЦЕРКВИ

Церква в Україні: від комуністичних репресій до адміністративних заходів шлях короткий

Президія Світового Конгресу Українців на підставі резолюцій VII Конгресу Українців виготовила і переслала 29 січня 1999 року Меморандум до Президента України Леоніда Кучми, в якому представила ряд питань, що турбують діаспору. Одне з заторгнених питань стосувалося справ релігійних в Україні. У тій же справі були вислані додаткові листи і звернення.

Подаємо до уваги читачів відповідь, яку ми отримали від Державного комітету України у справах релігій.

Пресове Бюро СКУ,
Торонто

Світовий Конгрес Українців,
Президентіві Аскольду Лозинському,
Генеральному секретареві
Вікторіві Педенку

Шановні панове!

За дорученням Адміністрації Президента України у Державному комітеті України у справах релігій розглянуто Вашого листа, в якому ставиться ряд питань, що стосуються багатьох аспектів релігійного життя в нашій країні. Перш ніж приступити до розгляду проблем, які входять до компетенції Держкомрелігій, необхідно зазначити, що процес нормалізації державно-церковних стосунків, створення умов не тільки для співіснування, але й співробітництва держави і Церкви було розпочато з прийняттям 23 квітня 1991 року Верховною Радою України закону „Про свободу совісті та релігійні організації”. Цей Закон є пріоритетним у сфері державно-церковних відносин, регламентує і регулює їх.

Так, ідеї демократизації державно-церковних відносин отримали розвиток у ст. 5 названого Закону – „Відокремлення Церкви (релігійних організацій) від держави”, де чітко визначено, що „Церква в Україні відокремлена від держави... Усі релігії, віросповідання та релігійні організації є рівними перед Законом. Встановлення будь-яких переваг або обмежень однієї релігії... чи релігійної організації щодо інших не допускається”. Інакше в демократичному суспільстві, якого ми всі так прагнемо, бути не може. Погодьтеся, що від комуністичних репресій у боротьбі з релігією до адміністративних заходів щодо єдності церкви, дуже мала відстань.

З огляду на останню тезу, державні органи виконавчої влади не можуть вирішувати за ту чи іншу Церкву питання її юрисдикції або канонічного підпорядкування. Держава може лише сприяти процесу об'єднання Церков або їх поступу в бажаному для неї (держави) напрямку. Але це не може бути революційний, вольовий акт керівництва держави. До поміркованості дій у сфері державно-церковних відносин нас спонукають, насамперед, об'єктивні реалії сучасного релігійного життя в Україні, найхарактернішою з яких є багато-конфесійність.

Стаття 3 Закону – „Право на свободу совісті” не обмежує кількість конфесій, що можуть діяти в державі. Звісно, факт існування в Україні 78 конфесій, течій і толків далеко неоднозначно сприймається як фахівцями так і широким колом громадськості України, що вболіває за духовне оздоровлення народу. Але на сьогодні вказана правова норма діє (до речі, як і в переважній більшості кра-

їн світу) і її необхідно виконувати. Утиски в будь-якій країні свободи совісті, одного з фундаментальних досягнень людства на шляху демократії, залишає її фактично за межами цивілізованого світового співтовариства.

Реалією сьогодення українського православ'я є найчисельніша Українська Православна Церква, що знаходиться в канонічній єдності з Московським патріархатом. Із 12 тис. православних парафій в Україні понад 8,4 тис. об'єднує саме ця конфесія. Навіть в західному регіоні України вона має 2 тис. громад, або майже 25 відсотків своєї кількості в нашій країні.

Українська православна церква – Київський Патріархат нараховує сьогодні біля 2,5 тис. парафій, з яких 60 відсотків знаходиться в західній Україні. Українська Автокефальна Православна Церква має 1 тис. громад, з яких 810, або 80 відсотків, також діють в західних областях.

Вагомою частиною релігійного комплексу держави є протестантські церкви, загальна кількість громад яких становить понад 5,7 тис. Проте необхідно зазначити, що всі віруючі, незалежно від своєї національності, є громадянами Української держави і, як правило, в богослужбовій практиці використовують українську або церковно-слов'янську мову. Викладання в усіх без виключення духовних навчальних закладах у нас ведеться українською мовою, в тому числі в духовній академії та семінарії УПЦ, що розміщені у Києво-Печерській Лаврі.

Принагідно повідомляємо, що Московський патріархат не має в Україні жодної культової будівлі або церковного приміщення не тільки у

власності, але навіть у користуванні. УПЦ підпорядковується йому лише в певних канонічних питаннях, в майнових та управлінських – вона самостійна.

Стосовно Вашої стурбованості з приводу передачі культових та інших будівель Лаври Українській Православній Церкві у власність інформуємо про наступне.

У 1988 році комплекс споруд Нижньої Лаври з ближніми печерами був наданий в користування Українському Екзархату Руської православної церкви (сучасна назва – Українська Православна Церква), керівником якого в той час був митрополит Київський і Галицький Філарет. Жодна із споруд Лаври не передавалася релігійним організаціям у власність.

Таким же чином 1997 року було прийнято рішення про передачу Видубицькому чоловічому монастирю Української Православної Церкви Київського патріархату в безоплатне користування всього комплексу колишніх монастирських будівель і споруд. У 1998–1999 рр. Київському патріархату була видана можливість одноособового користування відновленими визначними пам'ятками українського сакрального зодчества: церквою на Пирогошій та Михайлівським Золотоверхим собором.

Чітка визначеність щодо повернення релігійним організаціям не лише культових будівель, а й усього церковного майна, яке колись належало Церкві, є пріоритетним напрямом державно-церковних стосунків в Україні. Така позиція держави повністю відповідає рекомендаціям Парламентської Асамблеї Ради Європи №190 (1995 р.) та іншим міжнародним правовим актам.

З повагою –

М. Новиченко,

заступник голови Державного комітету України з справах релігій.
(Мову оригіналу збережено)

Від матеріалізму до ідеалістичного світогляду

Петро Похнатюк

Петро Похнатюк народився не в Україні, а на Далекому Сході Росії. Україну вперше побачив шестирічним хлопчиком, коли батьки повернулися на батьківщину. В юні роки вперше відкрив Євангелію – й відтоді вже не розлучався зі Словом Божим. Активному християнинові не довіряли відповідальності роботи, тому

він заробляв на хліб насущний робітником геодезичної служби, кочегаром котельні. Але за будь-яких умов Похнатюк проводив духовно-просвітницьку роботу. Тепер очолює духовно-просвітницьку організацію „Слово Боже” в Черкасах. Видав поетичну драму „Свята любов”.

Перебуваючи в Україні, в грудні минулого року, наш кореспондент Левко Хмельковський зустрівся і записав розмову з Петром Похнатюком.

– Як з'явилася ваша книжка?

– Довелося продати дещо з особистого майна, щоб видати 500 примірників, які я безкоштовно віддаю до шкіл, в'язниць. Дехто книжку купує.

– В липні 1992 року ви провели двотижневе голодування біля пам'ятника Леніна на центральній площі Черкас, вимагаючи усунення скульптури? Чим закінчилася ваша боротьба?

– Минулої осені відбулося два судових процеси, на яких мені відмовили у вимозі про перенесення пам'ятника в інше місце. Тепер за моїм клопотанням один з правників подає заяву до Конституційного суду.

– Ви добиваєтесь також змін в шкільних програмах, зокрема з природознавства і біології?

– Так, до Міністерства освіти ми подали дві заяви про впровадження до програми креаційної теорії творення людини, яка є альтернативою дарвінізму. Діставши кілька відписок від влади, ми в листопаді минулого року провели конференцію з теоретичних основ ідеалістичного світогляду, на якій було ухвалено ряд звернень, прийнято основний документ конференції – концепцію основ науково-ідеалістичного мислення.

– Хто це – „ми”?

– Черкаська міська організація „Слово Боже” зареєстрована згідно Закону про об'єднання громадян. Ми не є церквою і тому можемо працювати зі школою. Я – старший лектор цієї організації. Ми добре попрацювали разом з місцевою організацією Педагогічного товариства імені Ващенка, яку очолює вчителька гімназії Любов Гафінова. На конференцію прийшли вчителі, й серед них – Любов Юрківська, яка виступила зі змістовною доповіддю. Усі документи конференції були подані до Міністерства освіти, адміністрації Президента, комітетів Верховної Ради з питань освіти, культури і духовності. Готуємо ряд документів для Національної Академії Наук. Надалі ми будемо послідовно добиватися впровадження до програм шкіл та вищої школи науково-ідеалістичного мислення. Завдання полягає у донесенні усіх духовних цінностей і набутоків до учнів і студентства, передовсім в ім'я визнання ними факту існування Творця і створення Ним світу.

– Чи ви вважаєте себе опозицією в посткомуністичній державі?

– Україна не може витримати такого співіснування матеріалізму і релігії, який має Захід, тому що у нас існує надто тоталітарне мислення людей. У

відновленні ідеалістичного світогляду ми повинні спиратися на авторитет академій і з їхньою допомогою відроджувати втрачену духовність. Уже є певні досягнення: в курсі світової літератури вивчається Біблія як літературний твір, християнські матеріали вводяться до хрестоматій з української і світової літератури. Якщо нам вдасться внести такі ж зміни до програм з біології, це буде відчутним досягненням. Бодай в цьому ми зможемо випередити Захід. Нинішні провідники усе більше усвідомлюють, що прихід до влади ще не означає сили в державі, народ якої портребує ідеї, а покищо єдиною розвинутою у нашому суспільстві ідеологією є матеріалістична. Тому ми не створюємо якоїсь опозиції до влади, а прагнемо дати існуючим владним структурам ідеологічну основу.

– Як розвивається співпраця з іншими духовними осередками?

– На нас подекуди дивляться як на прихильників з іншого світу. Місії, духовно-просвітницькі організації Києва та інших міст проводять євангелізацію, скликають конференції, симпозіуми, на які мають гроші, але не прагнуть утвердження ідеалістичного світогляду на державному рівні. А ми це робимо.

– Чи підтримують вас місцеві освітяни?

– В місті є багато прогресивних педагогів, починаючи з начальника обласного управління освіти Володимира Драгуна, які кажуть: „Йдіть в школи, до дітей. Працюйте”. Вчителям, які брали участь в нашій конференції, наприклад, було зараховано робочий день у школах.

– Чи не хотіли б повідомити читачам свої координати?

– Звісно, адже ми розраховуємо не тільки на цікавість читачів „Свободи” до нашої діяльності, а й на можливу матеріальну підтримку наших видань, іншої роботи. Адреса: вул Чехова, 108, кв. 109, Черкаси 18000. Телефон: (0472) 641-860. Факс: (0472) 437- 560.

Робочі візи

Робочі візи діляться на дві головні категорії: імігрантські та неімігрантські. Цим разом мова йтиме про неімігрантські візи. Хоч є багато категорій робочих віз (наприклад, для працівників посольств, журналістів, артистів, мистців), найбільше відповідають можливостям більшості візи категорій H-1B, H-2B, L-1 та R-1. Усі ці візи мають одне спільне обмеження, а саме – власник візи дістає дозвіл працювати тільки на тій роботі, для котрої була апробована петиція. Не можна міняти праці ані працедавця без подання і схвалення урядом нової петиції. Коли хтось без такого погодження почне працювати на іншій роботі чи перейде до іншого працедавця (навіть на „парт тайм”, тобто після годин відробленої праці, на котру мав дозвіл), в тій же хвилині він втрачає наданий йому іміграційний статус і стає нелегальним. Віза такої особи стає недійсною і користуватися нею не можна, це – нелегально. Нову візу можна набути тільки в американському консульстві в країні постійного перебування. Після втрати іміграційного статусу не можна набути нового статусу без повернення до країни постійного перебування.

Віза H-1B – для професіоналів. Згідно з іміграційним законом, до про-

фесіоналів зараховуються особи з університетською освітою (включно з тими, хто має дипломи інституту, але не училища чи технікуму). Аплікант на таку візу мусить мати апробовану петицію, яку подав до уряду його майбутній працедавець. Чужинець сам не може скласти петиції. Петиція, а в деяких випадках і аплікація на візу, нормально будуть апробовані якщо: 1) майбутній працівник має відповідний диплом із ділянки, в якій буде працювати; 2) диплом, затверджений відповідною установою, як рівнозначний дипломові зі США; 3) робота вимагає фахівця з даним дипломом; 4) працедавець згідний платити платню, апробовану міністерством праці (Department of Labor) даного штату; 5) працедавець посвідчить, що потреба на працівника тимчасова; 6) працедавець погодиться вести певну контролю і підпорядкуватись відповідним вимогам іміграційного уряду і міністерства праці. Такого типу віза може бути дійсною до 3-ох років і може бути продовжена більше, ніж один раз. Остаточний термін візи, з усіма продовженнями, 6 років. Віза багаторазова, при в'їзді в Америку дає право на побут з повним терміном візи. Тому що таку візу можна мати на 6 років, це дає гостеві досить часу, щоб пробувати виробити право на постійне проживання в США (на „грін карту”).

НАША КОНСУЛЬТАЦІЯ

Питання іміграції і громадянства США

Відповідає адвокат Тетяна Дурбак

Віза H-2B – для непрофесіоналів. Працедавець перед тим, як подати заяву на цю категорію візи, мусить довести міністерству праці, що немає американських працівників, які відповіли б мінімальним вимогам даної позиції (міністерство вирішує, чи ці вимоги відповідні для даної праці). Сама робота (а не тільки потреба у даному працівникові) мусить бути тимчасовою, це значить, що вона не існуватиме довше року. Візу видають на термін роботи. За виняткових обставин можна дістати продовження, але ненадовго.

Віза L-1 встановлена для того, щоб компанії, які мають філії в США і поза межами США, могли переносити до США завідувачих (managers and executives) і робітників, необхідних для якоїсь конкретної роботи. Особи, котрі працювали завідувачими для закордонної філії компанії не менше одного з трьох останніх років і будуть працювати в такій же позиції в Америці, можуть також клопотатися про право на постійне проживання в США.

Віза R-1 – для священників, релігійних працівників і релігійних професіоналів – має максимальний термін 5 років. Заявник на таку візу мусить довести, що протягом двох попередніх років був членом релігійної групи, для котрої хоче працювати. Працедавець мусить довести, що дана релігій-

на установка визнана урядом. На цю категорію візи не вимагається петиції. Однак, беручи під увагу високу кількість відмов на будь-які візи для українців (часто без уваги на те, в котрій країні вони знаходяться, як подають заяви на візу), важливо мати апробовану петицію, бо вона значно зменшить можливість візи. На підставі релігійної роботи в США часто можна виробити право на постійне проживання.

Дозвіл на працю можна дістати за певних умов після подання аплікації про право на працю. Студенти, власники візи категорій J-1 або J-2, ті, що подалися на політичний притулок, і люди в інших вузьких категоріях можуть за відповідних умов скласти аплікації про право на працю. Ця тема вимагає особливих пояснень і буде з'ясована пізніше.

Подружжя (чоловік чи дружина) і малолітні (до 21 років) неодружені діти власників і аплікантів однієї із вищезгаданих віз можуть одержати візу в категорії „залежний від головного апліканта”. Важливо пам'ятати, що хоч діти і члени подружжя мають право ходити до школи чи на студії, але не мають права працювати, хіба що вони одержать власну візу в категорії, в якій дозволяється працювати або скласти аплікацію про дозвіл на працю.

Ця публікація має інформаційно-просвітницький характер і не може служити підставою для розгляду конкретних справ, тому що справа кожної окремої особи має свої особливості, які слід розглядати в світлі конкретних обставин. Якщо ви хочете дістати професійну допомогу, зверніться до компетентного адвоката.

Тетяна Дурбак

Вони не просили помилування...

Я росіянка, яка пройшла фронтовими шляхами з першого до останнього дня війни. Після звільнення Рівного штаб нашої дивізії внутрішніх військ був дислокований у місті, а роти і взводи розташовані в районних центрах, брали участь у боях із загонами УПА. Офіційна комуністична пропаганда називала повстанців „бандитами”, „бандерівцями”, „посібниками німецьких загарбників”. Вихована у дусі советського патріотизму, я в молодості сліпо вірила у цю брехню.

Гостюючи у своїх родичів в Рівному, я згадала трагічні роки і вирішила розповісти про страту групи повстанців УПА. Перебуваючи у Рівному, я стала випадковим свідком, коли привезли на автомашині групу бійців УПА і повісили. Смерть вони зустріли мужньо, я б сказала, героїчно. Жоден з них не просив помилу-

вання. І що мене особливо вразило – усі вони вмирали зі словами: „Слава Україні!”.

Блискавкою сягнула думка: хіба можуть так мужньо вмирати бандити, як їх називала комуністична пропаганда? Так ідуть на ешафот лише хлопці, які палко люблять свою землю, свій народ, прагнуть звільнити свою землю від окупантів.

І я подумала: то хто ж бандити – ті, що вмирають за вільну Україну, чи ті, що прийшли на цю землю і творять злодіяства?

Я схилила свою сиву голову перед тими молодими мучениками, які 50 років тому віддали своє молоде життя за незалежну, вільну Україну.

Валентина Миронцова,
ветеран війни і праці,
селище Октябрське,
Тулської області, Росія
(З газети „Волинь”, 11 вересня 1992)

“Гоголь-Борделльо”?!?

Зустріла в “Свободі” за 22 січня інформацію О. Кузьмович про фестиваль, присвячений М.В. Гоголю, що його влаштовує молодіжний театр “Яра”. Вживаючи свої ідіоматизми, Вірляна Ткач відзначає “творчу молодість”, що створила праці на папері і “рухові дійства”. Коли б тільки Гоголь міг побачити, “як уявляють Гоголя і його твори особи різних народностей (!), але із рядів молоді, а не старшого покоління” (все це власні слова Вірляни Ткач).

Далі читаємо: “Фестивалем заці-

кавилась група під назвою “Гоголь-борделльо”, яка співає іронічні пісні на гоголівські теми”. Редакція мабуть знає, що таке “борделльо”. Англійські словники визнають це слово як дім проституції (bordello, bordel, brothel).

Не личить таке асоціювати з великим, світової слави українським письменником, який у своїх творах не вживав ані таких термінів, ані тем.

Ганна Черинь,
Флориди

Краще ставлення до української мови

Товариство Української мови – Чикаго (ТУМ) вже п'ять років помагає осередкові „Просвіти” в Сіверськодонецькому на Луганщині українськими книжками, шкільним приладдям та одягом для дітей з незаможних родин.

Влітку ми організували просвітнянські табори під Сіверськодонецьком і брали участь у пластових таборах на Донеччині. Готували вертеп при Свято-Різдво-Христовому храмі і свята до 2000-ліття Різдва Христового. Тепер у школах ставлення до української мови та літератури покращилось.

За дорученням Міністерства освіти у школах відкриваються гуртки

„Просвіта” в Сіверськодонецькому організовує літні табори для бідних дітей.

Від голови „Просвіти” Зої Дячкової ТУМ в Чикаго отримав листа подяки, короткий звіт і знімку дітей-таборовиків.

плекання української мови, діловодство у державних установах теж ведеться українською.

Ми продовжуємо роботу з громадськістю через радіо, телебачення і в пресі. Вся допомога, яку ви нам надаєте, роздається бідним людям, дітям-сиротам, дітям-чорнобиллянам, багатодітним матерям, а книжки – по бібліотеках міста.

Зоя Дячкова

Загін просвітнянського табору для дітей з незаможних сімей. Праворуч – Зоя Дячкова, зліва – керівник загону, вчитель Діана Савченко.

ЗВІДУСІЛЬ

Чекали на 2000 рік

Статистики виявили, що в Нью-Йорку, де щотижня помирає в середньому 1100-1400 осіб, за перший тиждень нового року померла 1791 особа. Знавці пояснюють це відхилення від норми тим, що багато людей старшого віку конче хотіли дожити до 2000 року. Число померлих за перший тиждень 2000 року також на 51 відсоток більше, ніж за перший тиждень попереднього, 1999 року. Магічна цифра 2000 стимулювала людей до життя.

Чеченці збиралися вбити Путіна

Російське телебачення повідомило, що служба безпеки Санкт-Петербурга унеможливила замах на виконуючого обов'язки президента Росії В. Путіна, який перебував в цьому місті на похованні А. Собчака. Замах мали здійснити чеченці з нагоди 56-ої річниці депортації цього народу за межі батьківщини. Чечня спростовує це повідомлення. Тим часом в Грозному відбулась парада російського війська, яку на летовищі приймав міністер оборони Росії І. Сергєєв. Парада готувалася таємно, щоб уникнути атаки чеченців.

Подружжя призналося у відмиванні грошей з Росії

Люсі Едвардс та її чоловік Пітер Берлін готові назвати приблизно двадцять осіб, які так чи інакше мали відношення до операцій з переказу мільярдних коштів з Росії за кордон через рахунки в "Бенк оф Нью-Йорк". Про це повідомили джерела, ознайомлені з ходом розслідування, що триває. Напередодні подружжя визнало себе винним у змові з метою сприяння деяким російським банкам у незаконному вивезенні грошей з Росії та інших злочинах.

В Киргизії перемогли комуністи

На парламентських виборах в Киргизстані більшість здобули комуністи. Прокомуністичний уряд цієї країни дозволив участь у виборах лише 11 з 29-ти партій, які хотіли виставити своїх кандидатів. За комуністів проголосувало 29 відсотків виборців. Партія комуністів Киргизстану висловила за приєднання країни до Союзу Білорусі і Росії, а також зажадала перегляду приватизації.

В Україні буде дзвін

У Перемишлі, в Польщі, відлито три дзвони вагою по 700 кілограмів кожен для меморіалів на місці страт в СССР полонених польських офіцерів. Один з дзвонів буде встановлено на Стіні Пам'яті цвинтаря польських воєнків у Харкові.

Внук Сталіна не кандидуватиме

Центральна виборча комісія Грузії вирішила, що внук останнього кремлівського диктатора Сталіна – Євген Джугашвілі – не зможе кандидувати на посаду президента Грузії, оскільки він є громадянином Росії. 62-річний Євген Джугашвілі є полковником у відставці. Вибори в Грузії призначені на 9 квітня.

НЕВІДОМА ІСТОРІЯ

Музика Вівальді у Княгинині вже не звучить

Англія оселилася в Україні

Коли музика Антоніо Вівальді і Домініка Скарлаті лінула з хутора Княгинино, селяни в сусідніх Сунках слухали її зачаровано. Княгиню Наталю Яшвіль на селі поважали. Наталя була донькою генерала, опікуна Петербурзької навчальної округи, і походила з давнього англійського роду Філіпсонів. Свого часу вона вийшла за князя В. М. Яшвіля – генерал-майора артилерії, який дуже любив швидку їзду верхи й одного разу впав з коня та й розбився. Молодій вдові дістався занедбаний маєток у селі Сунки поблизу Сміли на Черкащині. Завдяки енергії і підприємливості Наталії Яшвіль Сунки незабаром перетворилися у зразкове господарство з виноградником, фруктовими садами і величезним доглянутим лісом. В селі збудували чудову школу, в якій селянські діти навчалися не тільки читати й писати, а й вчилися різних ремесел. Княгиня збудувала лазню, про яку не можуть і мріяти сучасні колгоспники.

Наталя Яшвіль постійно допомагала бідним, дуже любила дітей. Малеча з радістю зустрічала бричку княгині, яка роздавала їм цукерки і мідяки. А коли бачила, що селянська хата чи клуня потребують ремонту, то давала господарю ліс безкоштовно, ще й воли для його вивезення, а хід будови тримала під наглядом до завершення. В Сунках вона влаштувала майстерню художньої вишивки. Зразками слугували музейні речі XVII-XVIII століть. Сунківські жінки і дівчата були обдарованими майстринями, тож слава про наші вишиті рушники, сорочки, серветки, про українських вишивальниць зі Смілянщини досягла Європи, зокрема Франції, де на Всес-

Вишивальниця Надія Сербиненко і її матір Марія Курінна (вгорі)

вітній виставці у Парижі княгиня Яшвіль та її майстрині були нагороджені медалями.

Я високо ціную знайомство з колишньою провідницею комуністів локотивного депо, а тепер пенсіонеркою і віруючою людиною Надією Сербиненко. Привернула увагу її горда українська постава, чесність і справедливість. Не дивно, що шляхи її і комуністів Сміли розійшлися. З часом я дізнався, що Надія Сербиненко чудово вишиває, а ще згодом про те, що її мама Марія Курінна – родом з Сунок – немовлям залишилася сиротою і княгиня Яшвіль забрала дівчинку до

себе. Вона навчилася прясти, вишивати, ткати, готувати смачні страви. Вишивка залишилася з нею на все життя. Усе вишите дарувала людям. Свою пристрасть передала доньці Надії. Отак протяглася ниточка з минулого – від княгині Яшвіль до наших сучасників. Вишивальницею стала і вчителька Наталка – донька Надії Сербиненко. Вишивки Надії Крипантіївни, як і її мамі, є у Франції, Греції, Ізраїлі, Америці, Росії, Казахстані. І скрізь з ними незримо присутній дух незвичайної княгині, яка так любила українську вишивку. Надія Сербиненко до недавня вела гурток вишивки у Смілянській гімназії. Тепер цю справу продовжила її донька. Зі своїми вихованнями Надія Сербиненко вишила величезний рушник – послання у ХХІ століття з автографами учениць-вишивальниць. Цей рушник вони подарували музею гімназії. На ньому є заклики любити Україну, як любив її Тарас Шевченко. Надія Крипантіївна вишила також чотири портрети Кобзаря. Вишив портрет Шевченка і один з її вихованців – Дмитро Кучер.

Надія Крипантіївна допомогла мені розшукати світлинку, на якій княгиня Яшвіль зфотографувалася з школярами в Сунках та їхніми вчителями. Світлинку з минулого зберегла в роки більшовицького панування старенька Домна Герасименко. На світлинці у верхньому ряду третій справа стоїть її батько – Олекс Скородід.

Домна Герасименко познайомила мене з Лідією Луценко, матір якої, Параска, дванадцятирічною дівчинкою, спускаючись взимку на волових санях з гори, пошкодила коліно. Батьки не могли повезти дитину до лікаря в Смілу, бо не мали грошей, але про біду дізналася княгиня. Вона особисто відвезла дівчинку до лікарні, де їй зробили операцію, а після одужання Н. Яшвіль забрала дитину до себе вишивальницею. Параска працювала в майстерні княгині, доки не вийшла заміж. Саме Параска Луценко (в дівоцтві – Максименко) була нагороджена в Парижі за свої вишивки Великою срібною медалею, а княгиню Наталію Яшвіль нагородили там Малою золотою медалею.

На жаль, казкової краси вишивки Параски Луценко згоріли в роки Другої світової війни. Рушники та сорочки ж інших вишивальниць забрали свого часу як зразок на фабрику художньої вишивки імені Лесі Українки у Черкасах, а також до обласного краєзнавчого музею. У 1974 році Лідія Луценко передала в музей і мамину медалю.

Колись і я побував в Сунках, шукаючи для музею старовинні речі, передовсім так звані тикви – майже круглі глечики з дуже вузькою шийкою, у яких навіть у спеку довго зберігалося молоко. В одній з хат люди передали для музею тикви, самовар, вишиту сорочку, а насамкінець – скляний кухоль.

– Візьміть собі, не несіть до музею, – попросили. – Це кухоль княгині Яшвіль. Ми хочемо, щоб він послужив добрим людям....

– Княгиня Яшвіль? – тоді я не міг пригадати цього прізвища. Ми змалку знали прізвища „героїв соціалістичної праці”, кавалерів орденів Леніна, але не князів чи гетьманів.

Кухоль в моїй руці грає барвами у промінні сонця. І мені здається, що поруч зі мною милується кольорами княгиня Наталя Яшвіль-Філіпсон. В Україні вона кохала, в Україні народила своїх дітей. У революцію 1905 року загинув її син. У 1917 році більшовики

Фрагмент картини М. Нестерова „Княгиня Н. Г. Яшвіль”.

викинули його кості з могили, і вони довго лякали богобоязких селян, які любили княгиню, але боялися більшовиків, а тому не загорнули кісток у землю.

М. Нестеров малює княгиню

У Першу світову війну добра слава йшла про княгиню Наталю Яшвіль, яка за дорученням імператриці-вдови їздила до Австрії, щоб оглянути табори російських військопоплонених (серед них було багато українців) і допомогти людям у потребі.

Про розум і далекоглядність княгині свідчить переказ, який я почув у Сунках. У 1916 році до неї пришов безземельний селянин Данило Подвиженко, який хотів придбати ділянку лісу. Вона вислухала його і відповіла: „Дорогий чоловіче, вже близький той день, коли ти отримаєш цю землю безкоштовно. Але чи надовго?”

Після революції Наталя Яшвіль своєчасно виїхала до Праги, де мала тісні зв'язки з Археологічним інститутом. Вона передбачала, що хаос 1917 року – надовго.

З княгинею дружив видатний російський художник Михайло Нестеров – мистець світового рівня, з чудовою плеяди художників-передвижників, який на Міжнародній виставці в Мюнхені у 1909 році був удостоєний золотої медалі за картину „Свята Русь”, створену в Києві.

У Наталії Яшвіль, в Сунках, на хуторі Княгинине, в будиночку, обставленому на англійський манер, Нестеров жив з невеликими перервами від 1901 по 1909 рік. І згадував цей період як один з найщасливіших у житті: „З ім'ям княгині Яшвіль пов'язані найбагатші, найпрекрасніші спомини мого життя. Вона сердечно, розумно підтримувала все те, що могло мене зацікавити”.

Яшвіль і Нестеров зустрічалися переважно на Смілянщині. Це були взаємини двох духовно багатих, цікавих, закоханих в Україну людей. А познайомилися вони в Києві. Наталя Григорівна приїздила туди в гості до сестри Софії. Їх будинок стояв навпроти будинку, в якому жив Нестеров. А він у той час розписував разом із худож-

(Закінчення на стор. 17)

Музика Вівальді ...

(Закінчення зі стор. 16)

ником Віктором Васнецовим Володимирський собор. Михайло Нестеров народився в Уфі. Навчаючись у Москві, він потрапив на пересувну виставку, де його вразила картина укра-

Художник Михайло Нестеров

їнської ночі: „Я вперше був на виставці! – писав він згодом. – Та ще й найкращий у ті часи! Зовсім я розгубився, був захоплений до знемоги, до якогось забуття всього навколишнього знаменитою „Українською ніччю“ Куїнджі. І що то було за дивне видовище!“ У 1899 році художник вперше побував у Києві. „Під'їжджаючи до Дніпра, – писав він, – я кинувся до вікна і побачив справді чудову картину: високий берег ріки був вкритий садами; серед цих південних садів, пірамідальних тополів, то там, то тут виблискували золоті бані монастирів”.

Нестеров залишився у Києві надовго. Він працював над розписами у Володимирському соборі, знайомився з Україною, а Україна знайомилася з ним. Михайло Нестеров все більше захоплюється в нашу землю, в наших людей: „У Кагарлику мені радили звернути увагу на особливо гарний тип і шати дівчат, що збереглися з часів старої України. Кагарлицькі „Наталки“, високі, стрункі, були на диво гарні, величні, гарним був їхній національний одяг, голови, прикрашені яскравими квітами, стрічками. Красуні ці босоніж ходили розкішними кімнатами кагарлицького дому Толстих босими... Далека, ще гетьманська, Україна відчувалася тут живою, чарівливою, поетичною...”. Княгинине, Сунки, Наталія Яшвіль – для Нестерова це була Україна жива, справжня, без штучних прикрас. Тут він жив серед чудової природи, мав справжнього друга. Княгиня й сама непогано малювала, була розумною і уважною співрозмовницею... Нестеров писав: „Приміщення для виставки я знав ще наприкінці 1906 року... У Петербург при-

їхав завчасно. Усе було розставлено по місцях, декоровано світлого кольору матерією, квітами, лавровими деревами, гарними кустарними вишивками по стінах, на меблях. Вишивки мені дали для декорування виставки і для ознайомлення публіки з новинкою, яку виготовили за старими українськими зразками селянки села Сунок...”

У 1905 році Михайло Нестеров написав портрет Н. Г. Яшвіль. Він експонується у Києві, в Державному музеї російського мистецтва. Портрет художник написав без попередніх ескізів і замальовок. Серед безлюдного краєвиду, оповитого вечірнім розсіяним світлом сонця, що заходить, зображено жінку у строгому сріблясто-сірому костюмі. Погляд її нібито ковзає по холодно-величному присмерковому краєвидові, по м'якій смарагдовій луці, по пагорбах, які розстелилися вдалині, зафарбовані квітами осені, що надходить. Художник зобразив княгиню у мить роздумів, що, за словами його доньки О. М. Нестерової, було дуже йому властиво: „...У своїх зображеннях жінок батько завжди віддавав перевагу миттєвостям душевної самотності, зажури...”

Польський гість на хуторі

У серпні 1906 року, живучи на хуторі Княгинине, Нестеров написав портрет відомого польського художника Яна Станіславського. Ян Станіславський, „польський Левітан”, вже в стані смертельної недуги, жив у княгині, щоб мати можливість спілкува-

Портрет Яна Станіславського художника М. Нестерова

тися з близькими за духом людьми.

З Яном Станіславським Нестеров познайомився в роки роботи у Володимирському соборі. Станіславський народився неподалік Сміли, в селі Вільшаній. Його батько був професором Харківського університету. Ян Станіславський добре знав чарівний куточок Смілянщини – Княгинине біля Сунок, дорожив дружбою з мудрою і щирою Наталією Яшвіль.

Нестеров створив портрет Станіславського серед української природи:

вечірнє небо, що згасає, скошена лука, на якій де-не-де видніються пізні квіти, круглі скирти, біла українська хата – це тло портрета. Просто перед глядачем – постать людини, яка спокійно дивиться втомленим поглядом.

Цей портрет експонувався на по смертній виставці Станіславського у Кракові, Варшаві і Відні. Тепер він виставлений у Краківському музеї, хоча, напевне, мало хто з відвідувачів знає, що тло, на якому зображено видатного художника, – це чарівна Смілянщина.

Історія – це не просто дати й події. Історія – це, насамперед, люди. Коли заглиблюєшся у неї, то із подивом помічаєш, що битви, поразки і перемоги ніби відходять на задній план. Знати про них цікаво, але набагато цікавіше дізнаватися про людей, які творили історію. Саме вони залишають справжній слід в історії... Їхні долі, думки, прагнення, мрії переплітаються з нашими. Мимоволі приходиш до висновку, що всі ми, – мов одна родина, одне ціле, якщо живемо на одній землі і бажаємо їй добра.

Скляний кухоль в моєму домі зберігає тепло рук Наталі Яшвіль, тоненькою ниточкою єднає мене з жінкою, яка так багато зробила для моєї Смілянщини, але яку на Смілянщині вже ніхто не пам'ятає. Англійка Наталя Яшвіль, росіянин Михайло Нестеров, поляк Ян Станіславський любили Україну, дбали про неї. Чи вони не заслуговують на добру пам'ять в Україні?

Тепер Княгинине має назву – Воронине. Воно лежить на межі колгоспів „Червоний жовтень” і „Колос” (донедавна – імені Леніна).

В сучасному Воронині не три будиночки, як колись, а ціла низка палаців, збудованих пишно, але без смаку. Від кожного з них до великого ставка, спорудженого за часів княгині, ведуть сходи, щоб сучасні володарі хутора – недавні комуністичні діячі – не забруднили своїх сановних ніг, йдучи купатися. Музика Вівальді тут не звучить. Сучасні новобагацькі збираються за пляшкою коньяку і теревенят, про курс валют і перспективи на фондових біржах. Народним мистецтвом у колишньому Княгинині не цікавляться.

У Воронині живуть не стільки господарі землі, скільки сучасні господарі життя – ситого, жорстокого, холодного. Їх охороняють молодики із залізними м'язами і вузькими лобами. Вони не пустять до колишнього хутора княгині не те що селянина чи художника, а й мишу. Жоден з них не повезе українську вишивку не те що до Парижу, а й до міської домівки. Адже цей, на їхню думку, пережиток не вартий уваги...

Олександр Вівчарик,
м. Сміла

ЗВІДУСІЛЬ

Лех Валенса робить спробу повернутися в політику

Колишній президент Польщі і колишній голова профспілки “Солідарність” Лех Валенса звернувся до теперішнього шефа “Солідарності” провідника партії “Виборча акція “Солідарність” Мар’яна Кшаклевського з листом, в якому пропонує виробити спільну позицію в розв’язанні гострих для країни проблем. На думку колишнього президента, як уряд, так і “Виборча акція “Солідарність”, яка має безпосередній вплив на дії Кабінету Міністрів, знаходяться в кризовій ситуації.

Великомасштабні військові навчання в Індії

Спостерігачі з 22 країн були присутніми на одному з етапів великомасштабних військових навчань, які проводяться в пустелі індійського штату Раджастан, за 100 кілометрів від кордону з Пакистаном. Як заявив журналістам начальник штабу індійської армії генерал Вед-Пракаш Малік, мета маневрів – “відпрацювання взаємодії різних підрозділів збройних сил при проведенні наступальних операцій в умовах стратегічної ситуації, що склалася на південноазійському субконтиненті”.

Спирт і сигарети контрабандою

Польські прикордонники виявили на контрольному пункті в Дорогуську спеціальну схованку у вантажівці, яку провадив до Польщі 42-річний водій з України. У ній було 2,500 літрів спирту. В іншому авті знайдено між мішками зі шліфувальним порошком 9,800 пачок сигарет марки „Вест”.

Жителі Литви проти переходу на літній час

Абсолютна більшість жителів Литви є проти введення на території країни літнього часу. Результати проведеного агентством вивчення ринку і громадської думки “Вілморус” опитування свідчать, що 73 відсотки опитаних за те, щоб час не змінювався. Проти висловилися 20,3 відсотка респондентів.

Полонив село в Білорусі

У білоруському місті Світлогорську триває судовий процес з приводу збройного захоплення громадянином Росії Анатолієм Силивончиком села Миколаївки. Силивончик організував озброєний загін „Беркут”, який все населення примусив зібратися на стадіон. На щоглі серед села було піднято прапор Росії. Проте мешканці села не дуже обурені діями Силивончика, який події щедро винагородив їх.

В Туреччині бракує трупів

Міністерство здоров’я Туреччини звернулося до Болгарії і Росії з пропозицією продати людські трупи для навчання студентів, тому що іслам не дозволяє розтинати місцевих покійників. Турки запропонували платити по тисячу доларів за покійника. Болгарія запропонувала продавати 10 покійників на рік, Росія пообіцяла довільне число трупів.

Учні і вчителі школи в Сунках (в центрі княгиня Наталія Яшвіль)

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

П О В І Д О М Л Я Є

НА ПАТРІАРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ:

IX – 99

	100	дол.	Мирослав і Люба Прокопи;
по	50		Марія Крижанівська – в пам'ять мужа бл. п. Михайла, Ігор Пак;
	40		Йосиф і Анна Губчаки;
	25		Роман Прийма;
	15		Дмитро Ласевич;
	5		Степан Абрам.
На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:			
по	100	дол.	Евгенія Добчанська – в пам'ять мужа бл. п. Василя Добчанського, Юліан Крижанівський;
по	50		Іванна Кононів, Ірена Гриневич – в пам'ять дорогих в її родині;
	10		Анна Тарнавська.

Збірка на музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість. Парафіяни церкви „Богоявління Господнього“ в Ст. Пітерсбургу, Фл. під час відзначення п'ятнадцятої річниці смерті Блаженнішого Патріярха Йосифа зложили:

	50	дол.	Е. О. Филипович;
по	25		Л. Ціховляс, С. Ривак;
по	20		А. Базиляк, М. Гуцуляк, О.М. Галан, Г. Е. Панчук, В.М. Серна, В. Шкільник, С.К. Шуї;
по	10		Я. Базиляк, В. Гевко, Л. Заблоцька, М. Заблоцький, А. І. Куц, М. Лушак, Ю.М. Пеняк, А. Романчук, М. Сольчаник;
по	5		Т. Голубіцкий, І.О. Зарон;
	4		Г. Варт.

X – 99

зложили:			
	600	дол.	Любомир і Дарія Курилко: 300 дол. в пам'ять бл. п. д-ра Ореста Яхторовича (Чикаго), 300 дол. бл. п. д-ра Клюфаса (Сиракузи, Н.Й.);
	500		Марія Флонт і Софія Дзіндзюра;
	200		Едвард і Олена Мельничуки;
	100		Зенон Куровицький;
	50		Василь Ягла;
по	25		Антон і Анна Зитинські, Маріон Бурбелла, Ірена Чуміловська;
по	20		Любомир Калинич, Оксана і Олена Бачинські, Дмитро Ласевич;
	10		Анна Лешімска.

На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:			
	1,000	дол.	Мирон Дзіндзюра і Наталка Дзіндзюра-Штуц – в пам'ять родичів бл. п. Івана і Софії Дзіндзюрів;
	1,000		Олена Прокопович -Панчак – в пам'ять батька бл. п. Андрія Прокоповича;
	100		Лена Басюк;
	50		Стефанія Цегельська;
	25		Анна Кос;
	20		Наталія Карплюк;
	5		Володимир Левицький.

Зі збірки Укр. Патріярхального Товариства в Баффало, Н.Й. – Оксана Бережницька – голова.

	115	дол.	на Патріярший Фонд.
На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість:			
	30		Іван і Марія Горбачуки;
	25		Люба Цьолко.
На Храм УГКЦ в Києві:			
	25		Стефанія Мандзик.

Збірка на музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість в Лос Анджелес, Каліф. з нагоди відзначення 15-их роковин смерті Патріярха Йосифа зложили:

по	25		Нестор і Люба Козбури, Тарас і Оксана Козбури;
	20		Іриней Прокопович;
по	10		Анна Макух, Ігор Песик;
	5		Аріядна Терлецька.

XI – 99

зложили:			
	500	дол.	Стефан і Володимира Сливоцькі;
по	100		Богданна Титла – в пам'ять мужа бл. п. Евгена Титли, Стефанія Ракоча – в пам'ять мужа бл. п. Івана Ракочого, д-р Ярослав Рожанковський;
по	50		Дмитро Шумило, Лев Григорчук;
	30		Іван Бабяк;
по	25		Юрій Свищук, Володимир Мелько, Анна Сташко;
по	20		д-р Волтер Боднар, Оксана Омецінська;
по	15		В.Т. Жила, Стефанія Семушак;
по	10		І. Підгірний, Орест Колтунюк;

На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:			
	150	дол.	Стефанія Іванчук – в пам'ять бл. п. Йосифа Іванчука;
по /	100		Александр Кедринський, Михайло Лозинський, д-р Любомир і Оксана Кузмаки – в пам'ять матері бл. п. Марії Смішкевич;
по	50		Іван Цьолко, д-р Роман і д-р Наталія Слижі, Михайло Франківський;
	30		Йосиф Гапій;

XII – 99

зложили:			
	1,000	дол.	Софія Кудрик;
	500		інж. Богдан і Слава Сторожуки;
по	100		інж. Ігор Коцур – в пам'ять дружини бл. п. д-р Любомири Коцур, Надія Шехович;
	50		Евген і Ірена Козаки;
по	20		Мирон Бучак, Ірена Літвин.

Зі збірки Українського Патріярхального Т-ва в Баффало, Н.Й. – Оксана Бережницька – голова.

	565	дол.	на Патріярший Фонд;
	30		д-р Зиновій і П. Володимир Гіль – в пам'ять бл. п. д-р Романи Навроцької.

В пам'ять бл. п. Дмитра Дячишина зложили:

по	10	дол.	Ева Ковтало, Іван і Катерина Нижники, Ігнат і Катерина Васильківські, Іван і Анна Кордупелі.
----	----	------	--

На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа зібрано 80 дол.

Листа ч. 509 – Замість квітів на могилу бл. п. д-р Романи Навроцької зложили у Філадельфії:

по	100	дол.	інж. Юліан і Олена Головчак, д-р Лев і Ірена Кушнір, д-р Тетяна Ці-
----	-----	------	---

по	50		сик, Іван і Анна Кліш, д-р Роман Дикий, Віра Пак, д-р Володимир і Віра Кліш, д-р Леонід і Ірена Рудницькі;
			Ольга Гаєцька, Теодосія Брикович, Сидір і Евгения Новаківські, Христина Чорпіта, Ярослав і Доїз Білинські, Ігор і Любов Пак, Богдан і Христина Турченко, Марія Захаріяевич, Катерина і Джеймс Шрей;
	40		Роман і Ірина Дяків;
по	30		Михайло і Ольга Нич, Микола і Марія Касіян;
по	25		Люба Сілецька, Богдан і Теофіля Артимішин, Теофіля Мельничук, Микола і Катерина Штинь, Володимира Кавка;
по	20		Оксана Горасцька, Іван Крих, Єраст Погорило, Зореслава Мисько;
по	10		Ксеня Підгірська, Ярослав Волощук, Василь Петрів.

Листа ч. 510 – замість квітів на могилу бл. п. д-р Романи Навроцької у Філадельфії зложили:

	200	дол.	д-р Дарія Кострубяк;
по	100		д-р Андрій і Лідія Лемішки, Маркіян і Люба Онуферко, Л. Гайдучок, Оксана Ткач з родиною, Дана Вонторська, Роман і Анна Максимович, д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, Дарія Кузик, Фундація Ценко „Добро Творити“;
по	50		Іван і Марія Куземські, Оксана Бережницька, Оксана Мізь, Теодор і Марія Угорчак, Теодор і Марія Флонт, Мирон і Славомира Білас;
по	30		Осип і Надія Німилевич, Александер і Софія Вонторські;
по	25		Евген і Анісія Гіль, д-р Ярослав і Марта Яримович;
по	20		Григорій Давид, Ольга Лихасевич.

На Патріярший Фонд в пам'ять бл. п. д-р Романи Навроцької зложили:

	100	дол.	Неоніля Кліш
по	50		Теодозія Кічоровська, д-р Василь і Дарія Маркусь;
	25		Роман Туранський;
	20		Михайло і Любомира Палій.

На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в пам'ять бл. п. д-р Романи Навроцької зложила:

	200	дол.	Зеновія Стельмах.
--	-----	------	-------------------

XII – 99

На „Світлий Дім“ в Одесі – в пам'ять бл. п. д-р Романи Навроцької зложили:

	100	дол.	Ірма Костик;
по	50		Ольга Михайлюк, Арета Марія Вовк;
по	25		Александер і Ірена Михайлюк, д-р Стефан і Оксана Ворох, д-р Лев і Ірена Кушнір;
	20		Марта Ощипко.

Збірка в пам'ять бл. п. Івана Головки, Левіттавн, Па., зложили:

	1,000	дол.	дружина Софія Головка;
	100		Український Народний Дім;
по	50		інж. Юліан і Галина Головчак, Дарія Кузик, Роман і Наталія Кузик;
	30		родина Шембель;
по	25		Теодор і Марія Флонт, Роман і Леся Городиські, Віра Пак, Ігор і Дарія Сенік;
по	20		родина Бойцун, Олесь і Леся Сенік, Іван і Надія Гафткович, Іван і Оксана Микитин, родина Кержецьких;
по	10		Юрій Флонт, Славко Корчмарик, Андрій Турчин, родина Миколи Головчак.

Збірка в пам'ять бл. п. Ярослава Бігуна на музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:

	200	дол.	Богданна Бігун і діти;
	100		д-р Любомир і Надія Бабяк;
по	50		д-р Юрій і Люба Стефанівські, д-р Лідія Ляшевич, Юрій і Марія Величковські, Надія Мандрусак, Андрій і Валерія Бурачинські, Александра Ткач, Софія Андрушків;
по	25		Олена Яворська, Олесь і Дана Яворські, Ірена Качмарська, Марія Храплива;
по	20		Марія Юркевич, Богдан і Олена Казановські, Лев Коленський, Михайло і Люба Дзіман, Антін і Уляна Тимкевич, Володимир Демєнюк, Александра Пашковська, Іванна Голинська, Люба Гураленко, Софія Говзун, Роман і Ірена Левицькі, Марія Огоновська;
	10		Володимир і Марія Левицькі, Володимира Волечко.

Зі збірки Українського Патріярхального Товариства в Баффало, Н.Й. – Оксана Бережницька, голова.

	565	дол.	на Патріярший Фонд.
На музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість:			
	50	дол.	Марія Герєга;
	30		Анна Седлярчук.

В пам'ять бл.п. д-р Романи Навроцької зложили:

	30	дол.	д-р Зиновій і Володимира Гіль.
--	----	------	--------------------------------

В пам'ять бл. п. Дмитра Дячишина зложили:

по	10	дол.	Ева Ковтало, Іван і Катерина Нижник, Гнат і Катерина Васильківські, Іван і Анна Кордупель.
----	----	------	--

Спростування: (список VII–99) Маркіян і Люба Онуферко зложили:

	60	дол.	в пам'ять бл. п. мгр Стефана Волянського;
	60		в пам'ять бл. п. Дарії Хухра.

Товариство Свята Софія – Комісія Патріяршого Фонду – складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-738064

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 19027.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Літературознавство було сенсом його життя.

Пам'яті професора Федора Погребенника

Зупинилося серце Федора Петровича Погребенника... Серце, сповнене любові до людей, до української справи, що була сенсом його життя.

Основним предметом зацікавлення Федора Погребенника були література, літературознавство, бібліографія. У цій царині, як упорядник, автор передмов і коментарів, він лишив нам понад тисячу публікацій в періодиці і численних книжках, енциклопедіях, довідниках, наукових збірниках. Ще на студентській лаві у Чернівецькому університеті Ф. П. Погребенник досліджував творчість західноукраїнських письменників, як співробітник Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка 1960 року захистив кандидатську дисертацію на тему: „Життя і творчість Осипа Маковця”, а в 1976 році – докторську на тему: „Василь Стефаник у слов'янських літературах”. Між цими роками вчений плідно вивчав творчість Ольги Кобилянської, Леся Мартовича, Сидора Воробкевича, Євгенії Ярошинської, Сильвестра Яричевського, Юрія Федьковича, Михайла Петрушевича, Уляни Кравченко, інших письменників. З часом до кола дослідження молодого науковця потрапляють Михайло Коцюбинський та Гнат Хоткевич. Вихід у світ двотомника творів репресованого за сталінських часів Гната Хоткевича, з передмовою і коментарями упорядника Федора Погребенника, став літературною подією 1966 року.

Будучи відповідальним секретарем зібрання творів Франка, Федір Погребенник упорядкував шість із п'ятдесяти томів. За цю подвижницьку працю колектив працівників Інституту літератури був нагороджений Державною премією ім. Т. Г. Шевченка в галузі літератури за 1988 рік. Хрестоматійні

твори Франка, такі як вірш „Каменярі”, пролог до поеми „Мойсей”, завдяки старанням Погребенника набули світового звучання. Він видав „Каменярів” тридцятьма сімома мовами, а пролог до „Мойсея” – тридцятьма! Ним написані розділи в „Історії української літератури”, „Історії української літературної критики”.

Найбільше число публікацій Федора Погребенника стосується творчості Василя Стефаника. В результаті співпраці з московським перекладачем Володимиром Россельсом з'явився найповніший і найкращий переклад творів Стефаника на російську. Торік у видавництві „Криниця” за ініціативи Федора Петровича і з його передмовою вийшла книжка Юрія Стефаника „Роздуми про батька”, де поряд з аналізом творчості і життєвого шляху класика української новелістики наведено листи до Погребенника. В цьому ж видавництві готується до друку збірник статей на пошану Ф. П. Погребенника до його сімдесятиліття.

Минулий рік був щедрим для Федора Петровича на книжки. Відомий літературний критик в діаспорі Роман Олійник-Рахманний видав в Україні дослідження, рекомендоване Міністерством освіти, під назвою „Літературно-ідеологічні напрямки в Західній Україні (1919–1939 роки)”, яке відкриває вступна стаття Погребенника „На літературно-ідеологічних пограниччях”. Зазначені книжки Ю. Стефаника та Р. Олійника-Рахманного будуть безкоштовно передані бібліотекам України.

Вже за роки нашої державности Федір Петрович вів на українському радіо передачі „Українські мемуари” та „Наша думка, наша пісня”, популяризуючи народні, стрілецькі, упівські

пісні та „Українські пісні-гимни”. Він і сам чудово співав, багато років брав участь у хорі Академії Наук.

Помітним явищем у культурному житті Києва став літературно-музичний лекторій Ф. П. Погребенника „Визначні жінки України”, який провадився з співучасті з Центральною освітньою бібліотекою Міністерства освіти України (тепер – Державно-науково-педагогічна бібліотека України) і Будинком учителя. На ці вечори запрошували письменників, громадських діячів, акторів, музикантів. Від 1992 по 1999 роки слухачі ознайомилися з такими яскравими особистостями, як Олена Теліга, Оксана Лятушинська, Галина Журба, Наталена Королева, Костянтина Малицька, Олена Степанів, Наталя Лівницька-Холонда, Емма Андіївська, Софія Морачевська, Одарка Романова, Софія Русова, Людмила Старицька-Черняхівська, Катря Гриневичева, Ольга Бесараб, Валерія О'Коннор-Вілінська, Ганна Чикаленко-Келлер, Христя Алчевська, Анна-Галія Горбач, Марія Башкирцева, Віра Вовк та інші. Завше привітний, завше придатний до поради – таким ми запам'ятаємо його. Заслужений діяч науки і техніки України, професор, доктор філології, головний бібліограф Парламентської бібліотеки Федір Погребенник зробив вагомий внесок до української культури, залишивши по собі добрий слід на землі.

Павла Рогова,
директор Державної Науково-педагогічної бібліотеки України

Юрій Хорунжий,
письменник, член Національної спілки письменників України

НОВІ ВИДАННЯ

„Від Бистриці до Темзи”

Українська мемуаристика помітно відстає від мемуаристики інших народів. Поява книжки „Від Бистриці до Темзи”, в якій зібрано унікальні матеріали про Володимира Луціва, видатного культурного і церковно-релігійного діяча України і української діаспори, заповняє прогалину в цьому рідкісному, але завжди актуальному жанрі літератури.

У книзі йдеться про людину, яка своїм мистецтвом співака і бандуриста, збирача шедеврів образотворчого мистецтва, режисера, постановника духовних концертів, гарячосердого українського патріота – славно прислужилася Україні, її народові, зокрема за кордоном.

Дев'ять розділів книги – це панорама його життя, сповненого подорожей, шукань, невтомної праці. Дуже

цінні спогади самого маестра Володимира Луціва. З них постає жива, енергійна людина, завжди життєрадісна, повна задумів і готова до жертвенної праці. А скільки цікавих фактів для роздумів дають листи Володимира Луціва до різних осіб в Україні й усьому світі, а також листи до нього. Листування розкриває образ людини, яку люблять інші люди за її ширість, відвагу і працю.

Особливо цікаві сторінки книги про працю Володимира Луціва в Римі, в час відзначення тисячоліття Хрещення Київської України-Руси. Я був свідком тих зусиль, яких докладав маестро для найкращого забезпечення Ювілею Тисячоліття Володимирового Хрещення концертною програмою, для виступів в Апостольській Столиці найкращих хорів і артистів з різних

країн-поселень українського народу.

Я вітаю вихід у світ книжки, обсягом майже 32 друкованих аркушів (608 сторінок), про людину, якою справедливо може пишатися Україна.

Бажаю маестрові Луціву, якого знаю давно і з найкращого боку, нових звершень, доброго здоров'я, оптимізму і працелюбності, якою він подає всім нам приклад цілеспрямованої праці для прослави Бога і для добра України. Ця книга про нього лишить глибокий слід в українській мемуарній літературі. За це подяка Богові, старанному автору, редакторам та видавцям цього твору.

Зацікавлені цією надзвичайною книжкою можуть звертатися на адресу: **84-82, 164th Street, Jamaica, NY 11432.**

проф. д-р **Софрон Мудрий**, ЧСВВ,
єпископ-ординарій Івано-Франківської греко-католицької єпархії

Пережив німецьку неволю

Нещодавно наша мемуаристична література збагатилася цікавою книжкою Юрія Пастернака п. н. „Крізь комин на волю”. Це спомини автора про його перебування у п'яти німецьких концтаборах під час Другої світової війни.

Автор, котрий чудом врятувався від неминучої смерті, переживши голод, холод, тортури, присвячує свої спомини друзям-в'язням, яким не судилося

вийти живими з німецьких катівень.

У вступнім слові Мирон Родзичевич пише: „Метою цих споминів є навітлити, якою була політика Третього райху у відношенні до українського народу і його стремління бути господарем на своїй землі. Виявити методи жахливих репресій, арештів і звирських тортур, які вживала німецька окупаційна влада супроти українського народу”.

Спомини Юрія Пастернака варто перекласти на англійську мову і видати більшим накладом, щоб англomовний світ дізнався від колишнього в'язня німецьких концтаборів про український Голокост.

Книжку можна придбати у автора, його адреса: **Yurij Pasternak, 404 Calbira Avenue, North Port, FL 34287.**

Ціна книжки з пересилкою – 18 доларів.

Д-р Євген Стецьків

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

„А там, за шибкою вікна...”

У Джерзі-Ситі живе старший віком українець-соборник, який ледь почує про чиєсь горенько чи нужду на рідній землі, відразу поспішає зі щирою і щедрою допомогою. Він не хоче, щоб ми називали його ім'я, пояснюючи відмову нашою традиційною народною мудрістю: добрі діла – для Бога, а не для людського ока.

Допомагає цей шляхетний дідусь і Ганні Душак з села Тисівці на Чернівеччині. З вини недбалих лікарів вона від дитячих літ прикута до ліжка. Зате в постійному русі перебуває її ясний розум і палке поетичне серце.

Нижче пропонуємо нашим читачам декілька віршів Ганни, які передав нам наш земляк-нюджерзієць.

Ганна Душак

А там, за шибкою вікна,
В блакитних росах буйні трави,
Дуби крилаті й кучеряві,
І неба голубинь ясна,
А там, за шибкою вікна,
Вітри в'ють гнізда в верховітті,
І наймиліша в цілм світі
Цвіріньків пісня голосна.
А там, за шибкою вікна,
Вузькі стрічечки-стежини
В тонкому плетиві ожини
І біла липа запашна.
А там, за шибкою вікна,
Ячмінь налитий достигає,
І чую – соловей співає,
Так, ніби все іще весна...

В пам'яті співають коси –
жито косять косарі,
Стерні колять ноги босі
пустотливий дівторі.
Ряд за рядом підбирають
й жити зв'язують в сніпки
У хустинах сніжнобілих
і дівчата, і жінки.
Труд тяжкий, та справжнє свято:
морем щастя сяють очі –
Мов сповиті дитята
ті снопи в руках жіночих!
Лине пісня, неба плеса...
Хліб вродив! Насущий хліб!
Діти горнуть в перевесла
свій невмілий перший сніп...

*Г. П. Маковій,
моїй дорогій учительці*

Сірі тижні, місяці й роки
Неохоче відпливли й поволі,
І з легкої Вашої руки
Все перемінилось в моїй долі.

І життя у тілі струменить,
Світ широкий і ясний відкрився,
Що нежданно раптом зупинився,
У очах згасаючи щомить.

Як знайти найсонячні слова,
І до ніг Вам небо прихилити!!
Ви – вода цілюща і жива!
Ви зуміли дух мій оживити!

І погляньте в темну блакить –
Пломениться злотно між зірками,
Над землею високо горить
Зірочка, народжена Вами...

Українці перемогли

26 лютого у львівському цирку відбувся турнір з кікбоксінгу між збірними України і Франції. В турнірі взяли участь з української сторони Юрій Борощ'ян, Дмитро Юрко, Микола Коренев, абсолютний чемпіон світу серед професіоналів Сергій Лапінський і триразовий чемпіон України Вадим Данильченко. Францію представляли Юкі-Жозеф Ганді, багаторазовий чемпіон Франції серед професіоналів Хуан Жан Ренет (псевдонім Канібал) та ін. Турнір закінчився перемогою України з рахунком 4:1. Турнір-відповідь відбудеться восени цього року в Парижі.

Микола Коренев з Сум (праворуч) атакує Юкі-Жозефа Ганді.

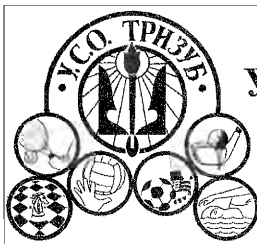
Екстремальний спорт в Карпатах

25 лютого у Тисовці (Львівська область) відбувся Фестиваль екстремальних видів зимового спорту "Winter X". У програмі змагань – чемпіонати України з вільного стилу, перший чемпіонат України з скейтборду, змагання на мотосажах та інші. До Тисовця прибуло понад 200 спортсменів.

Алла Цупер з української збірної команди виконує акробатичні стрибки.

Фото Євгена Кравса (УНІАН)

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІАДА – 2000

Філадельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000

UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000

Philadelphia, July 1st – 4th, 2000

ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Філадельфія – столиця українських олімпіад

Філадельфія, яку називають „містом братньої любові”, стала для українців в США і Канаді столицею українських олімпіад. Саме тут, в передмісті Горшам, відбудеться в липні вже третя в історії Українська Олімпіада.

Перша Олімпіада, як відомо, відбулася в 1936 році, коли Україна переживала страшний терор після голодомору, організованого червоними загарбниками. Не могло бути й мови про участь українських спортсменів в ХІ світовій Олімпіаді, що мала відбутися в столиці гітлерівської Німеччини – Берліні. Треба було якимось чином нагадати світові про поневолену Україну і прагнення українських спортсменів бути учасниками Олімпійських ігор. Це могли зробити тільки українські спортсменів в діаспорі. Влаштувавши першу Українську Олімпіаду у Філадельфії, наші спортові попередники в більшій чи меншій мірі досягнули бажаної мети. Відомо, що на цій Олімпіаді, крім 150 українських спортсменів, виступили сто американських атлетів, які своєю участю притягнули увагу американської преси, й вона подала репортажі і прихильні коментарі. Не можна поминути тих українських спортових ентузіастів, що так вдало виконали своє завдання і рівночасно започаткували традицію, яку нам випало продовжувати. В складі тодішнього комітету Олімпіади працювали П. Захарчук, А. Полоніса, Г. Сивуляк, А. Рудольф, В. Буката, Ю. Захарчук, К. Креденсон, С. Монастирська, М. Кунічка, С. Москалюк, І. Орлок і В. Нацконеї.

Змагання першої Олімпіади проходили з легкої атлетики, бейсболу, відбиванки (волейболу), кошиківки (баскетболу) і плавання.

Згідно з вислідами перші три місця в підсумковій таблиці здобули Український католицький клуб „Сокіл” – 37 точок, українці з Дітройту-30, збірна Софтбол-Ліги з Торонто – 15 точок.

Досить довго довелося чекати на другу Українську Олімпіаду, що відбулася знову у Філадельфії, цим разом з нагоди 1000-річчя Хрищення України в 1988 році. Тим часом були влаштовані дві міжнародні „вільні олімпіади” в Етобікоку, Канада. Їх провів Міжнародний олімпійський комітет, до якого входили представники спортових організацій українців, литовців, латвійців, естонців і вірмен в 1980 і 1984 роках. Великий вклад в організацію і проведення цих олімпіад зробили активісти УСЦАК. Обидві

„вільні олімпіади” викликали значний розголос в Канаді і США та нехиті спортових провідників СССР, зокрема в Україні. Українські спортсменів, у великій більшості з теренів УСЦАК, в 1980 році здобули 11 золотих, 9 срібних і 8 бронзових медалей та зайняли в показнику ігор друге місце. В 1984 році збірна УСЦАК здобула 6 золотих, 5 срібних і одну бронзову медаль.

Коли проходила підготовка і врешті сама II Олімпіада, „імперія зла” докочувалася до свого кінця. В поневоленій Україні продовжувалася боротьба за незалежність, почали вставати з колін й спортові кадри, вимагаючи самостійних виступів на міжнародній арені, в тому числі і на Олімпійських іграх. Очевидно, до цих процесів в невеликій мірі причинилися різні акції організованого українського спорту в діаспорі, в тому числі й згадані вище олімпіади. Було надзвичайно важливо і на часі влаштувати чергову другу Українську Олімпіаду, що і здійснили тодішні спортові активісти.

Поруч з місцевими спортовими діячами з УСО „Тризуб” в Комітеті II Української Олімпіади працювали одиноким з УСВТ „Чорноморська Січ” з Ньюарку, СТ „Україна”, Торонто, УСК Нью-Йорк, СУМ і Пласту й, особливо, УСЦАК.

На ключових постах в комітеті працювали голова І. Чижевич, заступник й спортовий референт Я. Козак, заступник і фінансовий референт І. Скіра, заступник і господарський референт О. Лесюк, спортовий референт В. Ігнатів, секретар О. Кузевич. Від управи УСЦАК: Р. Куціль – голова, М. Стебельський – заступник, В. Кізіма – заступник. В пресово-інформаційній комісії – Б. Катамай, М. Борецький, О. Лужницький, Ю. Тарнавський і О. Твардовський. Поодинокі спортові ігри перевели Є. Чижевич – копаний м'яч (футбол), С. Коваленко і В. Гнатюк – асистенти, Ю. Тарасюк і О. Колодій – легка атлетика, О. Напора – відбиванка (волейбол), Ю. Савчак – теніс, Ю. Храневич – настільний теніс, С. Новаківський – шахи, Б. Аннюк – голф, Р. Слиж – плавання.

Десятки місцевих ентузіастів (їхні імена подані в програмовій книзі II Олімпіади) працювали в імпрезовій і господарській комісії.

Кількісно (понад 700 учасників) і якісно (більшість змагань пройшла на високому рівні) Олімпіада ще раз до-

вела, що є ще „порох в наших порохівницях”, що ми можемо, якщо хочемо, об'єднано піднятися до вершин. В підсумку можемо з певністю відзначити, що це був наймогутніший почин українського організованого спорту в діаспорі.

Українська діаспорна Олімпіада 2000 року відбудеться знову у Філадельфії. Україна вже відзначала 8-річчя своєї незалежності, і ми вже не мусимо проводити жодної акції задля участі українських спортсменів у світовій Олімпіаді. Наші спортові брати і сестри вже вдруге в історії українського спорту будуть рівноправними учасниками Олімпіади в Сиднеї, Австралія. Так, це наша радість і гордість, адже впродовж багатьох десятиріч наш організований спорт в діаспорі очайдушно за це боровся. Коли врешті Україна відновила свою незалежність, УСЦАК і ряд його членів-спортових осередків, підтримали спортові федерації України, зокрема участь України в зимовій Олімпіаді в Ліллегаммері, Норвегія і літній – в Атланті, США.

У цій відмінній атмосфері ми влаштуємо III Українську Олімпіаду. Для майбутніх істориків українського організованого спорту в діаспорі ми зобов'язані задокументувати, що ці Ігри організує і проведе комітет в складі: І. Чижевич – голова, І. Ісаїв – заступник і координатор змагань, О. Лесюк – заступник і координатор господарських справ, Д. Кульчицька – секретар, А. Гаврилів – скарбник, О. Твардовський – україномовний пресовий референт, Р. Стельмах – англійськомовний пресовий референт, М. Стебельський – (голова УСЦАК), Л. Голубець (Пласт), Юрій Наконечний (голова Головної Управи СУМ, США). Провідниками окремих ділянок змагань є Є. Чижевич – копаний м'яч (футбол), Ю. Лесюк – відбиванка (волейбол), Ю. Савчак – теніс, Т. Міджак – плавання, І. Ісаїв – легка атлетика, Ю. Тарасюк – голф, С. Новаківський – шахи, В. Тарасюк – софтбол.

Ряд місцевих ентузіастів спорту працюватимуть в імпрезовій і господарській комісії. В часі цієї Олімпіади відбудеться серія розвагових імпрез, які значно збагатять програму свята. Приємною новиною Олімпіади може стати участь в змаганнях українських спортсменів із Західної Європи і, можливо, навіть з України.

Омелян Твардовський

Зимовий сезон...

(Закінчення зі стор. 10)

залі відбулося урочисте вшанування пам'яті героїв, які полягли у двобої з ворогом на станції Крути. Шану героям прийшли віддати молодіжні організації Пласт і СУМ, учні Рідної Школи, гості, парафіяни. Коротку історичну довідку про події 22 січня 1918 року зачитали голови молодіжних організацій А. Бойко та М. Колінський. Учні Роман Кебало та Оля Розвадовська поклали калиновий вінок до підніжжя символічної могили. Зворушливим моментом програми була естафета вогню. Запалюючи і передаю-

чи з рук в руки вогонь, малята стверджували, що естафета у надійних руках молоді. Звучали вірші у виконанні Маркіяна Бойка, Остапа Думанського, Володі Розвадовського, Андрія Михайлюка, Андрія Бзовицького, Андрія Бобрівника, Насті Тетеричко, Наталі Пинило, Христі Стефак, Аретки Бойко та Олеси Филиппів. До співу награвав вчитель історії А. Бойко. Кожен присутній поклав галузку гвоздики на символічну могилу. У заключному слові Світлана Василів від редакції школи подякувала дітям та вчителям за участь у програмі.

Галина Думанська,
вчителька культури і релігії

Рідношкільна ялинка...

(Закінчення зі стор. 10)

ла на скрипці. З великою приємністю присутні сприйняли виступ хору діваць старших клас під провідом Ліси Пашин. На закінчення концерту Юрій Козій, Петро Келлер і Тарас Кулик повинували присутнім козацьким танцем на шаблях в обробці Давида Возняка. Святкову трапезу, що складалася із кулі та інших традиційних різдвяних страв, поблагословив парох української православної церкви св. Володимира о. Іван Наконеч-

ний. Після вечері голова управи д-р Ю. Ясків подякував усім, хто допомагав у підготовці та проведенні свята Рідношкільної ялинки, а також численно присутній українській громаді.

Свято Рідношкільної ялинки у Пармі засвідчило, що українська школа тут, далеко від України, не зрікається свого роду і свято береже любов до рідного краю. Ось це і є та наша спільна громадська праця, завдяки якій зберігаємо на чужині нашу українську родину.

Петро Твардовський

ANNUAL STATEMENT OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
FOR THE YEAR ENDED DECEMBER 31, 1999

[illegible]

Total admitted assets	\$ 66,368,413
------------------------------	---------------

LIABILITIES AND UNASSIGNED FUNDS

Reserve for life certificate	\$ 50,748,000
Reserve for ADD certificate	25,612
Claim & accrued liabilities	8,615,883

Total liabilities	\$	59,389,495
Margin of safety to certificate holders		6,978,918

TOTAL

The ratio of admitted assets to total liabilities at	December 31, 1999 was	111.8%
The ratio of interest earned on all funds during	the year 1999 was	6.3%

(Signed by)
EDWARD F. COWMAN, FSA, MAAA
BRUCE AND BRUCE COMPANY
(Consulting Actuaries)

ULANA M. DIACHUK
President

STEFAN KACZARAJ
Treasurer

Окружной Комитет Відділів УНСоюзу СІРАКЮЗИ, Н.Й.

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 12 березня 2000 р., о год. 2-й по пол.
в Українському Народному Домі
1317 West Fayette Street, Syracuse, NY 13204

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішачим правом голосу: члени управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних Відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 271, 283, 484

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Кривий – голова
Михайло Середович – секретар **Микола Велич** – касир

ПОЧЕСНИЙ ГОЛОВА ОКРУГИ
д-р Іван Гвозда

Київ, лютий, 20

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

ВІДЗНАЧАЮЧИ ЧЕРГОВІ РОКОВИНИ УРОДИН
НАШОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРОРОКА І
ГЕНІЯЛЬНОГО ПОЕТА

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

придбайте

для себе, для своєї родини, для своїх приятелів і знайомих або також і подаруйте на Україну для шкіл, бібліотек, наукових інститутів, військових сил, для молоді або родини і знайомих

КОБЗАР – ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ

Цей **ШЕВЧЕНКОВИЙ КОБЗАР** – 437 ст. друку, в твердій оправі з паперовою обгорткою за редакцією д-ра Василя Сімовича, виданий вперше в Ляйпцігу в 1921 р. Післямову до цього видання написав академік д-р Микола Жулинський, віцепрем'єр Укравіни.

Ціна 10 дол., пересилка – 5 дол. в Україні, Канаді і США, разом – 15 дол.

Це видання **КОБЗАРЯ** дає читачеві в приступній формі національну, непофальшовану большевиками інтерпретацію творчості нашого національного геніяльного поета.

Це **ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ ДЛЯ ВСІХ**, для широких мас, а особливо для молоді і студентів, для шкіл, бібліотек, збройних сил України і т.п.

ШЕВЧЕНКОВИЙ КОБЗАР – ЦЕ НАША НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІЯ. ДАРУЮЧИ ЙОГО НА УКРАЇНУ – ВИ ВИКОНУЄТЕ ПОЧЕСНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ДІЛО – ДОПОМАГАЄТЕ ПРОБУДЖУВАТИ НАЦІОНАЛЬНУ СВІДОМІСТЬ І ГОРДИСТЬ СЕРЕД ЙОГО ЧИТАЧІВ.

ЧЕСТЬ ВАМ ЗА ЦЕ І НАША ШИРА ПОДЯКА!

Закупіть отже відповідно до Вашої спроможності і бажання певну кількість книжок цього ЮВІЛЕЙНОГО КОБЗАРЯ, а ми їх перешлемо у Вашому імені в Україну на подані Вами адреси, або, як сказано раніше, до шкіл, бібліотек, збройних сил і т.д.

Жертводавці від 50 дол. і більше одержать посвідки для податкових цілей, а жертводавці від 250 дол. і більше одержать додатково Пропам'ятні Ювілейні Шевченківські Грамоти Подяки.

Чеки просимо писати на: T. Shevchenko Kobzar і висилати на адресу:

T. SHEVCHENKO CENTRE IN LVIV
c/o 2150 Bloor Street West, Suite #96, Toronto, Ontario – Canada, M6S 1M8

Tel.: (416) 239-4407 Fax: (416) 239-1526

За ваші щедрі пожертви – щира Вам подяка!

За Президію Фундації ім. Тараса Шевченка України:

ІВАН ДРАЧ
народний депутат України,
голова Української
Всесвітньої Координаційної Ради

ПАВЛО МОВЧАН
народний депутат України,
голова Всеукраїнського Товариства
„Просвіта“ ім. Т.Г. Шевченка

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Орест Поліщук

Олійний живопис

18-26 БЕРЕЗНЯ, 2000

ГАЛЕРЕЯ ВІДЧИНЕНА
ЩОДНЯ КРІМ ПОНЕДІЛКА
12 ДО 6

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ
У П'ЯТНИЦЮ, 17 БЕРЕЗНЯ
6 ДО 9

**UKRAINIAN
INSTITUTE
OF AMERICA**

• 2 EAST 79TH STREET
• NEW YORK, N.Y. 10021
• (212) 288-8660

**СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ОКРУГА ДІТРОЙТ**

запрошує
УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ
на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

для відзначення 75-ліття СУА

який відбудеться
в суботу, 18 березня 2000 р., о год. 5:30 по пол.
в парафіяльному осередку св. Йосафата, Воррен

Ювілейну доповідь виголосить
ІРИНА КУРОВИЦЬКА
Голова Головної Управи СУА

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Квитки – 25 дол.; спонзорські – 50 дол.
можна набути в: Галерії ЕКО, Кредитівках, у членок СУА
Резервація столів на 10 осіб до 10 березня.
Тел.: 810 939-8166 (після 6-ої год. веч.)

Український хор „ДУМКА“ в Нью-Йорку

в л а ш т о в у є

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

з нагоди 50-ліття свого заснування
субота, 9 квітня 2000 р., о год. 2-й по пол.
в аудиторії

COOPER UNION

при 3-й Авеню і Схід 7-ма вул. в Нью-Йорку

Квитки набувати при касі – 20 дол.

Диригент хору – **ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ**
Акомпаньямент – **ЕВГЕНІЯ ПАЛЕЙ**
Соліст – **ВОЛОДИМИР ГРИШКО**

**ОКРУЖНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
у Філядельфії**

має шану запросити
союзнянок та громаду Філядельфії і околиці на

75-ЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТІ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ 1925 – 2000

яке відбудеться
в Українському Освітньо-Культурному Центрі 700 Cedar Road, Jenkintown, PA

В суботу 25 березня і в неділю 26 березня 2000 р. –
виставка „НАШІ ТАЛАНТИ“
Неділя 26 березня 1:00 год. по пол.
панель – „ЖІНКА В КАЛЕЙДОСКОПІ“.

Панелістки: **АННА МАКСИМОВИЧ** „Видатні жіночі постаті Округи в минулому – наші досягнення в діаспорі“.
МОТРЯ БОЙКО-ВОТЕРС „Матір Y2K – українська матір Y2K“.
МАРУСЯ КОЛОДІЙ „Жінка професіоналістка і її бізнесовий потенціал фінансової незалежності“.
Д-р ІВАННА РАТИЧ „Жінка в осені життя – що їй потрібно, щоб щасливо дожити віку“.

Модератор панелю: **ДЗВІНКА ЗАХАРЧУК**

У неділю, 26 березня 2000 р., о 3-й год. по пол.

СВЯТОЧНА ПРОГРАМА:

1. Внесення прапора і відспівання гімну СУА.
2. Молитва.
3. Відкриття – Голова Окружної Управи СУА – **МАРІЯ РАКОВСЬКА**.
4. Святочна промова – Голова Союзу Українок Америки – **ІРИНА КУРОВИЦЬКА**.
5. Слово про СУА в англійській мові – **СТЕФАНІЯ ВОВЧОК**.
6. Відзначення довголітніх членок СУА – **ІРИНА КУРОВИЦЬКА, МАРІЯ РАКОВСЬКА, СОФІЯ ГЕВРИК**.
7. Бенкет, представлення гостей, привіти.
8. Сольо-спів – **ЛЮБА ЩИПЧИК**.
9. Фортепіановий супровід і сольо – **ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ**.
10. Танцювальна школа „ВОЛОШКИ“.
11. Молитва і відспівання національного гімну.

Вступ 40 дол.

Програму веде **ЛЮДМИЛА ЧАЙКІВСЬКА**
Додаткові інформації: **1-215-673-5289**

Повторення закінчення в „Пожертвах УВУ за вересень-грудень 1999 р.“, які були поміщені в числі „Свободи“ # 7, виникло з причини незалежної від Українського Вільного Університету.

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завжди впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять до України надійно та протягом якихось хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських Ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари до України через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більше, ніж 178 країнах; в Україні ж - понад 470 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по всьому світі.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світі™

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Air Ukraine

UZBEKISTAN
airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

**НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ**

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:

"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 (бюро)

1-212-245-1005 (резервування квитків)

1-800-820-2891 (вантажі)

1-718-244-0251 (вантажі, факс)

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США**Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D**Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США?
Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана
в СНД, до освітніх стандартів США.**FOREIGN CONSULTANTS Inc.**
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICESЧлен Американських Національних
Асоціацій AACRAO та NAFSAвиконує „EVALUATION“ (оцінку)
дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000**(773) 761-0030**

Замовляйте нові книги видавництва

РОДОВІД (Київ)1. Вільям Нолл.
Трансформація
громадянського
суспільства.Усна історія української селянської
культури 1920-30 років.
Записана 10-ма дослідниками від
старших селян (близько 450) у восьми
регіонах України.
560 с. Кол. та ч./білі фото. 25 дол.2. Зінаїда Тарахан-
Бережа. Святиця.
Документальна істо-
рія Тарасової Могили
в Каневі.540 с. Понад 400 кол. та ч./білих фото.
25 дол.3. Родовід, журнал про історію культури.
5-17 числа. 120 с. Колір. 11 дол. за число.4. Юрій Тарнавський. 6х0 (драматичні твори). 19 дол.
5. Юрій Тарнавський. їх немає (поезії). 22 дол.

Всі ціни разом з пересилкою.

RODOVID: 18200 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012

E-mail: rodovid2@aol.com

Пакунки

Door to door delivery of packages, letters

Пачки з продуктами

Food parcels

Грошові перекази

Money transfers

**UKRAINIAN
POST
INTERNATIONAL****Кур'єрські послуги**

Courier service

Комерційні вантажі

Commercial shipments

Туристичні послуги

Travel services

Ми доставляємо:

в Україну

Росію, Білорусь,

Литву, Латвію

Естонію,

Грузію, Вірменію

Азербайджан,

Казахстан, Киргизію,

Узбекистан

We deliver to Ukraine

Russia, Latvia, Estonia, Georgia

Armenia, Uzbekistan

Azerbaijan, Kazakhstan.

Air - Авіа

Достава до адресата

Sea - Морем

УКРАЇНА**\$0.39**

за фунт

\$0.59 при пересилці by UPS

**Пересилка
грошей****Швидко****Надійно****Конфіденційно**

Money delivered

Quickly

Reliable

Personally

By Western Union**Наші гарантії:**
фотографія
отримувача**Each parcel is hand
delivered and receipt confirmed
by photo of the recipient.****Дзвоніть! Наші ціни завжди будуть нижчі ніж в інших компаніях****За інформацією
звертайтеся**

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

Toll free: (877) UPI-POST**(877) 804-7078****(201) 313-3630****348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010****For information
contact**

PICK UP

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Д-р ЛЮДМИЛА ГУДЗ, лікар-терапевт

DIPLOMATE OF AMERICAN BOARD OF INTERNAL MEDICINE

• Внутрішні хвороби і профілактика • Хвороби серця і легенів

ЛІКАР ГОВОРИТЬ ПО-УКРАЇНСЬКИ!

2333 Morris Ave., Suite B-15, Union, NJ

Tel.: (908) 624-0090

COLOR PLAZA DENTAL CENTER

ДЕНТИСТИ

д-р З. БАВЛІ і д-р Е. ШАЛЬМАН

• профілактика і лікування • пломби, коронки, містки, протези
• вибілювання зубів

Приймаємо всі роди медичних забезпечень

Відкриті 7 днів на тиждень

1000 South Elmora Ave., Elizabeth, NJ 07200

Tel.: 908 436-0100 • Fax: 908 436-0295

GRAND STREET MEDICAL ASSOCIATES

is pleased to announce

MIKHAIL GUSMAN, M.D.

Internal Medicine

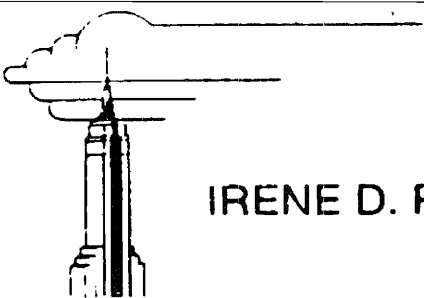
has joined their practice at

6360 Rt. 209
Kerhonkson, New York
(Next to Candlelight Inn Restaurant)

New Patients Welcome

Office Hours: MONDAY-FRIDAY 9 am - 5 pm

(914) 626-7119

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

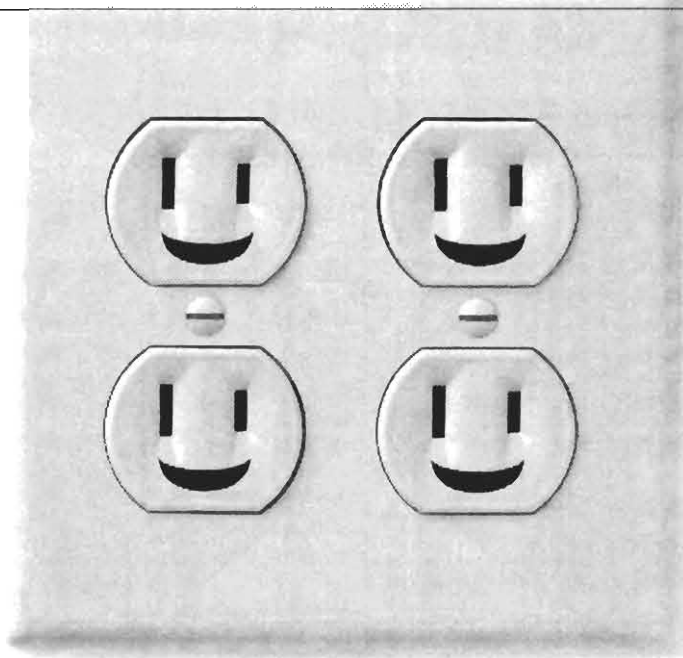

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України. До вибору 99 вірців хусток! А також фірмове шкіряне зимове взуття від \$35.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

Усміхніться! Тепер ви можете заощадити на електриці.

Програма New Jersey Energy Choice вам автоматично гарантує, що ви почнете заощаджувати 5% на рахунках за електрику, а для клієнтів PSE&G протягом наступних трьох років економія досягне 19%. Якщо пошукати, можна знайти навіть ще дешевішу електроенергію. До того ж, можна обрати постачальника в залежності від його впливу на навколишнє середовище, який пов'язаний зі способом вироблення електроенергії. І хоча ваше право - продовжувати користуватися послугами тієї ж самої електроенергетичної

компанії, в зміні постачальника немає нічого страшного. Вам не можуть змінити компанію без вашої згоди, і електрична енергія і далі надійно постачатиметься вам. На додаток, PSE&G, як і раніше, буде пропонувати програми допомоги користувачам. І це привід для усмішки.

Для одержання інформації щодо вибору постачальника електроенергії телефонуйте 1-800-706-PSEG або відвідайте нашу сторінку www.pseg.com.

Це повідомлення вам доставила компанія PSE&G в співробітництві з New Jersey Citizen Action • American Association of Blacks in Energy - NJ Chapter • Association for Children of NJ • Center for Non-Profit Corporations • Community FoodBank of NJ • Community Health Law Project • Hispanic Directors Association of New Jersey • New Jersey Community Action Association • NJ NAACP State Conference of Branches • NJ State Council of the Urban Leagues • United Way of Essex & West Hudson • Rutgers, The State University of New Jersey

ЧИ ВИ ПЛАТИТЕ ПРАВИЛЬНУ ЦІНУ? НЕ ПЛАТІТЬ ЗАБАГАТО!

EURO DIRECT

WELCOMES YOU TO THE 21ST CENTURY

CALL BACK HOME AND SAVE!

26.9¢

UKRAINE

за хвилину без перерви
НАДЗВІЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

Country	Rate	Country	Rate
УКРАЇНА	26.9	УЗБЕКІСТАН	29
МОСКВА	15	ТАДЖІКІСТАН	29
СТ. ПЕТЕРБУРГ	15	ПОЛЬЩА	25
РОСІЯ	29	БОЛГАРІЯ	31
ВІРМЕНІЯ	41	ІЗРАЇЛЬ	12
АЗЕРБАЙДЖАН	41	НІМЕЧЧИНА	11
БІЛОРУСЬ	35	ФРАНЦІЯ	12
ЕСТОНІЯ	29	ІТАЛІЯ	13
ГРУЗІЯ	41	АВСТРАЛІЯ	11
ЛАТВІЯ	32	ЕСПАНІЯ	19
ЛИТВА	32	ЮГОСЛАВІЯ	29
МОЛДОВА	29	РУМУНІЯ	29

США 6.9 ц. за хвилину

- ✓ Комерційні і приватні дзвінки
 - ✓ Телефони далекого зв'язку, які підходять для ваших особистих потреб
 - ✓ Безпосередній набір без коду доступу
 - ✓ Телефонічні картки, які можна вживати з будь-якого телефону в США
 - ✓ Окремі місячні рахунки
 - ✓ Виїмково низькі ціни, 24 години на добу, 7 днів в тиждень доступні з хати або бюро
 - ✓ Обслуга в 10-ти мовах поруч із англійською
- ДОСТУПНІ ГОДИНИ:
Від понеділка до четверга (9 AM – 9 PM).

- П'ятниця (9 AM – 6 PM)
- Субота (10 AM – 3 PM)
- Неділя закрито
- ✓ Бонус за кожного нового придбаного клієнта. Допоможіть родині і приятелям заощадити \$\$\$.
- ✓ Легко зголоситися телефонічно, факсом, листовно або по інтернеті www.eurodirectinc.com
- ✓ Заробіть гроші – станьте нашим агентом
- ✓ Продаємо передплачені телефонні картки (calling card)

Говоримо українською мовою 877-882-8572 • 877-787-7425
Всі інші мови 877-569-3876

ШУКАЄМО АГЕНТІВ!

Можна заробити від 6 – 15 відсотків комісового кожного місяця,
рік за роком, помагаючи іншим ошаджувати гроші!

www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

3 нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

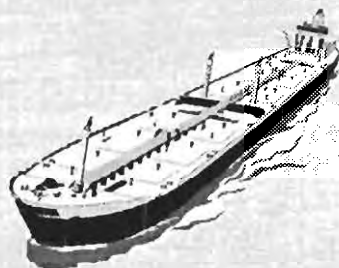
- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари
особисто в руки

до **4** днів

*Експрес
24 години*

**ЗАВЖДИ
НАЙНИЖЧІ
ЦІНИ**

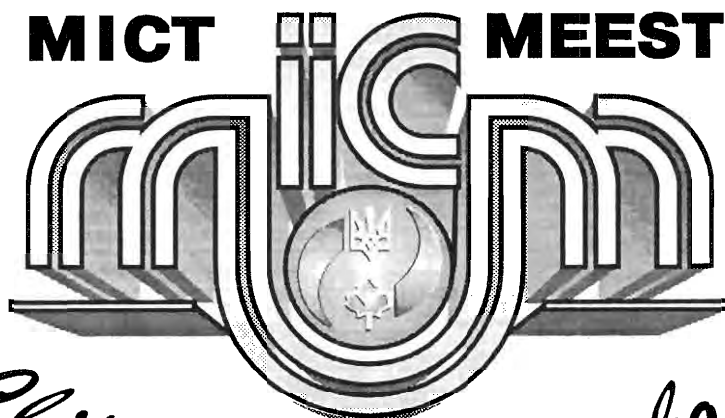
- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки
з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: **1-800-361-7345**

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10

*років разом
з громадою*

#1

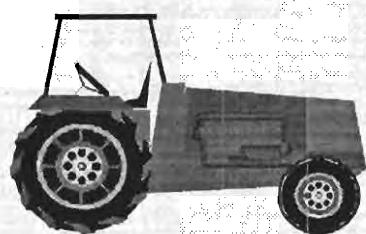
*в США та
Канаді*

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

➔ **ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до **35%**
ЗНИЖКИ

Доставка
від **1** до **4**
ТИЖНІВ

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

За безкоштовним каталогом телефонуйте: **1-800-361-7345**

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний
контроль за виконанням
Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм
письмове підтвердження
від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Rd.
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST - AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2236 W. Chicago Ave,
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: **1 -800-361-7345**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

EUROPE**TRAVEL & SERVICES**

• квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ**КИЇВ – 460 дол.** в обі сторони**ЛЬВІВ – 360 дол.** в обі сторони36 Main St. South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946**Tel.: (732) 390-1750****LVIV EXPRESS SERVICES**
OKSANA INTERNATIONAL1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717****ПАЧКИ В УКРАЇНУ**

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ

мін. 10 фунтів

ЛІТАКОМ

2 - 3 тижні

ДОЛЯРИ

Увісилка та доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної УкраїниБудь-який
ХАРЧОВИЙ
ПАКУНОК
З НАШОГО
КАТАЛОГУ**10% OFF**

З ЦИМ КУПОНОМ

ТІЛЬКИ У НАС!
ВСІ ХАРЧІ З
АМЕРИКАНСЬКИХ
КРАМНИЦЬВІДПРАВКА
КОМЕРЦІЙНИХ
ВАНТАЖІВ

€ ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД \$88 ДО \$248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

**Ваші потреби
різноманітні...****Кредитівка САМОПОМІЧ**
В НЬО ЙОРКУ
ПОЗИЧАЄ ГРОШІ!➔ на низьких відсотках та
вигідних умовах сплати

➔ чемна та швидка услуга

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас
особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.**SELF RELIANCE NEW YORK****Federal Credit Union**

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:

23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097 **Нова Філія!****Незадовго
відкриється!**

Філія в Асторії: 32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: <http://www.selfreliance.com>**HUDSON VALLEY WELLNESS CENTER****ТРАДИЦІЙНА І НЕТРАДИЦІЙНА МЕДИЦИНА**

Розмовляємо українською мовою.

Для новоприбулих українців безкоштовна лікарська консультація

7 S. Myrtle Ave.
Spring Valley, NY 10977
914-371-2740 (вт., чт., сб.)1730 Central Park Ave.
Yonkers, NY 10710
914-337-5868 (ср.)**Повна фінансова обслуга
для цілої української громади**

Illinois - Jersey City - Indiana

SELF RELIANCE
Ukrainian Federal
Credit UnionУкраїнська Федеральна
Кооперативна Каса
"САМОПОМІЧ"

Main Location: 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622

Tel (773) 489-0520 Toll Free: (888) 222-UKR1 (8571)

Link to Chicagoland's Ukrainian Community: www.selfreliance.com**Selfreliance UA**Federal
Credit
Union**Самопоміч UA**Кредитова
Спілка**41-ші РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ
Самопомічі Українсько-Американської
Кредитової Спілки**

відбудуться

**в суботу, 25 березня 2000 року
о 6-й год. веч.**в залі: Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue
Irvington, NJ

Реєстрація членів починається о год. 5:30 попл.

Після Зборів буде перекуся

AMERICA'S
CREDIT UNIONS™
Where people are worth more than money.™**Ви і Кредитівка
Яка чудова спілка!**Newark, NJ (973) 373-7839 • www.selfreliance.org • Parsippany, NJ (973) 451-0200**УКРАЇНЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА**

повідомляє все членство, що

**34-ті РІЧНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
КООПЕРАТИВИ**

відбудуться

в неділю, 26 березня 2000 р.

у великій залі

Українського Народного Дому
142 Second Avenue, New York, NY 10003

Початок о год. 2-й по пол.

РАДА ДИРЕКТОРІВ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА В РОЧЕСТЕРІ НІ

ЗМОЖЕ ПОЛАГОДИТИ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ АБО ЗАЙДІТЬ ДО НАС
ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРО НОВІ ТИПИ ПОЗИК

CALL OR STOP IN AND ASK ABOUT
OUR LOW INTEREST RATE LOANS

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

824 RIDGE ROAD EAST • ROCHESTER NY 14621
TEL: (716) 544-9518 FAX: (716) 338-2980
www.rufcu.org

Пакунки та долляри в Україну

\$0.50 lb*

\$1.89 lb*

79 с LB при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

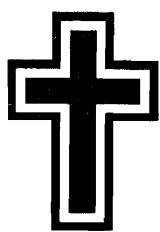
Доставка американської готівки
в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

У глибокому смутку повідомляємо, що 12 лютого 2000 р., на 78-му році життя, несподівано відійшов у вічність

бл. п.

ДМИТРО МОЛОДОВЕЦЬ

нар. в Раві-Руській (Україна)

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у середу, 16 лютого 2000 р. в церкві Святого Духа в Честері, Па., а також на цвинтарі Лавн Крофт, де був похований біля сина Ігоря.

Горем прибиті:

- дружина – КАТЕРИНА
- донька – ІРЕНА ВУДВОРД з чоловіком РОБЕРТОМ
- внуки – РОБЕРТ з дружиною ШЕРІ
- МАРК
- правнук – РАБІ
- а також сестра – МАРІНКА з цілою родиною в Україні.

В четвер, 19 березня НА 40-ий ДЕНЬ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Духа в Честері
за покійного ДМИТРА.

Родина просить про молитви за спокій душі покійного.
Вічна йому пам'ять!

“І мене в сім’ї великій,
В сім’ї вольній, новій,
Не забудьте пом’янути
Незлим тихим словом.”

Т. Шевченко

бл. п. Анна Назаркевич род. Капушак

несподівано відійшла у вічність 20. грудня 1999 р.

Покійна Анна, народилася 27. VII.1925 у селі Фітькові, Івано-Франківської області. Свое ціле життя присвятила для своєї родини, виховання дітей, підтримку свого мужа Івана та на збереження і розбудову нашої страдальної церкви і народу. Виховала трьох дочок Соно, Ольгу і Стефку в українському дусі і тишилась їхніми досягненнями в науці, у танцювальних ансамблях, хорах та у театрах. Зі своїм мужем Іваном дали дітям приклад як любити Бога і Україну. Брала участь у суспільних подіях, підтримували українські світські і церковні установи. Подарували першу комп’ютерну систему для уряду президента України Кравчука, допомогу для будівлі Українських консулятів, на українську олімпійську дружину, та є меценатами українських фільмів “Атентат” і “Генерал Армії Безсмертних”. Помагали будувати чарівну церкву Св. Володимира у Глен Спей, де покійна Анна вишила обруси на престіл і подарували Євангелію. Зафундували звукові системи для церков Св. Юра у Нью Йорку і Св. Володимира в Глен Спей. Зафундували іконостас для семінарії УГКЦ в Люблінні, Польща, будову каплиці у присілку при Фітькові на Україні і також ціле устаткування та фелони для церкви у Фітькові. Помагали де могли сиротам і рідним на Україні, та ново прибулим в Америку.

Покійна заповнила своє життя тяжким трудом і служінням Господеві. Її остатнім добром була збірка на Визвольний Фронт та Митрополічу Духовну Семінарію УГКЦ в Люблінні, яку о. Богдан Панчак, префект семінарії так оцінив:

“Подяка усім, хто в пам’ять покійної Анни Назаркевич склав пожертви на Духовну Семінарію УГКЦ у Люблінні складаємо щиросердечну подяку.

У Люблінні вже понад тридцять років готуються до священства греко-католицькі семінаристи. Від 1990 року навчаються тут також студенти з України і вже біля 40 з-посеред з них, успішно завершивши університетські студії і семінарійну формацію, повернулися на батьківщину, де працюють в різних ділянках церковного життя. Підтримка установи, яка працює на благо нашої Церкви і народу є найкращим способом вшанування святої пам’яті Анни. Адже протягом свого життя покійна разом зі своїм чоловіком Іваном постійно виявляли турботу про спільне добро, втілюючи в життя глибокі слова апостола Павла “Ніхто бо з нас не живе для себе самого і ніхто не вмирає для самого себе” (Рим 14,7).

Хай життєдавець Христос винагородить покійну Анну життям вічним, а оскорбленого Пана Івана і всіх близьких потішить в смутку.”

Пожертви в сумі \$1100.00 на Семінарію склали:

Род. С. Сливоцьких, М. Муха і Т. Ленг, А. Юзенів, Б. Походай, А. Лончина,
Род. Л. Зієліпських, Род. Г. Гопнер, Род. А. Клименко, Род. Др. Ю. Крижанівських,
Род. С. Ступак, М. Лозинська, Г. Мартенс, Род. С. Хемич, Род. Кремишів, С. Хомин,
та І. Назаркевич з родиною.

Пожертви в сумі \$250.00 на Визвольний Фронт склали:

Род. Р. Юзенів, Род. Б. Шашкевич, М. Пятка, А. Лещенко, та І. Назаркевич з род.

Засмучена родина складає найщирішу подяку Духовенству церкви Св. Юра в Нью Йорку, Марійській Дружині, Сестрам, та усім що особисто спричинилися до приготування похоронних обрядів, тим які зложили співчуття, та приятелям і знайомим, які піддержали нас на дусі в часі нашого болю. Рівнож щира подяка за молитовні пожертви на Служби Божі за покійну і за квіти.

Нехай Всевишній Господь благодарить своїми Ласками

Вічна Її Пам’ять!

В смутку залишена родина Назаркевичів, муж Іван і дочки
Соно і інж. Юрій Блонарович з синами Адріаном і Орестом
Ольга і Святослав Кузів з дітьми Іваном, Лесею і Наталкою
Стефка Назаркевич і Райнголд Тремба

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

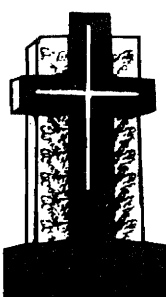
1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ’ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ
ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА
В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

Ділимося сумною вісткою, що 19 січня 2000 р. відійшла у вічність
в Паседіна, Каліфорнія на 86-му році життя

СВ. П.

мгр ОЛЕНА НИКОЛИШИН з дому ГАЛЯ КРУЦЬКО

Покійна працювала бібліотекарем більше ніж 20 років в католицькому американському університеті в Дейтон, Огайо, який знаний у світі із-за його Маріанум Колекції при університетській бібліотеці. Ця інституція займається збиранням всяких матеріалів, які відносяться до збереження та прославлення імені Божої Матері у всіх культурах і мовах світу.

Не тільки твори малярства чи різьби сюди входять, але літературні твори, музичні та вокальні. Олена Николишин, намагаючись збільшити українські зразки в Маріанській Колекції, нав'язала зв'язки з представниками мистецтва та літератури в українській діаспорі, які радо прислали їй матеріали, так причиняючись до розвитку колекції.

Також, з нагоди святкування прийняття християнства на Україні, покійна запросила різних мистців та науковців, а також нашого Владику, Єпископа з Клівленду, о. Роберта, щоби звеличати це свято в Дейтон, Огайо.

Варто б згадати, що протягом кількох днів на видних місцях кемпусу були вишені українські прапори.

Син РОМАН

Вічна їй пам'ять!

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH of the USA

Собор Єпископів УПЦеркви в США на чолі з Блаженнішим Митрополитом УПЦеркви в США і Діаспорі Константином, висловлює від імені всієї УПЦеркви в США і Діаспорі Боголюбивим Єпископам, священникам, дияконам, ченцям і побожним вірним УАПЦ в Україні глибоке співчуття з приводу упокоєння вірного слуги Господнього

Його Святості

ДИМИТРІЯ Патріярха УАПЦ

і закликає всіх Христолубивих вірних до щирої молитви
за спокій душі новоспочилого.

Нехай Господь, який живими і мертвими володіє, оселить душу
вірного слуги Свого в оселі святих і праведних.

Вічная пам'ять новоспочилому!

У безмежному смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в неділю,
20 лютого 2000 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 77-му році
трудолюбивого життя, визначний церковно-громадський діяч

бл. п.

ВОЛОДИМИР ГУПАЛІВСЬКИЙ

нар. в Золочеві, Україна.

Діючий довголітній член дирекції Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Дітроїті, колишній голова Централі українських кооператив і її ексекютиви та перехідний колишній голова дирекції „Самопоміч“ в Дітроїті.

Довголітній голова церковного комітету української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Дітроїті. Член чисельних громадських комітетів і установ.

ПАНАХИДИ відбулися 23-24 лютого 2000 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Дж. Санту.

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю, 25 лютого 2000 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Дітроїті на цвинтар св. Ядвіги в Дірборн М.

В глибокому смутку залишилися:

- дружина – СТЕФА
- швагрова – ОЛЯ ОЛІЙНИК з дітьми МАРТОЮ і РОМАНОМ з родинами
- швагер – БОГДАН КРАМАРЧУК з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми ХРИСТЕЮ і д-ром МАРКІЯНОМ з родинами
- кузинки – МАРТА КРАМАРЧУК з донькою ЛЯРИСОЮ
- ОЛЯ ГЛИНСЬКА з мужем о. ГЛИНСЬКИМ
- ЛЮБА з мужем ІВАНОМ ІВАШКО з дітьми і родинами
- ЛЕСЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ КАПОТІЙ з дітьми і з родинами
- БЕРІ ХАТКЕВИЧ.

Вічна йому пам'ять!

16 лютого 2000 р. з волі Всевишнього відійшла в засвіти наша дорога

бл. п.

МАРІЙКА ВИЖНИЦЬКА

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 18 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Бредлі-Брав'як, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 19 лютого 2000 р., в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.

В глибокому горю залишені:

- муж – ЯРОСЛАВ
- син – ЮРІЙ
- дочка – ЛЮБА з мужем КИРБИ МАРТЕНСЕН
- сестра – ОЛЬГА БУРА з мужем МИКОЛОЮ
- сестрінок – МАРКО БУРА з дружиною АННОЮ
- ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою з членами і українським громадянством, що 2 лютого 2000 р., на 85-му році життя відійшов у Божу вічність

бл. п.

мгр ред. РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ

довголітній член-кореспондент Наукового Товариства ім. Шевченка, автор праці Deutschland und die Ukraine, визначний публіцист-журналіст, член Тимчасового Правління у Львові 1941 р., політичний в'язень польських і гітлерівських тюрем, провідний член ОУН, ЗП УГВР і громадсько-політичний діяч.

Покійного поховано на цвинтарі св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині НІНІ, дочці УЛЯНІ, синові ОЛЕГОВІ з родинами складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою з членами і українським громадянством, що 28 січня 2000 р., у Філядельфії, на 94-му році життя, відійшов у Божу вічність

бл. п.

д-р права МИКОЛА КУШНІРЕНКО

довголітній член-кореспондент Наукового Товариства ім. Шевченка, автор праць і громадсько-політичний діяч.

Покійного поховано на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

ПОДЯКА

Несподівано, в повноті активного життя, відійшов у засвіти, 12 вересня 1999 р.

бл. п.
д-р КЛИМЕНТІЙ
РОГОЗИНСЬКИЙ

Найщирішу подяку висловлюємо всім, хто взяв участь у похоронних обрядах: Всесечнішим отцям – парохіві УКЦ св. Юра Патрикєві Пашакові за відслуження похоронних відправ та слово на Панахиді, о. Роману Дубицькому за переведення обряду похоронення на цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж., та о. Вернардну Панчукові за відправлення Служби Божої в 40-ий день.

Щира подяка за прощальні слова під час Панахиди д-рові Миколі Галіву від Наукового Товариства ім. Шевченка, президентові Українського Музею Олі Гнатейко від Українського Музею і д-рові Теодозію Крупі від родини та товаришів по професії.

Щиро дякуємо всім, хто зложив свої усні та письмові вислови співчуття; за квіти – лікарні Кабріні, Українському Музеєві, Науковому Товариству ім. Шевченка, В. Каплан та дальшій родині Покійного; всім, хто взяв участь у тризни в Перт Амбой, Н. Дж.

Наша щира вдячність колишнім пацієнтам Покійного, які численно взяли участь в Службі Божій в 40-ий день після його смерті.

Нехай Господь винагородить усіх вас сторицею!
Дружина ОЛЬГА з родиною.

В пам'ять Покійного зібрано на:

1. **УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ** – 3,045 дол.
500 dol. Rohozynskyj Olga S., Self Reliance Association – NY Branch;
300 Krupa, Theodosius & Lubomyra...
100 Banach Melania, Hnatyeko Myron & Olha, Klufas Emil & Irene, Krupa Laryssa & A. Slobodyanik, Krupa Jaromyr, Kuszniir George & Christine, Latyshevsky Dr. Alex, Osinchuk Juliana & Mark Dawson, Osinchuk Lidia, Rak Wolodymyr & Anna, Rudensky George & Olha, Shevchuk Family;
50 Cholhan Dr. Hilary, Czorny Stefania, Haliv Mykola & Zirka, Oryshkevich Dr. Joseph & Lydia, Wyshywany Myroslawa, Zakrewsky Andrew & Lydia,
30 Drozdovska Daria;
25 Bajko Daria, Czernyk Jaroslaw & Lidia, Czerwoniak Jaroslaw & Katria, Dushnyck Mary, Nykyforiuk Wasyl & Zenowia, Shul Vera, Sierant Ivan & Stefania, Wynnyk Ostap & Vera;
15 Drashevsky Lubow.

2. **НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА**

Ірина Срібна – 150 дол.

3. **СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ – ОДНОДОЛЯРОВИЙ ФОНД** на поміч багатодітним сім'ям – 600 дол.:

- 200 дол. Ольга Рогозинська;
300 Теодозій і Любомира Крупи;
50 Ірена Охримович;
30 Віра Савойка;
20 Ірена Кузьма.

4. **НА СЛУЖБИ БОЖІ:**

Меланія Макаревич Банах;
Анна Бачинська /Корнило Ніна Більчинська;
родина Винників;
Олександр Волошин;
Ольга Гуглевич;
родина Гайдич;
Анна Демчук,
Дарія Дразньовська;
Ліда Лещук;
Валентина Каплан;
Зенон і Неоніля Крамарчук;
Орися Панчук;
Іванна Рожанковська;
Стефан Секрета і родина;
Іван Серант;
М. і Й. Сисак;
Іван Серант;
родина Шевчуків;
Марія Шепарович;
Мері Шондра;
товариство – Клюб Сеньйорів Самопоміч.

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

св. п.
ПАРАСКЕВІЇ
ВАСИЛИНИ-СТЕЦЮК

будуть відслужені поминальні
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
11 березня 2000 р.

В Україні, Америці, Канаді, Люрді,
Бразилії і Римі.

Про молитви за душу Покійної просить
РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 20 лютого 2000 р.
відійшов у вічність

сл. п.
мгр ВОЛОДИМИР
ГУПАЛІВСЬКИЙ

довголітній директор Української Кредитової Кооперативи Самопоміч у Дітроїті, довголітній Голова Ради Централі Українських Кооператив Америки, заступник голови Української Світової Кооперативної Ради, член міжнародної комісії по віднові кредитних спілок в Україні, громадський і кооперативний діяч.

Дружині покійного та ближчій і дальшій родині
складаємо найщиріші співчуття.

Від Ради Директорів і Управи Централі Українських Кооператив Америки:

ТАМАРА ДЕНИСЕНКО – голова Ради
ІГОР РУДЬКО – секретар
ДМИТРО ГРИГОРЧУК – президент

У глибокому смутку повідомляємо, що з волі
Всевишнього в середу, 5 жовтня 1999 р. відійшов у
вічність наш найдорожчий МУЖ,
БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

сл. п.
МИХАЙЛО СТИРАНКА

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 7 жовтня 1999 р.
в Cardinal Funeral Home.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в суботу, 8 жовтня 1999 р.
в церкві св. Дмитрія, а відтак на цвинтар св.
Володимира в Oakville.

Горем прибиті:
дружина – МАРІЯ
дочка – ХРИСТИНА з мужем
УСАМОЮ
син – ЮРІЙ з дружиною
ОКСАНОЮ
внуки – АННА з чоловіком І. ХРИСТОФ,
ІОАКИМ і МИЧІК
– АНДРІЙКА і ХРИСТИНКА
правнуки – ЛЮБОМИР і АДРІАН
сестри – ІРЕНА СТАРАК і син ІГОР
– ЛЕСЯ з чоловіком
ЖІЛЬБЕРТОМ і родиною.

Вічна йому пам'ять!

Висловлюємо глибоку вдячність родині, приятелям, знайомим, які своєю участю у похоронах вшанували пам'ять нашого дорогого Покійного.

Щиро дякуємо о. мит. Гошуляку за уділення св. Тайн, о. митр. І. Татаринові, парохіві церкви Дмитрія і о. В. Бочарові за похоронні відправи.

Племінниці Адриїні Гошуляк Мирфі за велику поміч в часі хвороби і прощальне слово та переведення тризни.

Щиро дякуємо всім, хто надіслав вислови співчуття, квіти та вінки, замовили Служби Божі та за щедрі дари на український дім опіки.

Ще раз дякуємо всім, хто приїхав здалека, щоб разом з нами попрощати нашого дорогого Покійного на вічний спочинок.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
ділиться з громадянством, що 19 лютого 2000 р.
на 91-му році життя залишила земний шлях

св. п.
член-кореспондент Академії
д-р НІНА АНТОНІВНА
СИНЯВСЬКА

дочка відомого в Україні економіста Антона
Синявського.

ПОХОВАНА 22 лютого 2000 р. на православному
цвинтарі в Spring Valley, NY.

Вічна їй пам'ять!

ПОДЯКА

17 січня 2000 р. помер

бл. п.
БОГДАН-МИРОН
КУДРИК

Висловлюємо вдячність всім, хто взяв участь у похоронних відправах, за прислані квіти, посмертні оголошення в пресі, пожертви на Служби Божі та датки на добродійні та громадські цілі в пам'ять Покійного.

Єлеопомазання відбулося 17 січня 2000 р., при участі о. декана Василя Салковського, ЧСВВ, пароха у Воррен і о. Романа Гикавого, ЧСВВ, сотр. у Воррен.

Похоронні відправи з Панахидою відбулися 20 січня 2000 р. в похоронному заведенні Мандзюка у Воррен, а 21 січня 2000 р. – заупокійна Служба Божі і запечатання гробу. Панахиду і похоронні відправи провадив о. Роман Гикавий. Співав хор на Панахиді і в церкві св. Йосафата, диригент Степан Феденко.

Труну несли: Северин Злочовський, Григорій Озарків, Євген Репета, Степан Феденко, Петро Шкурівський, Осип Шулик, за що їм щира подяка.

Тіло покійного 22 січня було поховане в Українському мавзолею у Вашингтоні – відправляв о. Тарас Лончина.

На тризни, яка відбулася в Українському Культурному Центрі говорив про покійного Мирослав Кальба і Іриней Прокопович.

Друга тризна відбулася при церкві св. Тройці в Сільвер Спрінг, Мериленд, приготована парафіяльним сестрицтвом – за що їм щиросердечна подяка.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ:

1. Северин і Марія Злочовські	\$ 20.00
2. М. і О. Трешневські	20.00
3. Марія Андрусак	10.00
4. Марія Івасюк	10.00
5. Микола і Марія Костюки	10.00
6. Рома Недзвецка	10.00
7. Євген Репета	10.00
8. Анна Сасик	10.00
9. Неоніля Сасик	10.00
10. Володимир і Софія Скульські	10.00
Разом	\$ 120.00

ПОЖЕРТВИ НА ДУХОВНУ АКАДЕМІЮ у ЛЬВОВІ:

1. Іриней і Анна Прокоповичі	\$ 100.00
2. Софія Кудрик	100.00
3. Константин і Тереса Бені	100.00
4. Володимир і Мерилин Шарко	100.00
5. Ірена Кокава	50.00
6. Аріядна Терлецька	25.00
7. д-р Ігор Каменецький	25.00
8. Марта Квітковська	25.00
9. Василь і Оксана Огари	25.00
10. Мирослав і Марія Кальби	20.00
11. Олег і Марія Кальби	20.00
12. Ярослав Коссак	20.00
13. Ксеня Федак	20.00
14. Марія Дяків	15.00
15. Олена Гевко	15.00
16. Ася Гривнак	15.00
17. Мирослава Брездень	10.00
18. Марія Волощук	10.00
19. О. і В. Захарій	10.00
20. Богдан Заяць	10.00
21. Михайло Кахній	10.00
22. Іванна Кучер	10.00
23. Г. і К. Озарків	10.00
Разом	\$ 745.00

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець
забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail: aworobec@hotmail.com

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець
забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат

З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н. Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908) 789-1870; (732) 627-0517

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК

СПЕЦІАЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ
І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

НОВЕ ВІДЕО
АПОН 1999-Б

Найкращий концерт, який Ви
коли-небудь чули і бачили
в палаці „Україна“ у Києві

ВІДЗНАЧЕННЯ 8-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.

Промова Президента ЛЕОНІДА КУЧМИ
до вільного народу.

Мистецьку частину виконують:
25 ансамблів зі всіх областей
України при участі артистів
СОФІЇ РОТАРУ, ВАСИЛЯ ЗІНКЕВИЧА
та інших.

Ціна 30 дол.

Писати до:
APON MUSIC AND VIDEO
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Йосиф Купчак
власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel.: (732) 442-4660

ФІРМА „МІСТ“

Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!

(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

Фірма „КАРПАТИ“

Переробляє хати, пивниці, направляє да-
хи, виконує цементні праці, переробляє лаз-
нички, малює назовні і всередині. Виконує
малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: (718) 937-6821
Beerger (917) 491-6150

Компанія „Wood-Art“ на Флориді потре-
бує майстрів з художньої обробки дерева
та столярної справи. Добра платня та ме-
дичне забезпечення.

Тел.: 1 (407) 668-0660
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

ФІРМА ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

UKRAINIAN CATERING

457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

EuroLink

Дзвінок в УКРАЇНУ

31¢ за хвилину

Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку

1-800-758-1023

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авто і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4

e-mail: nsemczys@aol.com

Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через **КАРПАТИ!**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

до рук адресата в Україну
та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

19 БЕРЕЗНЯ 2000 р.

Ньюарк, Н. Дж. Річні загальні збори 133
Відділу УНСОюзу відбудуться о год. 12-й
після Служби Божої в приміщенні церков-
ної зали української католицької церкви
св. Івана Хрестителя. – Управа.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ,

12 БЕРЕЗНЯ 2000 р.

Парма, Огайо. Річні збори Братства свв.
Петра і Павла 102 Відділу УНСОюзу відбу-
дуться о год. 12:30 по полудні в приміщен-
ні домівок сеньйорів при катедрі св. Йо-
сафата (Астродам), 5720 State Rd., Пар-
ма, Ohio. В програмі – вибір нової упра-
ви на 2000 рік і різні справи до полаго-
дження. За управу – Володимир Федак,
пред., Микола Бобечко, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

СЕРЕДА,

8 БЕРЕЗНЯ 2000 р.

Парма, Огайо. 240-ий Відділ Українського
Народного Союзу ім. полковника Євгена
Коновальця повідомляє всіх шановних
членів, що річні Загальні збори відбу-
дуться о год. 11-й ранку в приміщенні ма-
гістра В. Ліщинецького при 5907 Стейт в
Пармі. Якщо на означений час не прибу-
де приписана кількість членів, збори від-
будуться з півгодинним спізненням. По
зборах – перекуска та товариська гутірка.
За управу голова Відділу – інж. Євген Ба-
чинський, секр. – Богдан Семків, голова
контрольної комісії – мгр Василь Ліщи-
нецький.

• РОЗШУКИ •

Пилип'юк Наталія Прохорівна, с. Добри-
вода, Радивилівський р-н, Рівенська обл.,
пошукує сина **ПИЛИП'ЮКА МАТВІЯ ІЛА-
РІОНОВИЧА**, нар. 1924 р. в селі Добриво-
да, Радивилівський р-н, Рівенська обл.
Прошу телефонувати: **(305) 868-1594**

Розшукую родину **БЕЗДОЛЬНИХ**.
Юлія Рогожина, 113186 Москва, Росія,
Севастопольський проспект, 17-2-30.
e-mail „Julia Rait“ <julia_rait@mail.ru>

Розшукую моїх близьких родичів: **ГИЧ КЛИМА**
МАКАРОВИЧА і **ГИЧ УЛЯНУ МАКАРІВНУ**, які
виїхали на захід до США або Канади (десь в
1913-1916 рр.). До жовтневого перевороту прожи-
вали в с. Ковалин, Переяславського повіту, Пол-
тавської губернії. Моя адреса: **Україна. Гич**
Олексій, Київська обл., м. Переяслав-
Хмельницький, вул. Набережна 4 кв. 22.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ ІЗНАЙОМИМ
ВИБЕРІТЬ „СВОБОДУ“
НАЙСТАРШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише 50 дол.

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL

Нью-Йорк/Львів – 599 дол. + tax
(round trip)

Нью-Йорк/Київ – 499 дол. + tax
(round trip)

429 дол. (one way)
Restrictions Apply

250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220